www.IslamCEPte.com

Belağatu'l Hüseyin

İmam Hüseyin (a.s)'ın Hutbeleri,

Mektupları

Ve

Hikmetli Sözleri

Müellif

Mustafa Muhsin el-Musevi

Tercüme ve tahkik
ALİ RIZA YEŞİLKAYA
Yüksek Lisans Tezi

www.islamikitap.com

www.IslamKutuphanesi.com
Ailesi
eKitap:
Muhammed
H.İPEK
msn:
islamkutuphanesi@hotmail.com

Kütüphanemize
ÜYE
olarak
bize
destekleyebilirsiniz...

MUKADDİME.....10
TERCÜME HAKKINDA..... 12
YAZARIN ÖNSÖZÜ..... 16
TAKDİM..... 20
MÜTERCİMİN ÖNSÖZÜ..... 22
KAYNAKLAR..... 202

-

MUKADDİME

İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek sözlerini ve hadislerini ihtiva eden bu değerli kitabı ilk gördüğümde dikkatimi çekmişti. Biraz mütalaadan sonra, kitabı tercüme ederek Türkçeye kazandırmanın faydalı olacağı kanısına vardım. İçerik olarak paha biçilmez bu değerli eserin siz değerli okurların eline ulaşmasını sağlamayı kendime bir borç bildim. İmam Hüseyin'in (a.s) belagatli sözlerini içeren bu değerli kitap üç bölümden oluşmaktadır.

Birinci bölüm; İmam Hüseyin'in (a.s) hutbelerini içermektedir.

İkinci bölüm; İmam Hüseyin'in (a.s) uzun konuşmalarını ve hutbelerini içermektedir.

Üçüncü bölüm; İmam Hüseyin'in (a.s) kısa ve hikmetli sözlerini içermektedir.

Belağatü'l-Hüseyin (a.s) adı altında hazırlanmış bu kitap, muhterem ve değerli araştırmacı, yazar Ayetullah Seyit Mustafa Muhsin Musevi İtimat tarafından kaleme alınmıştır. Değerli yazar, uzun ve yorucu çalışmalar sonucunda, farklı kitaplarda İmam Hüseyin'den (a.s) nakledilen hadisleri bir araya toplayarak İslam toplumuna büyük bir hizmet sunmuştur.

Tercümesi ve araştırması için yaklaşık olarak dört yıl titizlikle üzerinde çalışma yapmış olduğum bu değerli eser, aynı zamanda, Fars, Ordu, Sind ve Tayland dillerine de çevrilmiştir. Kitabın orijinalinde, hadis adresleri kitapların eski baskıları üzerinden verilmiştir. Her ne kadar uzun bir vaktimi aldıysa da hadislerin kaynağını, söz konusu kitapların son baskılarından vermeye çalıştım. Bir hadis birçok farklı kitapta nakledilmiştir. Fakat kitabın uzun ve sıkıcı olmaması için kısaca kitabın orijinaline sadık kalınmaya çalışılmıştır. Bu konuda da kitabın yazarı ile devamlı temas halinde bulunup görüşlerini ve gereken iznini aldım.

Kitap düzen ve içerik olarak daha çok, Hz. Ali'nin (a.s) sözlerini,

hadislerinin ve hutbelerinin bir araya toplandığı Nehcü'l-Belağa kitabını anımsatmaktadır. Bundan dolayı bu kitaba da ikinci Nehcü'l-Belağa demenin yerinde olacağı kanısındayım.

İlim ehlinden ve siz değerli okurlardan kitapta gözden kaçmış olabilecek hataları gördüklerinde ben hakire bildirmelerini rica ederim.

Ayrıca bu çalışmamda katkıda bulunan değerli hocalarıma teşekkürü bir borç bilirim Kitabın üçüncü bölümünü tatbik etmiş olan Hüccetü'l-İslam Hacı Türabi hocama, Hüccetü'l-İslam Hacı Fahrettin Altan hocama, Hacı Turgut Atam hocama ve Yakup Yaşlak hocama Allah'tan uzun ve bereketli ömür vermesini temenni eder, sonsuz şükranlarımı sunarım. Allah'ın rahmet ve bereketi bu değerli eserde emeği geçen tüm arkadaşların ve siz değerli okurların üzerine olsun.

TERCÜME HAKKINDA

Siz değerli okurlara, kitabı mütalaaya başlamadan önce aşağıda değineceğim noktaları hatırlatmanın faydalı olacağına inanıyorum:

Bu değerli eserde geçen ayetlerin, ayet numaraları bulunup yazılmış ve kitabın içinde senedi bulunmayan bazı rivayetlerin senetleri araştırılıp dipnot olarak zikredilmiştir.

Kaynaklar yeni baskılarındaki sayfa numaralarına kadar incelenmiş, böylece bu konuda araştırma yapmak isteyen değerli araştırmacılara daha verimli olması amaçlanmıştır.

Kitap üzerinde yapmış olduğum çalışmaları şu başlıklar altında toplayabilirim;

1- Ayetlerin adresleri araştırılıp bulunmuştur.

2- Rivayetin nakledildiği kitapların günümüzde ki adresleri bulunup yazılmıştır.

3- İmam Hüseyin'in (a.s) rivayetleri tercüme edilirken Farsça ve Arapça metniyle tatbik edilmiştir. Fakat tercümede Arapça metni esas alınmıştır.

4- Belağatü'l-Hüseyin (a.s) kitabının farklı nüshaları incelenmiş ve en güzel bir şekilde değerlendirilerek tercüme edilmiştir.

5- Kitabın değerli müellifi ile devamlı meşveret içinde bulunulup, önemli noktalar sorularak gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

6- Kitabın sağlıklı bir şekilde Türkçeye kazandırılması için birçok uzman mütercim tarafından incelenmiştir.

7- Kitap yüksek lisans tezi olması hasebiyle titiz bir şekilde incelemeye alınmıştır.

Şu noktayı da hatırlatmak gerekir ki; bu değerli kitapta bir araya toplanmış olan İmam Hüseyin'in (a.s) sözleri ve hutbeleri, İran'da kütüphanelerde bulunan kitaplar arasında yapılan titiz çalışma sonucunda ve on yıl içerisinde bir araya toplanmıştır.

Araştırma yapılan kütüphaneleri şöyle sıralayabiliriz:

Ayetullah Necef-i Maraşî Kütüphanesi (Kum- İRAN)

Melik Kütüphanesi (Tahran-İRAN)

Mescid-i Camî-Çehel Sutun Kütüphanesi (Tahran- İRAN) Husruv Kütüphanesi (Tahran- İRAN)

Defter-i Tebligat İslam Kütüphanesi (Kum- İRAN)

Hüccetiye Medresesi Kütüphanesi (Kum-İRAN)

İlim Havzası Kum Kütüphanesi (Kum- İRAN)

Kuds-u Razavî Kütüphanesi (Meşhet- İRAN)

İran İslam Cumhuriyeti Meclis Kütüphanesi (Tahran- İRAN) Ayetullah Gulpaykani Kütüphanesi (Kum- İRAN)

Bu değerli ve paha biçilmez eserde nakledilen hadislerin metnini büyük bir titizlikle araştırıp yazan Hz. Ayetullah Seyit Mustafa Muhsin Musevi Ali İtimad'a ve değerli evlatları Seyit Muhammet Hüseyin Ali İtimad'la Seyit Mişkat'a teşekkürlerimi sunarım.

Yine bu eseri size sunmanın kıvancını yaşamaktayım. Ehlibeyt (a.s) mektebi yolunda bir adım atmış olmayı temenni eder, yüce Allah'tan bizleri kıyamette onların şefaatinden mahrum etmemesini âcizane niyaz ederim.

Ali Rıza Yeşilkaya
27.05.2004
E-Mail: muhammedali_4@ yahoo.com

YAZARIN ÖNSÖZÜ

Övgü sadece Allah'a mahsustur. O Allah ki; şükrünü nimetlerinin çoğalmasına, azabından kurtuluşa ve rızasına ulaşmaya vesile kılmıştır.

Sabah ve akşamın selamı insanları hakka davet eden, mahlûklara şahit olan, Arapların en fesahatlisi ve Allah kullarının gözlerini nurani cemali ile nurlandırana; yani Hz. Muhammed'e(s.a.a)ve Ehlibeyt'ine (a.s) olsun.

İslam ümmetine takdim ettiğim bu değerli ve paha biçilmez eser, eşsiz ve benzersiz cevherlerle doludur. Eser, Hz. Hüseyin'in (a.s) hutbelerini, mektuplarını ve hikmetli sözlerini içermektedir. Bu değerli hutbe, mektup ve hikmetli sözlerde, ilahi belagatli hüccetler, açık deliller ve birçok faydalı ilimler bulunmaktadır. Öyle ki bu kaynayıp coşan ilim karşısında manalar ve kelimeler huşu etmektedirler. Kendisine has parlaklığı ve kokusu vardır. Sabah esen nesim ve saba rüzgârıyla cihanda bulunanlara bambaşka bir heyecan ve mutluluk kazandırmaktadır. Konuşmacılar ve fesahat ehli insanların İmam Hüseyin'i (a.s) her zaman kendilerine örnek ve olgu almaları gerekir. Çünkü Hüseyin (a.s) Nehcü'l-Belağa'yı yaratan insanın oğludur. Ve Nebevi hikmetin elleriyle terbiye edilmiş, nübüvvet kaynağından su içmiştir.

Bundan dolayı Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Hüseyin bendendir ve ben Hüseyin'denim."

Muhammet b. Ebu Talha Şafii "Metalibi's-Suul" kitabında ne güzel söylemiştir:

"İyi bil ki! Efendimiz Hüseyin (a.s) karşısında, fesahat ve belagat tazim

etmiş ve susmuştur. Niçin böyle olmasın ki? Çünkü O Arap ve Acemin en fesahatli insanının oğludur. O öyle bir peygamberin oğludur ki sözleri beyanında ve güzel sohbet etmede kendi zamanının eşsiz insanıydı. O öyle bir babanın oğludur ki; ilim ve hikmet onun karşısında tazim etmiştir. Kılıç ve kalem ona boyun eğmiştir. Hiç şüphesiz bu yiğit ve cesur insan (İmam Hüseyin –a.s-) babasının yolunu gitmektedir. Çünkü oğul babanın bedeninin bir parçasıdır. Allah'ın salât ve selamı O'na, ceddine, babasına, annesine, kardeşine ve çocuklarına olsun.

İmam Hüseyin'in (a.s) sözlerinden bir bölümünü hatırlattık. Hiçbir dilin ve güçlü beyanın bu sözleri eleştirmeye gücü yetmez. Çünkü İmam Hüseyin (a.s) bu sözleri savaş halinde ve en tehlikeli anlarda buyurmuştur. Hiçbir dilin ve beyanın böyle bir durumda, korku ve endişeden dolayı bu kadar güzel sözleri söylemesi mümkün değildir. Bu bile O hazretin sözlerinin ne kadar belagatli ve fesahatli olduğunu göstermektedir. Çünkü o kendi zamanının en fesahatli konuşan insanıydı."

İmam Hüseyin'in (a.s) cevher misali sözlerine ve buyruklarına rahat bir şekilde ulaşabilmek için, hazretin hutbelerini bir araya toplamış bir kitap, şu ana kadar yazılmadığından ve yine hazretin buyrukları farklı kitaplarda dağınık bir şekilde olması hasebiyle, böyle bir kitap yazma gereğini gördüm. Hazretin sözlerini bir araya toplayarak; hutbeler, mektuplar ve hikmetli sözler olmak üzere belirli başlıklar altında düzenli bir şekilde bir araya getirdim. Bu yolda birçok zorluklara ve müşküllere göğüs gerdim. Fakat kıyamet gününde onun şefaatine olan ümidim bütün bu zorlukları bana kolaylaştırdı.

Son olarak yüce Allah'tan bana yardım etmesini diler, O'na tevekkül ederim. O en iyi vekildir.

Mustafa Muhsin EL-MUSEVİ

TAKDİM

İnsanları, yolunu şaşırmışların pençesinden kurtarana
Mukaddes nurlu düzeni ile âleme nur saçana
Tahrif edilmiş Muhammed'in (s.a.a) dinini hayata döndürene
Yaralı dini, kendi mukaddes kanıyla tedavi edene takdim ediyorum.
Ey Nübüvvet sahibi! Muhammed'in (s.a.a) ruhu

Ve ey Ali'nin (a.s) yüce velayet kanı olan Hz. Hüseyin (a.s)! Bunu sana ithaf ediyorum.

O'nun rızası ve şefaatinin ümidiyle bu kitabı hediye ediyorum.

Seyit Mustafa Muhsin Musevi Ali İtimat

MÜTERCİMİN ÖNSÖZÜ

Hamd âlemlerin rabbi yüce Allah'a (c.c) mahsustur. Salât ve selam Peygamberimiz Hz. Muhammed'e (s.a.a) ve onun pak, tertemiz soyu Ehlibeytine (a.s) olsun….

Hz. Resulullah (s.a.a) şöyle buyuruyor: "Şüphesiz ki ben sizin aranızda iki değerli emanet bırakıyorum; Allah'ın kitabı Kuran ve İtretim olan Ehlibeytim. Bu ikisi Kevser havuzunun başında bana ulaşıncaya kadar asla birbirlerinden ayrılmazlar. Kim bu iki emanete sarılırsa, şüphesiz kurtulur ve kim yüz çevirirse helak olur; Onlara sarıldığınız müddetçe asla sapmazsınız"

Allah-u Teala buyuruyor ki:

"Ancak ve ancak Allah, ey Ehlibeyt, sizden her çeşit pisliği, suçu gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler"[1]

Bildiğiniz gibi bu ayet beş kişi hakkında (Hz. Muhammed (s.a.a), Hz. Ali (a.s), Hz. Fatma (a.s), Hz. Hasan (a.s) ve Hz. Hüseyin (a.s)) nazil olmuştur. Resulullah (s.a.a), Ehlibeyt'ini (s.a.a) abasının altına alarak şöyle buyurdular:

"Allah'ım! Bunlar benim Ehlibeyt'imdir. Öyleyse onlardan pisliği gider ve onları tertemiz kıl."

Bu hadislere dikkat edildiğinde İmam Hüseyin'in (a.s) Allah Resulü (s.a.a) ve Ehlibeyt yanında ne kadar değerli ve faziletli birisi olduğu apaçık görülmektedir.

Burada İmam Hüseyin'in (a.s) kısaca hayatına ve hayatının en acı sayfasına, yani Kerbela vakıasına değinmek istiyorum.

Hz. Ali (a.s) ve Hz. Fatıma'nın (a.s) ikinci oğlu İmam Hüseyin (a.s) hicretin dördüncü yılında Peygamber (s.a.a) şehri olan Medine'de dünyaya geldi.

Abdulmuttallib'in kızı olan Safiye'den, "Hz. Hüseyin (a.s) dünyaya geldiğinde ben annesinin bakıcısı idim" dediği nakledilmiştir.

Hz. Peygamber (s.a.a) "Ey hala! Evladımı bana getir." diye buyurdu. Ben de "Ey Allah'ın Resulü (s.a.a) henüz çocuğu temizlemedim' dedim. Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

"Ey hala! O'nu temizleyecek olan sen misin? Allah O'nu tertemiz kılmıştır."

Safiye şöyle devam etti:

"Hz. Resulullah (s.a.a) O'nun iki gözünün arasından öpüp bana verdi. Fakat Resulullah (s.a.a) "Ey yavrucuğum, Allah seni öldüren kavme lanet etsin!" diyerek ağlıyordu.

Bu sözü üç defa tekrarladı. Ben; "Annem babam sana feda olsun, O'nu kim öldürecek?" dedim.

"Ben-i Ümeyye (Allah'ın laneti üzerlerine olsun) soyundan zalim bir grup öldürecek" buyurdu.

İmam Hüseyin (a.s) büyük kardeşi İmam Hasan-ı Mücteba (a.s) şehit olduktan sonra Allah'ın emri ve kardeşinin vasiyeti üzerine İmamet makamına ulaştı.

Hz. Hüseyin'in (a.s) İmamet makamı on yıl sürdü. Bu müddetin tümü Muaviye'nin hilafeti zamanında en zor koşullar, acı durumlar ve en ağır baskılar altında geçti.

İmam Hüseyin (a.s) bu acı ve karanlık günleri arkada bırakıyor ve Muaviye tarafından yapılan her çeşit ruhsal işkence ve baskılara katlanıyordu.

Hicretin altmışıncı yılında Muaviye öldü ve oğlu Yezit, babasının yerine oturur oturmaz Medine valisine, "Hüseyin'den benim hilafetim için biat al, biat etmezse başını Şam'a gönder" diye emir verdi.

Medine valisi Yezidi'n bu isteğini bildirdiğinde İmam Hüseyin (a.s) ondan bu konu hakkında düşünmesi için zaman vermesini istedi. Daha sonra Medine'de baskılardan dolayı gece vakti ailesini de alarak Mekke'ye doğru hareket edip İslam'da resmen emniyetli ve güvenceli yer olarak ilan edilen Allah'ın Haremine (Mekke'ye) sığındı.

İmam Hüseyin (a.s), hac mevsimine kadar Mekke'de ikamet etti. Müslümanlar İslam ülkelerinden grup grup hac amellerini yapmak için Mekke'ye akın ediyorlardı.

Bu arada İmam Hüseyin(a.s), Yezidin kendisini öldürmek için hacı kılığında gizli bir grubu gönderdiği haberini aldı. Bunlar Hac amelleri sırasında ibadetle meşgul olan İmamı, ihram elbiseleri altına gizledikleri kılıçlarıyla şehit etmek için Yezit'ten emir almışlardı.

İmam Hüseyin (a.s) hac amellerini yarıda keserek, bir toplantıda kısa bir konuşma yapıp Irak'a doğru hareket edeceğini bildirdi. Bu konuşmasında şehit olacağını da bildirdi. Müslümanlardan kendisine yardım etmelerini ve bu yolda canlarını ortaya koymalarını istedi.

Ertesi gün de Ehlibeytini ve dostlarını alarak Irak'a doğru hareket etti. Zamanın tanınmış kişilerinden bir grup, İmamın yanına gelip bu hareket ve kıyamın tehlikelerini hatırlattılar.

Fakat İmam Hüseyin (a.s) onlara cevap olarak şöyle buyurdu: "Ben asla Yezit gibi bir insana biat etmeyeceğim. Zulüm ve fesat hükümetine boyun eğmeyeceğim. Nereye gitsem, nerede olsam beni öldüreceklerini biliyorum. Mekke'den ayrılmamın nedeni ise, kanımın dökülmesiyle Kâbe'nin hürmetinin zedelenmesini önlemektir."

İmam Hüseyin (a.s) Küfe'ye doğru hareket etti. Küfe'ye birkaç günlük yol kalmışken, önceden göndermiş olduğu elçisinin ve tanınmış sadık dostlarından birinin, Yezidin valisi tarafından şehit edilip yine onun emriyle ayaklarına ip bağlanarak, Küfe sokaklarında gezdirildiğini duydu.

Küfe ve yöresinin sıkıca gözaltına alındığını ve İmama karşı savaşacak teçhizatlı bir ordunun hazırlandığını duyunca, ölümden başka bir yol kalmadığını anladı.

İşte burada şehit olmak için kesin karar aldığını açıkça belirtti ve Küfe' ye doğru yola devam etti.

Küfe'nin yaklaşık olarak yetmiş kilometre yakınlarında Kerbela ismindeki bir çölde Yezidin ordusu İmam Hüseyin'i ve yanındaki ailesi, akrabası ve dostlarını ablukaya aldı. Sekiz gün burada kaldılar.

Bu sırada günden güne abluka çemberi daralıyor ve sürekli düşmanın sayısı çoğalıyordu. Sonuç olarak İmam (a.s), ailesi ve çok az sayıdaki ashabıyla birlikte, otuz bin kişiden oluşan ordunun muhasarasında kaldı.

Bu birkaç gün içinde İmam Hüseyin (a.s), ordusunun savaş anında

bulunmaları gereken yerlerini ayarlayıp onların saflarını düzenledi. Kısa bir konuşmada ashabına hitaben şöyle buyurdu:

"Bizim ölüm ve şehadetten başka bir yolumuz yoktur. Ben biatimi sizden kaldırdım. Gitmek isteyen, gecenin karanlığından faydalanıp kendisini bu tehlikeli meydandan kurtarsın. Çünkü onlar bir tek beni öldürmek istiyorlar."

Evet, Hicretin 61. yılı Muharrem ayının 10. günü İmam Hüseyin (a.s) bir avuç dostlarıyla sayısız düşman ordusu karşısında saf çektiler ve savaş başladı.

O gün sabahtan akşama kadar savaştılar. İmam Hüseyin, (a.s) Haşim oğulları'nın gençleri ve diğer dostları şehit oldular.

Savaş bittikten sonra düşman ordusu, İmam'ın (a.s) haremini yağmaladılar ve çadırları ateşe vererek şehitlerin başını kesip elbiselerini çıkardılar.

Cesetleri defnetmeden, sığınaksız kızlardan ve kadınlardan oluşan Ehlibeyt esirlerini şehitlerin başlarıyla birlikte Küfe'ye doğru hareket ettirdiler.

Esirlerin içinde erkek olarak İmam Hüseyin'in (a.s) yirmi iki yaşındaki oğlu dördüncü İmam olan Zeynelabidin (a.s) ağır hasta olarak, bir de onun oğlu beşinci İmam Muhammed (Bakır) Bin Ali ve İmam Hasan'ın (a.s) oğlu Hasanü'l Musanna da bulunuyorlardı.

Hasanü'l Musanna savaşta ağır yaralı olarak şehitlerin içinde kalmıştı. Fakat son anlarda diri olarak bulundu. Düşman komutanlarının birinin arabuluculuğuyla başı kesilmedi ve esirlerle birlikte Küfe'ye götürüldü. Küfe 'den de Şam'a, Yezit 'in yanına götürüldüler.

Ama sonunda İmam Hüseyin'in (a.s) katillerinden hiçbiri intikamdan kaçıp kurtulamadı. Muhtar-i Sakafî, Ehlibeyt'e (a.s) yapılan zulümün intikamını zalim kavimden aldı.

İslam tarihinin İmam Hüseyin (a.s) ile ilgili bölümünü okuyan ve o zamanın hâkim sistemi üzerinde araştırma yapan kimse çok şunu çok iyi bilir ki: İmam Hüseyin'in (a.s) Yezit gibi şarap içen, maymun oynatan, köpek dövüştüren, zinakar birisinin karşısında ceddi Muhammed'in (s.a.a) dinini kurtarmak ve ihya etmek için sadece bir seçeneği vardı. O da şehit olmaktı.

Çünkü Yezit, İslam dinine ve kanunlarına ve hükümlerine amel etmemenin yanında açıkça İslam'a aykırı hareketlerde bulunan, İslam'ı ezmeğe çalışan bir kişiydi.

KAYNAKLAR

1- Ahbâr-i Tival, İbni Kuteybiye Dineveri.

2- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, Yusuf İbni Yahya İbni Ali İbni Abdulaziz Mukaddes Şafiî Selimî, Alemi'l-Fikr Kütüphanesi, Kahire, Mısır, 1399 h.k.

3- Biharü'l-Envar, Muhammed Bakır Meclisi, İslamiye yayınevi, 1363 h.ş, Tahran.

4- Camiü'l-Ahbâr, Muhammed İbni Muhammed Şairî Sebzevarî.

5- Celai'l-Uyun, Seyit Abdullah Şiri.

6- ed-durretü'l-Bâhire mine'l-Esdâfi't-Tâhire, Şehid-i Evvel.

7- el-Beledü'l-Emin, İbrahim İbni Ali Âmulî Kef'emî. 1 cilt. El yazması. Bu el yazması kitap Tahran'da Meliki kütüphanesinde bulunmaktadır. Meliki kütüphanesi ise şu an Meşhet'e taşınmıştır.

8- el-Bidaye ve'n-Nihaye.

9- el-Emalî, Şeyh Saduk, İslami Kütüpnasi yayıncılık, 1316 h.ş, Kum, İran.

10- el-Emâli Ş. Tusî, Ebu Cafer Muhammed İbni Hasan Tusî.

11- el-Fusulu'l-Mühimme, Ali. b. Muhammed Maliki (İbn-i Sabbağ); Adl kütüphanesi, Necef-i Eşref, Irak.

12- el-Hisal-i Saduk, İbni'l-Hüseyin İbni Babaveyhi Kummî, Müderrisin yayıncılık, Kum, İran, 1362 h.k.

13- el-İhtisas, Muhammed İbn-i Muhammed İbni Numan (Şeyh Müfid), Camia-i Müderrisin, Kum, İran

14- el-İrşad, Şeyh Müfid; Muhammed. b. Muhammed b. Numan, Şeyh Müfid kongresi, 1413 h.k, Kum, İran.

15- el-İrşad, Muhammed b..Muhammed b.Numan (şeyh Müfid), Basiret kitap evi, Kum, İran.

16- el-Haraic ve'l-Ceraih, Kutbudin Ravendi. Araştırma: İmam Mehdi (a.f) müessesesi, İmam Mehdi (a.f) yayıncılık, Kum, İran. 1153-1154

17- el-İmame ve's-Siyase, Tarih-i Hulefa, Ebu Muhammed Abdullah b. Müslim b. Kuteybi Dineveri. Araştırma: Ali Şiri. 4 cilt. Şerif Razi yayıncılık, birinci baskı, 1413 h.k, Kum, İran.

18- el-Hüseyin (a.s), Ali Celalî Mısrî, Mısır.

19- el-Müntahab Li't-Tureyhî.

20- el-İsti'ab fi marifet-i Sahabe, İbni Abdulbirr.

21- el-İkbâl, Seyit Raziyiddin Ali b. Musa b. Cafer b. Tavus, İmam Hasan ve İmam Seccat'ın (a.s) torunlarındandır. Daru'l-Zehair yayıncılık, 1411 h.k, Kum, İran.

22- el-Kamil fi't-Tarih, İzzettin Ebu'l-Hasan Ali b. Ekrem Şeybani, İbn-i Esir, Dar-u İhya-i Turas, Beyrut, Lübnan, 1404 h.k.

23- el-Mehâsin, Ebu Cafer Ahmed b.Muhammed b.Halid Bergî.

24- el-Vâfî, Molla Muhammed Muhsin Feyz-i Kaşanî; Araştırma: Ziyaddin Hüseyn-i İsfahanî, 4 cilt. İmam Emirü'l-Müminin Ali (a.s) kütüphanesi, İsfahan, İran.

25- el-Usul mine'l-Kâfi, Sikatü'l-İslam Ebu Cefer Muhammed b. Yakup b. İshak, Küleyni, İslamî yayınevi, Tahran.

26- Fıkhu'r-Rıza (a.s), Uluslararası İmam Rıza (a.s) Konferansı, araştırma Alu'l-Bayt Müessesi, Kum, İran, 1406. Bu kitap İmam Rıza'ya (a.s) isnat edilmektedir.

27- Gaybet- i Tusî, Ebu Cafer Muhammed İbni el-Hasan Tusî,.

28- Gaybet-i Numanî, İbni Ebu Zeynep Muhammed İbni İbrahim Numanî.

29- Hilyetü'l-Evliya ve Tabakat-i Evsiya, Ebu Naim İsfahanî, Daru'l-Kutub-u Arabi, Beyrut, Lübnan, 1407 h.k.

30- İhticac-ı Tabersi, İbn-i Mansur Ahmet b. Ali b. Ebu Talip Tabersî. Araştırma: Seyit Muhammed Bakır Horasanî, Daru'n-Numan yayıncılık, Necef-i Eşref, Irak.

31- İ'lâmu'd-Din, Ebu Muhammed el-Hasan İbni Muhammed Deylemî, Mu'essesetul Alu'l-Beyt (a.s) Müessesesi, Beyrut, Lübnan, 1409 h.k.

32- İlelü'ş-Şeraî, Şeyh Saduk,; Ebu Cafer Muhammed İbni Ali İbni Hüseyin İbni Musa İbni Babeveyhî Kummî, Haydariye Kütüphanesi, 1386 h.k, 1966 m. Necef-i Eşref, Irak.

33- İsbatü'l-Vasiyye, Ali b. Hüseyin Mesudi.

34- İrşadu'l-Gulub, Hüseyin b. Ebi'l-Hüseyin Deylemî, Şerif Razi yayıncılık, 1413 h.k.

35- Kâmuli'z-Ziyaret, Ebul Kasım Cafer İbni Muhammed İbni Guvleveyh, Murtazaviyye Kütüphanesi, Necef-i Eşref, Irak, 1354 h.k.

36- Kemâlu'd-Din, Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî.

37- Keşfü'l-Gumme fi Merifet-i Eimme (a.s), Ali b. İsa b. Ebi'l-Futuh-i İrbilî, İkinci baskı, 1405 h.k (1985 m.). 2 cilt. Daru'l-Ezva yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

38- Kenzü'l-Fevâid, Ebulfettah Muhammed İbni Ali Keraçî.

39- Kifayetü'l-Eser fi'n-Nass âla'l-Eimmet-i İsnâ Aşer, Ebul Kasım Ali İbni Muhammed İbni Ali Hazzazî Kummî Razî.

40- Kitab-ı Süleym b. Kays, Şeyh Ebu Sadık Süleym b. Kays Hilali Amir-i Kufî, Araştırma: Şeyh Muhammed Bakır Ensari Zencani Hoini. el-Hadi yayıncılık, 1415 h.k. Kum, İran.

41- Luhuf, Seyit b. Tavus,cihan yayıncılık, 1348 h.ş, Tahran, İran.

42- Luhuf, Seyit b. Tavus s. Haydariye yayınları, Necef-i Eşref, Irak, 1385 h.k.

43- Maali'l-Sibteyn, Muhammed Muhammedî Mazenderanî Hairî.

44- Maani'l-Ahbâr, Şeyh Saduk, Müderrisin yayıncılık, h.ş.1361, Kum, İran.

45- Makteli'l-Evalim

46- Maktel-i Ebi Mihnef, İbni Yahya. İbni Seyit İbni. Mihnef-i Ezdi, Kum, İran

47- Maktel-i-Harezmî, Ebu Muayyed Muvaffak İbni Ahmet İbni Ahtef Harezmî. Müfid kütüphanesi yayınları, Kum, İran.

48- Maktel-i Ebu Mihnef, Ebu Mihnef Lut İbni Yahya Ezdi Ğamir-i Kufî.

49- Maktel-i Mesirü'l-Ahzan, Cafer İbni İbrahim İbni Nema Hillî, İmam Mehdi (a.f) Müessesesi, Kum İran, 1406 h.k.

50- Mecmuet-u Verram, Veram İbni Ebu Feras.

51- Menâkib-i Âl-i Eb-u Talip (a.s), Ebu Cafer Reşiddin Muhammed İbni Ali İbni Şehr-i Aşub Mazenderanî. Allame Yayınevi, Kum, İran

52- Misbahü'ş-Şeria ve Miftahü'l-Hakika, İmam Sadık'a (a.s) isnat edilir.

53- Mucem-i Buldan, Şahabuddin Yakut b. Abdullah Hemuri Rumî Bağdadî, Dar-u İhya-i Turas, Beyrut, Lübnan, 1399 h.k.

54- Muhecu'd-Daâvat, Seyit İbni Tavus, İmam Hasan ve İmam Seccat'ın

(a.s) torunlarındandır.

55- Müstedreki'l-Vesâil, Muhaddis-i Nuri.

56- Nasihü't-Tevârih, Muhammed Taki Sipehr.

57- Nihayeti'l-İreb, Şahabuddin Dineveri.

58- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, Hüseyin İbni Muhammed İbni Hüseyin İbni Nasır Helevanî.

59- Rical-î Keşşî, Ebu Cafer Muhammed İbni Hasan Tusî, Amr b. Hamik'ın tercümesi, Alu'l-Bayt (a.s) Müessesi, 1407.

60- Şerh-i Nehcü'l-Belağa İbn-i Ebi'l Hadid,. Araştırma: Muhammed Ebulfazl İbrahim, 20 cilt. Daru'l-İhya li Kutubu'l-Arabiye. Ayetullah Meraşi Kütüphanesi tarafından çap edilmiştir.

61- Tarih-i Kebir-i İbn-i Asakir, İhticac-ı Tabersi.

62- Tarih-i Medine Dimaşk, İbni Asâkir. Hafız Ebu'l-Kasım Ali b. Hüseyin İbn-i Hibbetullah İbni Abdullah Şafiî. Araştırma: Ali Şiri, Çap.1415 h.k, 70 cilt. Darü'l-Fikir yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

63- Tarih-i Taberî, Muhammed b. Cerir-i Taberî. Araştırma: Komisyon, E'lami yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

64- Tarih-i Yakubî, Ahmet İbni Ebu Yakup İbni Cafer İbni Vahab İbni Vazih Ahbarî.

65- Tefsir-i-Askerî, Ebu Muhammed Hasan İbni Ali Hasan Askeri (a.s), İmam Mehdi (a.f) yayıncılık, 1409 h.k, Kum, İran. Bu tefsir İmam Hasan Askerî'ye (a.s) isnat edilir.

66- Tefsir-i Furat-i Kufî, Ebu Kasım Furat b. İbrahim b. Furat Kufî,

67- Tefsir-i Ayyaşî, Ebu Nasr Muhammed b. Mesud b.Ayyaş Semli Semerkandî (Ayyaşî), Mektebetü'l-İlmiyetü'l-İslamiyye

68- Tefsir-i Furat-i Kufî, Ebu Kasım Furat b. İbrahim b. Furat Kufî.

69- Tevhid-i- Saduk, Şeyh Saduk; Ebu Cafer Muhammed İbni Ali İbni Hüseyin İbni Musa İbni Babeveyhî Kummî; Araştırma Seyit Haşim-i Hüseynî Tahranî, Müderrisin yayıncılık, 1387 h.k. Tahran, İran

70- Tuhefu'l-Ukul, İbn-i Şu'be Harranî; Araştırma: Ali Ekber Gaffari, ikinci çap; 1363-1404 h.k. Müderrisin yayıncılık, Kum, İran.

71- Usul-i Kafi, Kuleynî, Daru'l-Kutub-u İslamî, h.ş. 1365, Tahran, İran

72- Uyun-u Ahbâr-ı İbn-i Kuteybe, Ebu Muhammed Abdullah b. Müslim b. Kuteybi Dineveri, Daru'l-Kutbu Arabi Müessesesi, Beyrut, Lübnan.

73- Uyun-u Ahbâr-ı Rıza (a.s), Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî, İmam Rıza'ya (a.s) ait sözleri ihtiva eden bir kitabımızdır ki bu kitap aynı zamanda Türkçeye de çevrilmiştir.

74- Yenabiü'l-Mevedde, Süleyman b.İbrahim Kunduzî, Haydariye yayıncılık, Necef-i Eşref, Irak, 1411 h.k.

75- Zahru'l-Adab, İkdi'l-Ferid'in dipnotu.

76- Zehrü'l-Adab ve Semeratü'l el-bab, Girevanî.

77- Zikri'l-Hüseyin (a.s), Şeyh Habip İbni İbrahim el-Muhacir el-Amulî,

[1] - Ahzap/33

BİRİNCİ BÖLÜM

HUTBELER

BİRİNCİ BÖLÜM

HUTBELER

1- Tevhit Hakkındaki Sözleri

Ey insanlar! "Dinden" hızla ayrılan ve kopan sapık insanlardan kaçının. Onlar Allah'ı kendilerine benzetiyorlar. Bunların sözleri, kitap ehli kâfirlerin sözlerine benziyor. "Allah'ın eşi, benzeri yoktur. O duyan ve görendir"[2] "O gözleri görür, gözler O'nu görmez. O latif ve bilendir"[3] Vahdaniyet ve azamet, O'na mahsustur.

O var olan her şeyde istek, irade, kudret ve ilmini geçerli kılmıştır. Allah'ın yarattığı hiçbir şeyde O'na karşı çıkacak bir muhalif, O'na denk olacak bir eş, O'na muhalefet edecek bir zıt, O'na benzeyecek bir adaş ve O'na intibak edecek bir benzer yoktur. Olaylar O'nu halden hale çevirmez. Haller O'na cari olmaz. Zatında hadiseler baş göstermez. Hiçbir methedici O'nun azametinin künhüne varmaz ve ceberutu hiçbir kalbe sığmaz. Çünkü eşyada O'nun dengi yoktur.

Âlimler akıllarıyla O'nun zatını idrak edemez ve düşünürler düşünceleriyle Onu kavrayamazlar. Sadece gaibe olan imanları miktarınca O'nu tasdik edip anlayabilirler. Çünkü O yaratılanların hiçbir sıfatı ve niteliği ile vasıflandırılamaz. O tek ve ihtiyaçsızdır.

O düşüncelerde tasavvur edilen her şeyden farklıdır. Ulaşılıp incelenebilinen Rab olamaz. Hava ve hava dışında bulunan da mabut olamaz. O her şeyde mevcuttur; ama şeylerle sınırlanan, bir varlık değildir. Bütün şeylerden de ayrıdır; ama onlardan gaip olanın ayrılığı gibi değil, çünkü zıddı veya eşi olan bir şey kadir sayılmaz. Kadimliği zamanla olmadığı gibi, teveccühü de belli bir yöne doğru değildir. Gözlerden gizli olduğu gibi, akıllardan da gizlidir. Yeryüzündekilerden gizli olduğu gibi göktekilerden de gizlidir. Yakınlığı kerameti, uzaklığı ise küçümsemesidir.

Ne mekân O'nu sınırlar ne de zaman; eğer ile de şartlanmaz. Yüceliği, yükseğe çıkmakla olmadığı gibi, gelmesi de yer değiştirmekle değildir. Yoku var eder; Varı da yok. Bu iki sıfat hiçbir zaman O'ndan başkasında bulunmaz. Düşünce yalnız varlığına varır, O'na iman edebilir, ama vasfından acizdir. Sıfatlar O'nunla sıfat kazanır, O sıfatlarla sıfat kazanmaz. Tarifler O'nunla tarif edilir, O tariflerle tarif edilmez. İşte O, öyle bir Allah'tır ki O'nun ismini taşıyan biri yoktur, münezzehtir;[4] "Hiçbir şey O'nun gibi değildir; duyan ve görendir"[5].

2- Tevhit Hakkında Konuşması

(İmam Hüseyin'in (a.s) Tevhit Hakkında Nafî b. Ezrak'la Konuşması)

Nafi b. Ezrak bir gün İbn-i Abbas'a, "Tapmakta olduğun ilahın vasıflarını bize söyler misin?" dediğinde İbn-i Abbas, Allah'ı tazim için başını aşağı eğerek hiçbir şey söylemeden düşünmeye başladı. Derken Ezrak oğlu Nafi İmam Hüseyin'e (a.s) dönerek sorduğu sorunun cevabını istedi.

İmam Hüseyin (a.s) cevabında şöyle buyurdu: "Ey Nafi! Dininde kıyas üzere hareket eden kimse sürekli hata içerisinde olur. Doğru yoldan çıkar, yanlış yola girer. Yoldan sapar ve yanlış şeyler söyler. Ey Ezrak oğlu! Ben Rabbimi, kendisini vasıflandırdığı gibi ve kendisini tanıttığı gibi sana tanıtacağım:

Allah duyu organları ile idrak ve insanlarla kıyas edilmez. Allah yapışık olmayan yakın ve kopuk olmayan uzaktır. Allah birdir, parçalara ayrılmaz; nişaneler ile tanınmış ve alametler ile vasıflandırılmıştır. Ondan başka bir ilah yoktur. O büyüktür ve yücedir.

Ezrak oğlu ağlayarak; "Ey Hüseyin! Sözlerin ne kadar da güzeldir" dedi.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Bana, senin babama, kardeşime ve bana kâfir ithamında bulunduğunu söylediler."

Sonra şöyle buyurdu: "Senden birkaç soru soracağım" Ezrak oğlu Nafi; "Sorun" dedi.

İmam Hüseyin (a.s): "Duvar ise, şehirdeki iki öksüz (yetim) çocuğundur."[6] Ayeti hakkında görüşün nedir? Kim iki öksüz çocuk için hazineyi korudu?" diye sordu.

Ezrak oğlu Nafi; "Babaları" dedi.

İmam Hüseyin (a.s): "Onların babaları mı daha iyi idi yoksa Allah Resulü (s.a.a) mü?" diye sordu.

(Öksüz çocukların babası, çocuklarını düşünerek zamanın birinde bedbaht ve birilerine muhtaç olmamaları için hazineyi gömmüştür. Acaba ümmetini her zaman düşünen Allah Resulü (s.a.a), Müslümanların bedbaht olmaması için kendisinden sonra yerine halife tayin etmemiş midir?)

Ezrak oğlu Nafi İmamın (a.s) sözüne karşılık şöyle dedi: "Allah-u Teala sizin kavgacı bir kavim olduğunuzu bize haber vermiştir."[7]

3- İyiliğe Teşvik Etmek

(İmam Hüseyin'in (a.s) İnsanları İyiliğe Teşvik Edip Muhtaç İnsanların Hacetlerini Gidermeleri Hakkında ki Hutbesi)

"Ey insanlar! Güzelliklerde yarışın; ganimetlerde (yarar ve kâr elde etmede) koşuşun; acele etmediğiniz hayır bir işi hayır sanmayın; iyi işler yaparak insanların övgüsünü kazanın; iyi işler de tembellik ederek insanların sizi kınamalarına izin

vermeyin.

Eğer birine iyilik yapılır da, o da bu iyiliğe karşı ona teşekkür etmezse, Allah onun mükâfatını verecektir. Şüphesiz Allah kerimdir; O'nun vereceği mükâfat, insanların vereceği mükâfattan daha büyük ve daha değerlidir.

Ey insanlar! İyi Bilin ki, insanların size olan ihtiyaçları, Allah'ın size verdiği nimetlerdendir. Öyleyse o nimetlerden bıkmayın, yoksa belaya dönüşür."

Biliniz ki, iyilik övgü kazandırır, ardından mükâfat getirir. Eğer iyiliği bir insan şeklinde görecek olabilseydiniz, onu görenleri sevindiren ve hoşnut eden güzel yüzlü biri olarak görürdünüz.

Eğer çirkinlikleri de görebilecek olsaydınız, onu kalplerin nefret ettiği gözlerin görmek istemediği çirkin yüzlü biri olarak görürdünüz.

Ey insanlar! İnsanlara ikramda bulunan yücelir, cimrilik eden ise alçalır. İnsanların en cömerdi, beklentisi olmayana yardımda bulunan kimsedir.

İnsanların en affedeni, güçlü olmasıyla birlikte affeden kimsedir.

En çok sıla-ı rahim yapan (Akrabayla ilişki kuran) sıla-i rahimi kesenle ilişki kuran kimsedir. Çünkü ağacın gövdesi, dal ve yapraklarına su ulaştırarak gelişir ve büyür.

Din kardeşine iyilik etmek için koşan kimse, kıyamet günü ona vardığında onu bulacaktır.

Kim Allah rızası için din kardeşine iyilikte bulunursa, Allah-u Teala, muhtaç olduğu zamanda onu mükâfatlandırır ve yapmış olduğu iyilikten daha fazla dünya belalarını ve üzüntülerini ondan uzaklaştırır.

Kim bir mümin insanın üzüntü ve sorununu giderirse Allah da onun dünya ve ahiret üzüntülerini giderir, kim de iyilik ederse Allah da ona iyilik eder.[8] "Allah iyilikte bulunanları sever."[9]

4- İmam Hüseyin'in (a.s) Hutbelerinden

"Hilim ziynettir; ahde vefa mertliktir; akrabalarla ilişki nimettir; büyüklenmek öğünmektir; acelecilik akılsızlıktır. Akılsızlık güçsüzlüktür; guluv (aşırıcılık) helakettir; aşağılık insanlarla oturup durmak şerdir; günahkârlarla oturup kalkmak, zan ve töhmete sebeptir.."[10]

5- Küfe Halkına Yaptığı Konuşması

(Kufe Halkının Babasıyla Birlikte Şam'a Doğru Hareket Etmelerini sağlamak İçin Yaptığı Konuşma)

İmam Hüseyin (a.s), bu konuşmayı Kufe halkına hitaben yapmıştır. Onları, Şam'da bulunan Muaviye'ye karşı savaşmaları için babası Hz. Ali'yle (a.s) birlikte hareket etmeye çağırmıştır. İmam, Allah'a layıkıyla hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdular:

"Ey Küfeliler! Sizler bizim için değerli ve bize herkesten daha yakınsınız. Aranızı bozan fitne ateşini söndürmeye çalışın ve size zor ve sarp olan şeyleri kolaylaştırmaya gayret edin. Bilin ki, savaşın şerri, çabuk ölümdür; tadı, çok kötüdür. O halde kim o savaşın gevşemesini sağlar, malzemesini hazırlar ve vuku bulmasından önce yorgunluğundan incinmezse, savaş kahramanı odur. Kim de savaş için uygun fırsat gelmeden ve durumunu göz önünde bulundurmadan savaş için acele ederse, kavmine faydası olmadığı gibi kendisini de helak olmaya sürükler. Yüce Allah'tan, kendi kudretiyle sizleri zaferle geri dönmenizi

sağlamasını temenni ediyorum."[11]

6- Ebuzer-i Ğıfâri'yi Uğurlarken

(İmam Hüseyin'in (a.s) Ebuzer-i Ğifâri'yi Uğurlarken Söylediği Sözler)

Osman, Ebuzer'i Rebeze'ye sürgün ettiğinde buyurdular ki:

"Ey amcacığım! Hiç şüphesiz Allah'ın, şu görmüş olduğun ortamı ve durumu değiştirmeye gücü yeter. "O her zaman uğraş içerisindedir"[12]

Bu insanlar, dünyalarını senden engellediler, sen de dinini onlardan engelledin (onlara satmadın). Şüphesiz sen, onların senden engelledıklerinden ne kadar da müstağnisin, onlar da onların engellediğine ne kadar da muhtaçtırlar. O halde Allah'tan yardım ve sabır dile; (dünyaya karşı) ihtirastan ve sabırsızlıktan O'na sığın. Çünkü sabır dinden ve yüceliktendir.

Şüphesiz hırs, rızkı öne almadığı gibi, sabırsızlık da ölümü ertelemez."[13]

7- Ölüm Ve Zorlukları Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Ölüm ve Zorlukları Hakkındaki Sözleri)

"Ben size, Allah'tan sakınmayıı tavsiye ediyorum, günlerinden (son ölüm anlarından) korkutuyorum ve o günün nişanelerini gözünüzün önüne koyuyorum.

Gelmesi hiç istenmeyen, tadı kötü olan korkunç ve dehşetli ölüm adeta gelip çatmıştır, ruhunuzdan asılıp işlerinizle sizin aranızda engel olmuştur. Öyleyse yaşadığınız sürece onun ansızın gelecek belalarına hedefmişsiniz gibi, sıhhatinizi ganimet bilin, amel etmeye koşun. O (ölüm), sizi yerin üzerinden alıp içine bırakır, (yerin) üstünden aşağısına salıverir. Ülfet ve beraberlikten koparıp vahşet ve yalnızlığa atar; rahatlık ve aydınlığından yerin karanlığına ve darlığına götürür. Orası öyle bir yerdir ki ne dostlar orada ziyaret edilir, ne hastaların yanına gidilir ve ne de yardım dileyenin yardımına koşulur. Allah o günün korkunç ve dehşetli anlarında bize ve sizlere yardımcı olsun, bizi ve sizi o günün azabından kurtarsın ve geniş mükâfatından bağışta bulunsun.

Ey Allah kulları! Eğer son menzil ve nihai maksat bu (ölüm ve kabir menzili) olsaydı, yine de amel ehli olan bir insanın, bütün fikirlerini ona ayırması, dünyasını unutması ve bu zorluklardan kurtulmak uğruna elinden geldiği kadar çaba göstermesi yeterdi. Oysaki (bu ilk menzildir,) bundan sonra kişi yaptığı işlerin rehinesi ve hesabının tutsağıdır. Ne onu azaptan kurtaracak bir yardımcısı olur ve ne de onu savunacak bir destekçisi bulunur. "Artık o gün önceden iman etmeyen veya imanı var iken hayır bir amel yapmayanın imanı fayda vermez. Onlara de ki, siz bekleyin biz de bekliyoruz."[14]

(Ey insanlar!) Allah'tan sakınmayı size vasiyet ediyorum. Zira Allah takvalı kimseyi, hoşlanmadığı durumdan kurtarıp hoşlandığı bir duruma götürmeyi "ve ummadığı yerden rızkını vermeyi" uhdesine almış ve garanti etmiştir.[15] Öyleyse sakın kulların yaptıkları günahlardan dolayı onlara acıyan ve kendi günahlarının cezasından kendini güvende gören kimselerden olma. Zira Allah aldatılarak cennet kazanılmaz ve O'nun katında olan nimet ve sevaplara, O'nun izniyle gerçekleşen itaatten başka bir yolla erişilmez."[16]

8- Dünya ve Züht Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Dünya ve Züht Hakkında ki Sözleri)

Ey Âdemoğlu! Birazcık düşün ve kendi kendine de ki: Dünya padişahları ve sahipleri nerdeler? O padişah ve güç sahipleri ki dünyanın harabelerini mamur ettiler, nehirlerinin akmasını sağladılar, ağaçlarını diktiler, şehirlerini onardılar, istemedikleri halde ondan ayrıldılar ve diğer insanlar onların mirasçıları oldular, biz de yakında onlara kavuşacağız.

Ey Âdemoğlu! Yere düşüp can vereceğini ve yatacağın yerin kabir olacağını düşün. Allah'ın huzuruna vardığında, ayakların titrediği, kalplerin boğaza çıktığı (sıkıştığı) gün, bütün organların senin aleyhine tanıklık edecektir. O gün bazı yüzler ak olacak, sırlar aşikâr olacak ve adalet terazisi kurulacaktır.

Ey Âdemoğlu! Babalarının ve oğullarının yere düşüp ölmelerini hatırla. Nerede idiler ve şu anda neredeler? Adeta sende yakında onların yerine konacaksın ve geleceklere ibret olacaksın."

Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) birkaç beyitlik şiir okudular:

"Ölümden kendilerini korumaktan aciz olan padişahlar neredeler.

Nihayet ölüm sakisi, ölüm kâsesiyle onları suvardı.

O şehirler dünyanın bir köşesinde boş olarak kaldılar,

Harabeye döndüler ve onların banisi ölümün tadını tattılar.

Mallarımızı varislerimize topluyoruz,

Evlerimizi, zamanın olaylarının tahribi için yapıyoruz."[17]

9- Ehlibeyt'in (a.s) Fazileti Hakkında

(Hz. Peygamber'in (s.a.a) Ehlibeyt'inin (a.s) Faziletleri Hakkındaki Sözleri)

(İmam Hüseyin'in (a.s) bu hutbesi Hz. Peygamber'in Ehlibeyt'inin (a.s) faziletleri ve onlara uymanın farz olduğu hakkındadır.)

İmam Hüseyin (a.s) konuşmasına Allah'a hamd-u sena, Hz. Muhammed'e (s.a.a) ve O'nun Âli'ne salât ve selamdan sonra hutbesine başladı. O sırada birisi bu sohbet eden kim? deyince İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki:

"Biz Allah'ın galip olan hizbiyiz; biz Allah Resulü'nün (s.a.a) yakın olan itreti ve tertemiz Ehlibeyt'iyiz ve iki değerli emanetten birisiyiz. Allah Resulü, (s.a.a) bizleri Allah'ın kitabı Kuran-ı Kerim'in eşi olarak karar kılmıştır. O kitapta her şey açıklanmıştır.

"Ne önceden onun hükümlerini iptal eden bir kitap gelmiştir, ne de ondan sonra gelir ve batıl, ona zarar veremez."[18]

O'nun tefsiri bize bırakılmış, tevilinde de aciz kalmayız. Şüphesiz biz onun hakikatine uyuyoruz. Öyleyse bize itaat edin. Kuşkusuz bize itaat etmeniz sizlere farz kılınmıştır. Çünkü bize itaat, Allah'a ve O'nun Resulü'ne itaatle beraber zikredilmiştir.

Allah buyuruyor ki:

"Ey inananlar, Allah'a, peygambere ve ulu'l-emre (emir sahiplerine) itaat edin. Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız bir şeyde ihtilâfa düştünüz mü o hususta Allah'a ve Peygambere müracaat edin…"[19]

Başka bir ayette de şöyle buyurmaktadır:

"Hâlbuki peygambere ve ulu'l-emre başvursalardı, bu haberi arayıp duyarak yayanlar, elbette onlardan gerçeğini öğrenirlerdi. Allah'ın ihsanı ve acıması olmasaydı pek azınız müstesna, Şeytan'a uyup gitmiştiniz."[20]

Sizleri şeytanın sesini dinlemekten (onun çağrısına uymaktan) sakındırıyorum. Zira şeytan sizin apaçık düşmanınızdır. Onun çağrısına uyarsanız onun dostları gibi olursunuz. Şeytan Bedir savaşında dostlarına:

"Bugün insanlardan size üstün olacak yoktur, ben de şüphe yok ki size yardımcıyım demişti. Fakat iki ordu da görününce geri dönüp ben demişti, şüphe yok, sizden uzağım..."[21]

Eğer sizler onun sözlerine uyarsanız, kılıçlara yem, mızraklara ve oklara hedef olursunuz. Daha sonra sizlerden birileri şimdiye kadar iman etmemiş olur veya iman ettiğinde hayırlı bir amel ve iş yapmamışsa, işte o zaman bu imanları onlardan kabul edilmez.[22]

"Önceden iman etmemişse yahut inancından bir hayır kazanmamışsa o günkü inanması fayda etmez"[23]

10- Hidayet Şehri Ali (a.s) Hakkında

(İmam Ali'nin (a.s) Hidayet Şehri Olduğu Hakkındaki Hutbesi)

Allah'a hamd-u senadan, Peygamber'e (s.a.a) salât ve selamdan sonra buyurdular:

"Ey millet! Ben Allah Resulü'nden (s.a.a) işittim buyurdular ki:

"Şüphesiz Ali hidayet şehridir. Kim o şehre girerse kurtulur ve kim de ondan geride kalırsa helak olur."[24]

11- Muaviye'nin Yezit İçin Biat Almak İstediğinde İmamın Yaptığı Konuşma

(İmam Hüseyin'in (a.s) Muaviye'nin Yezit İçin Biat Almak İstediğinde Yaptığı Konuşması)

İmam Hüseyin (a.s) Allah'a hamdü senadan ve O'nun peygamberine (s.a.a) salât ve selamdan sonra şöyle buyurdu:

"Şimdi, ey Muaviye! Öven birisi, sözü ne kadar uzatırsa uzatsın, yine de Resulullah'ı (s.a.a) bütün vasıflarıyla gereği gibi anlatmış olamaz.

Heyhat! Heyhat! Ey Muaviye! Sabah, gecenin karanlığını gidermiş ve güneş meşalelerin ışığını söndürmüştür. Sen överek aşırı gittin; yeğleyerek zulme yeltendin; engelleyerek cimrilik yaptın; zulümünle haddini aştın; hak sahibine hakkından bir pay vermedin; ama şeytan payını tam ve kâmil olarak senden almıştır.

Yezid'in kemali ve Muhammed ümmetini idare gücü hakkındaki sözlerini de anladım. Sanki tanınmayan ve gizli olan birini anlatıyorsun ya da özel bir bilgin olan bir şeyden haber veriyorsun. Yezid kendi görüşünün ne yönde olduğunu göstermiştir. Yezid'in, av köpeklerini dövüştürme zamanında onları takip etmesini, güvercin yarıştırmasında onları izlemesini, saz ve çeşitli çalgılar çalan şarkıcı cariyeleri oynatmasını incelersen onu tanımak için sana yardımcı olur.

Bu yapmak istediğin işten vazgeç. Boynuna çektiğin halkın vebalından bu kadarıyla Allah'ın karşısına çıkman yeterli değil mi? Allah'a yemin olsun ki hep zulüm ile batıl kadehlerini üst üste içip durdun ve haksızlık ile gazap ve öfkene uydun oysa seninle ölüm arasında ancak bir göz açıp yumman kadar bir mesafe kaldı. Seni ise müşahede edilen kıyamet gününde kaydedilmiş işlerine varacaksın. "Artık o zaman kurtuluşunun zamanı da geçmiştir."[25]

Görüyorum ki şimdi de bize bu işi sunuyor ve bizi babalarımızın mirasından yoksun bırakıyorsun. Allah'a yemin olsun ki Allah doğumdan bunu bize miras bıraktı. Sen ise Resulullah'ın (s.a.a) ölüm zamanı onun yanında bulunana karşı getirdiğiniz delili bize karşı tekrarladın. O buna boyun eğmek zorunda kalmıştı ve imanı insaflı davranmaya onu sevk etmişti.

Ama siz hataları birbiri ardınca işlediniz ve yapacaklarınızı yaptınız; şimdiye kadar böyle oldu bundan sonra da böyle olur dediniz. Ta ki yönetim başkasına varması gereken bir yoldan sana ulaştı. "İşte bu gibi konularda ibret sahipleri ibret alsınlar."[26] Resulullah'ın (s.a.a) döneminde o adamın önderliğine ve Peygamber'in onu görevlendirmesine gelince; bu o gün Peygamber'in huzurunda olması ve onu görevlendirmesi yüzünden Amr b. As'a bir fazilet sayılabilirdi. Ancak halk onun emir olmasından hoşlanmadı; öne geçirilmesinden rahatsız oldu ve onun yaptığı kötü işleri saymaya koyuldu. Resulullah (s.a.a) da bunun üzerine "Bugünden itibaren benden başka birisi size karşı bir görev üstlenmez." dedi.

Nasıl oluyor da sen Peygamber'in (s.a.a) neshedilmiş bir işiyle en sağlam hükümlerinden birine ve doğruluğu kesinlik kazanması gereken bir konuya delil getiriyorsun. Niçin tabiini sahabeye denk tutuyorsun. Oysa senin etrafında sahabeliğinde dinine bağlı ve yakınlığına güvenilen kişiler vardır. Bütün bu kişileri bırakıp aldanmış bir azgına varıyorsun. Bu yolla sen dünyada kazanacağın mutluluğuna yol arıyor, ve seni ahiretinde bedbaht yapacak bir şüpheyi insanların başına giydirmek istiyorsun. Gerçekten bu apaçık ziyankârlıktır. Allah'tan kendim ve sizin için bağışlanma diliyorum.[27]

12- Muaviye'nin Çirkin İşlerini Kınaması

Muaviye, Hücr b. Ediy ve arkadaşlarını öldürdükten sonra, İmam Hüseyin'e (a.s) mektup yazarak şöyle dedi: "Hücr'e, arkadaşlarına ve babanın şialarına neler yaptığımız sana ulaştı mı? İmam Hüseyin (a.s); "Hayır duymadım" buyurdular.

Muaviye; "Biz onları öldürdük, kefenledik ve cenaze namazlarını kıldık" dedi.

Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) tebessüm ederek şöyle buyurdu:

"Ey Muaviye! Kıyamet günü bunlar hasımın (davacıların)'dır. Allah'a ant olsun eğer bizler senin ashabını ele geçirip öldürseydik ne onları kefenlerdik ve ne de onlara cenaze namazı kılardık."

Ey Muaviye! Babama ve Haşim oğulları'na dokunduğunu (sövüp küfür ettiğini ve onlara ayıplar bulmaya çalıştığını duydum. Allah'a andolsun ki başkasının yayına kiriş taktın ve hedefsiz ok attın. Bu düşmanlığı yakınlarından öğrenmişsin. Sen öyle birine (Amr b. As) itaat ediyorsun ki, ne önceden iman etmiş, ne nifakı (münafıklığı) yeni ortaya çıkmış ve ne de senin yararına bakmıştır. O halde kendine bak (kendini düşün) veya bu hükümeti bırak."[28]

13- Allah'ı ve İmamı Tanıma Hakkında

"Ey millet! Allah'ın, kullarını yaratmasındaki amacı; kendisini tanımaları ve tanıdıktan sonra O'na ibadet etmeleridir. O'na ibadet ettiklerinde O'nun ibadetiyle başkasına ibadet etmekten müstağni olurlar."

Birisi şöyle dedi: "Ey Allah Resulünün oğlu! Annem, babam sana feda olsun. Allah'ı tanımak ne demektir?" İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Her zamanın insanları, itaatleri kendilerine farz olan İmam ve önderlerini tanımalıdırlar."[29]

14- Ayşe'ye Hitabı

(Hz. Peygamber'in (s.a.a) Camisinde Ayşe'ye Hitabı)

(İmam Hasan (a.s) şahadete eriştiğinde, İmam Hüseyin (a.s) kardeşinin mübarek cenazesini tabuta bıraktı ve onu

Resulullah'ın (s.a.a) musallasına götürüp ona namaz kıldı. Daha sonra İmamı defnetmek için Resulullah'ın (s.a.a) mescidine götürdüler.

Hz. Peygamber'in (s.a.a) kabrinin yanı başında durduklarında, haber Ayşe'ye ulaştı. O'na; "Ben-i Haşim Hasan b. Ali'yi Peygamber'in (s.a.a) yanına defnetmek istiyorlar." denildi. Ayşe bunu duyar duymaz hemen eğerli katıra binerek evinden çıktı. Böylece Ayşe İslam tarihinde eğere ilk binen kadın oldu. Daha sonra Haşim Oğulları'nın karşısında durarak şöyle feryat etti:

"Çocuklarınızı evimden uzaklaştırın,[30] kimse evimde defnedilemez. Peygamber'in hürmet perdesi yırtılmamalıdır."

İmam Hüseyin (a s) Ayşe'ye şöyle buyurdu: "Resulullah'ın hürmet perdesini daha önce sen ve baban yırttınız. Resulullah'ın (s.a.a) evine, kendisine yakın olmasını istemediği kimseyi defnettin.

Ey Ayşe! Allah bu yaptığının hesabını senden soracaktır. Kardeşim Hasan (a.s) bana kendisini Peygamber'in (s.a.a) yanına yakınlaştırmamla ahdini yenilemek istediğini vasiyet etti. Bil ki kardeşim Hasan (a.s) Resulullah'ın (s.a.a) hürmetini çiğnemeyecek kadar Allah'ı, Peygamber'ini ve Allah'ın kitabını herkesten daha iyi tanıyıp biliyordu. Zira Allah buyuruyor ki:

"Ey iman edenler; Peygamberin evine sizlere izin verilinceye kadar izinsiz girmeyin."[31]

Oysa sen Peygamber'in (s.a.a) izni olmadan onun evine bazı kimseleri soktun. Oysa Allah Teala şöyle buyuruyor:

"Ey inananlar, seslerinizi, Peygamber'in sesinden daha üstün bir tarzda yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın."[32]

Ant olsun sen ise, baban ve Ömer'i defnetmek için Allah Resulü'nün (s.a.a) yanında kazma kürek salladın. Oysa Allah Kuran da şöyle buyuruyor:

"Allah elçisinin yanında seslerini kısanlar, şüphesiz Allah'ın kalplerini takva ile imtihan ettiği kimselerdir. "[33]

Ant olsun ki baban ve Ömer Peygamber'e (s.a.a) yakın olmalarıyla Allah Resulü'nü (s.a.a) incittiler. Çünkü onlar Allah'ın, Peygamber'inin (s.a.a) diliyle kendilerine emrettiği hak ve hukuka riayet etmediler. Şüphesiz Allah müminlere sağlıklarında haram kıldığı şeyi öldükten sonra da haram kılmıştır. Onlara tanıdığı hak ve hürmet ölümlerinden sonrada da geçerlidir.

Ey Ayşe! Allah'a ant olsun ki eğer kardeşim, size engel olduklarında savaşmayın diye vasiyet etmemiş olsaydı burnun yere sürülse dahi babamın yanına defnedilirdi."

Bu esnada Muhammed b. Hanafiye söze karıştı ve şöyle dedi: "Ey Ayşe! Sen Haşim Oğulları'na olan düşmanlığından dolayı bir gün katıra, bir gün de deveye biniyorsun. Kendine hâkim olamadığın gibi bir yerde de sessiz sakin duramıyorsun."

Ayşe, Muhammed b. Hanefiye'ye; Ey Hanafiye'nin oğlu bunlar Fatımiler oldukları için konuşuyorlar, peki sen ne diyorsun?" dedi.

İmam Hüseyin (a.s) hemen Ayşe'ye; "Ey Ayşe! Sen Muhammed'i Fatımilerden (a.s) ayırmak mı istiyorsun? Allah'a and olsun ki o üç Fatıma'dandır."

İmran b. Âiz b. Mahzûm'un kızı Fatıma, Esed b. Haşim kızı Fatıma ve Zaide b. el-Esam b. Revahe b. Hucr b.Abdu'l-Mais b. Âmir kızı Fatıma.[34]

15- Kardeşini Anması

(İmam Hüseyin (a.s) kardeşi İmam Hasan'ın (a.s) ağıtında şöyle derdi:)

"Ey Eba Muhammed[35]! Allah sana merhamet etsin. Her zaman hakkı kendi yerinde olması gerektiğine inanıyordun. Güzel bir biçimde takiye yerlerinde batılla karşılaşırken Allah'ı tercih ederdin.

En önemli dünyevi işleri değersiz görüyor, küçümseyici bir göz ile bakıyordun. Temiz bir elle zorlukların düğümlerini çözüyor ve düşmanlarının tuzakları üzerindeki perdeleri en az bir sermaye ile kaldırıyordun. Şaşılacak bir şey yok. Zira sen nübüvvet soyunun oğlu ve hikmet sütünü emensin. Ne mutlu sana ki rahatlığa, güzel bir rızka ve Naîm cennetine doğru gittin. Allah bu musibetten dolayı bize ve size mükâfat versin. Bize ve size rahatlık ve de ondan güzel örnek almak nasip etsin."[36]

16- Mervan b. Hakem'i Yermesi

Mervan b. Hakem bir gün, İmam Hüseyin'e (a.s) şöyle dedi: "Eğer Fatıma (s.a) olmasaydı o zaman kiminle bize karşı övünürdünüz?

Hazret bu söze çok kızdı ve yerinden fırlayarak Mervan'a saldırıp boğazından tuttu. Sonra sarığını boğazına sardı. Bunun üzerine Mervan bayıldı. Daha sonra İmam (a.s) Mervan'ı bırakıp orada bulunan Kureyş'ten bir gruba dönerek şöyle buyurdu:

Sizleri Allah'a ant veriyorum eğer doğru söyleyecek olursam sözlerimi tasdik edin.

Acaba yeryüzünde Peygamber'e, ben ve Hasan'dan (s.a) daha çok sevimli olan birisini tanıyor musunuz? Veya yeryüzünde ben ve Hz. Hasan'dan (a.s) başka Peygamber'in (s.a.a) kızının çocukları var mı?"

Oradakiler hep bir ağızdan; "Hayır" dediler!

Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu; "Ben, yeryüzünde Resulullah'ın (s.a.a) babası ve oğlunu birlikte kovduğu bu melun oğlu melundan başka kimseyi tanımıyorum"

(İmam (a s) Mervan'a dönerek sözlerine şöyle devam etti:)

Allah'a ant olsun! Birisi doğuda diğeri batıda olan Cabers ve Cabelk şehirleri arasında; kendilerini İslam'a nispet verdiği halde Allah'a, Resulü'ne ve Ehlibeyt'ine sen ve babandan daha düşman kimseyi tanımıyorum. Sözümün doğruluğu ise sinirlendiğinde cübbenin omzundan düşmesidir."

(Ravi şöyle diyor: "Allah'a andolsun Mervan o meclisten kalkarken sinirlendi ve cübbesi omzundan yere düştü")[37]

17- Namazda Okuduğu Kunut Duası

"Allah'ım! Herkes güvenli bir sığınak peşindeyken, benim sığınağım sensin. Herkes bir yardımcı peşindeyken, benim yardımcım ise sensin.

Allah'ım! Muhammed (s.a.a) ve O'nun pak Ehlibeyt'ine salât eyle. Benim sesimi duy, duamı kabul et yerimi ve dönüşümü kendi yanında karar kıl.

Allah'ım! Seni azametine ant veriyorum- ki onu fitnelerle birleşmiş nefsi hırslar lekelemez, zan ve hayal ona karışmaz ve hiçbir yol onu değiştirmez- Beni sana karşı, içimde hiçbir şek ve şüphe kalmamış bir şekilde sana kavuşuncaya kadar fitne dolu imtihanlardan ve şeytanın tehlikelerinden koru. Zira sen merhametlilerin en merhametlisisin."[38]

18- İmam Hüseyin'in (a.s) Dualarından

(Korunmak İçin)

Ey şanı işlere yetmek, örtüsü gözetmek olan! Ey gayet ve nihayet olan!

Ey sapıklık ve kötülükleri geri çeviren! Yakini ilim ile levha nazil olmuş nuranî timsaller

Süryani isimler ve Yunan iklimler ve İbranî kelimeler hürmetine, âlemdeki cin ve insanların şerrini benden uzaklaştır.

Allah'ım! Beni, her azgın şeytanın, pusu kuran düşmanın, alçak muhalifin, sessiz nankörün ve her hasetçinin şerrinden, hizbin, hıfzın, sığınağın, perden, koruman ve gözetimin altına al.

Allah'ın ismiyle şifa diliyorum. Onun ismiyle yetinmek istiyorum, O'na tevekkül ediyorum ve her zulmeden zalime, sitem eden sitemciye, gece gelenin gelmesine (hırsıza) ve kovanın kovmasına karşı Allah'tan yardım diliyorum.

"Allah, en iyi koruyan ve rahmet edenlerin en merhametlisidir."[39]

19- İmam Hüseyin'in (a.s) Dualarından

(Allah'a Sığınmak İçin)

"Allah'ım! Başlangıç senden ve meşiyet senindir. Güç ve kuvvet senindir. Sen kendisinden başka hiçbir ilah olmayan Allah'sın.

Evliyaların kalplerini kendi meşiyet ve iradenin meskeni, onların akıllarını kendi emir ve yasaklarının karargâhı kılmışsın. Dilediğinde onlarda gizlediğin örtülü sırlarını harekete geçiriyorsun. Kendi iradenle anlamalarını sağladığın sırlarını dillerine döküyorsun. Akıllarıyla ve onlara bağışladığın hakikatler ile seni çağırıyor ve dua ediyorlar. Ben, bana öğrettiklerin şeyleri biliyorum; bana gösterdiğin nimetlerinden dolayı; yerimi, mekânımı belli ettiğin için sana şükrediyorum.

Allah'ım! Tüm bu sıfatlarla sana sığınıyorum. Senin güç ve kudretine sığınıyorum. Kaza ve hükmüne razıyım, benim için belirlediğin her yöne doğru yöneleceğim. Senin irade ve isteğin doğrultusunda istiyor ve senin razı olduğun her şeye razı oluyorum. Beni, davet ettiğin şeyleri yapmaktan kaçınmayacağım.

Bana gösterdiğin şeylere ulaşmak için hızla ilerliyorum. Şeriatına göre kanun koyacağım, bana basiret verdiğin şeylerde basiretli olacağım, dikkatli olmam gereken vazifelerimde dikkatli olacağım. O halde beni gözetiminden mahrum etme, teveccühünün dışına çıkarma, kendi gücünden beni nasipsiz etme, irade etmiş olduğun hedeflere ulaşmaktan beni uzak etme. İlerlememi basiret, yolumu hidayet ve davranışımı doğruluk üzere karar kıl ki, böylelikle beni arzularıma ulaştırasın ve kendisi için beni irade ettiğin, sebebine yarattığın ve kendisine sığındırdığın yere beni kondurasın.

(Allah'ım!) Dostlarını benim vesilemle imtihan olmalarından koru. Onları, rahmetinle seçkinlerden olabilecek imtihanlar ile imtihan et. Onlara benim yolumu giden ve yorulmayan muhlislerden olmayı nasip et ve beni salih babalarıma kavuştur."[40]

20-Yağmur Duası

"Allah'ım! Bize, zararlı olmayan çok, bol, kapsamlı ve yararlı yağmur yağdır. Öyle bir yağmur ki, şehirde ve köyde yaşayan herkesi kapsasın; rızık ve şükrümüzü arttırsın.

Allah'ım! Ey Rabbim! Rahmet yağmurunu iman rızkı ve bahşişi karar kıl. Şüphesiz senin bağışın menedilmiş (sınırlı) değildir.

Allah'ım! Üzerinde yaşadığımız topraklara bereket yağmurunu gönder; o toprakların ziynetlerini (bitki, gül ve çiçeklerini)

otlaklarını yeşert."[41]

21- Allah'tan Başarı İstemesi

"Allah'ım! Yüce dergâhından; hidayet ehline verdiğin başarıyı, takva ehlinin amellerini ve gerçekten tövbe edenlerin nasihatlerini kabul etmeyi, sabırlı kullarının azmini, senden korkan kullarının çekinmelerini, ilim ehlinin talep ettiklerini, takva ve züht ehlinin ziynetini ve senden korkabilmek için ağlayanların çekinmelerini istiyorum.

Allah'ım! Bana, günahlarından beni koruyacak öyle bir korku nasip et ki, senin emir ve yasaklarına uyup kerameti hak eden kullarından olayım, kudretli olduğumda senden korkarak iyiliksever olayım; senin sevgine ulaşmak için iyilikseverliğimde sana karşı samimi davranayım; bütün işlerimde hüsnü zan ile sana tevekkül edeyim. Nuru yaratan Allah münezzehtir, büyük olan Allah münezzehtir, ben O'na hamd ediyorum."[42]

22- Arife Duası

Hamt Allah'a mahsustur; O'nun hükmünü defeden ve

O'nun hükmüne karşı duran olmaz. O'nun verdiğini hiç kimse engelleyemez. Hiç kimsenin yaptığı ve icat ettiği şey O'nun icat ettiği şey gibi üstün ve kâmil olamaz. O'dur cömert ve bol nimet veren. Ve O her çeşit mahlûk yaratmıştır.

Hikmetiyle yarattıklarını sağlam kıldı. Oluşan hiç bir şey O'na gizli kalmaz. Onun katındaki ameller asla zayi olmaz. Herkese yaptığına karşılık mükâfat verir. Kanaat edenin işine kolaylık verir. Kendisine yakarana merhamet eder. Kullarına yararlı olanları ve nur saçan Kitabı Kuran'ı nazil eden O'dur.

Kullarının dualarını duyan kabul edendir. Kederleri defedendir. Dereceleri yükseltendir. Zorlukların ve sultacıların kökünü kazıyandır. O'ndan başka tapılacak mabut yoktur.

"Hiç bir şey O'na denk olamaz. Eşi ve benzeri yoktur. İşitendir, görendir."[43] latif ve (her şeyden) haberdardır. "Hiç bir şey O'na gizli kalmaz ve her şeyin inceliğinden haberdardır agâhtır"[44]

Allah'ım! Ben sana rağbet ediyorum. Birliğine şahadet ve Rububiyetine ikrar ediyorum. Benim rabbim sensin. Dönüşüm sanadır. Ben yokken, sen bana var olma nimeti verdin.

Beni topraktan yarattın sonra, beni sulplerde kıldın. Var olmama engel olabilecek her türlü vakıa, zaman değişimi ve olaylardan mahfuz kıldın.

Nihayet yıllar ve uzun zamanlar geçmesine rağmen beni baba sulbünden anne rahmine aktardın. Beni, senin ahdini bozan ve Peygamberleri'ni yalanlayan küfür ve dalalet önderlerinin saltanat sürdükleri zamanda dünyaya getirmedin.

Benden önce hazırlanan ve hidayetime sebep olacak bir ortamda dünyaya getirdin. Bunu bana nasip ettin ve öyle bir zamanda terbiye olunmamı sağladın. Daha önce de, güzel yaratılış ve bol nimetlerinle bana şefkat gösterdin.

Beni -ikinci merhale olarak- nütfeden yarattın. Et, kan ve deriden ibaret olan üç zulmet arasında kıldın. Yaratılışımın keyfiyetini bana bildirmedin ve bu hususta beni hiç bir şeyle görevlendirmedin.

Sonra beni, önceden gerçekleştirdiğin hidayete doğru, kâmil bir yaratılışla bu dünyaya getirdin. Beşikte küçük bir çocuk iken beni her türlü tehlikeden korudun. Beni, en temiz gıda maddeleri olan, anne sütüyle rızıklandırdın.

Dadıların kalplerini bana şefkatli kıldın. Şefkatli annelerle beni her türlü tehlike ve cinlerin nüfuzundan korudun. Beni

kusursuz ve noksansız bir şekilde dünyaya getirdin. Şanın yücedir ey Rahim ve Rahman.

Konuşmaya başladığımda bana bol nimetler verdin, her geçen yıl daha çok terbiye edilmemi sağladın. Yaratılışım kemale ulaştı ve vücut yapım kıvamını bulup aklımı çalıştırdığında kalbime ilham ettin.

Beni, insanı şaşkınlık içinde bırakan kendi hikmetlerine hayran ettin. Gökte ve yerde yarattığın varlıklar hakkında şuurlu kıldın. Beni, şükrünü ve zikrini yerine getirmeğe, ikaz ettin sana itaat ibadet etmeği üzerime farz kıldın.

Bana Peygamberlerinin vasıtasıyla gönderdiğin hakikatleri anlama gücü nasip ettin.

Rıza ve teslim makamına ulaşmağı bana kolaylaştırdın. Bu hususlarda, bana yardım edip lütufta bulunarak üzerime minnet bıraktın sana minnettarım. Beni en üstün topraktan yarattın.

Benim için bir çeşit nimete razı olmadan, çeşitli geçim vesileleriyle nimet ve yiyeceklerle beni rızıklandırdın. Bu ihsanları bana kadim ihsanının ve sonsuz lütuflarının hürmetine nasip ettin. Çeşitli nimetlerle beni yararlandırdın ve bütün belaları benden uzaklaştırdın.

Ama cehaletim ve senin karşında cüretkâr olmam, beni sana yaklaştıracak vesileyi bana göstermene engel olmasın. Katına yaklaşmamı sağlayan vesileye ulaşmayı bana nasip et. Seni çağırdığımda bana icabet ettin.

Hacet istediğimde verdin, sana itaat ettiğimde beni mükâfatlandırdın. Şükrettim, bana nimetini artırdın. Bütün bunlar bana nimetini tamamlayıp lütuf da bulunduğundan dolayıdır.

Seni her türlü kusur ve noksanlıktan tenzih ederim. Her şeyden münezzehsin. Varlıkları yaratan, meydana getiren ve tekrar kendine döndüren sensin. Hamda layık olan sensin. Şanın yücedir. İsimlerin mukaddestir. Nimetlerin büyüktür. Hangi nimetlerini sayar ve hatırlayabilirim ki?

Veya verdiklerinin hangisinin şükrünü yerine getirebilirim? Senin nimetlerin sayılıp bitirilmez. Nimetlerini saymak isteyenler sayamazlar ve bilmek isteyenler bilemezler. Benden uzaklaştırdığın zorluk, zarar ve ziyanlar görünürde sahip olduğum nimet ve afiyetten daha çoktur.

Ey Allah'ım! Ben kâmil imanımla, kalbimde yer eden yakinle, içimde saklı hakikatlerle, ihlâslı tevhitle, gözlerimin nurunun müşahede gücüyle, yüzümdeki hatların esrar ve ifadeleriyle, solunum yolumla, koku alma duyumla, işitme organımla, iki dudağımın arasındaki uzuvlarımla, dilimin deyişiyle, dişlerimin çıktığı yerlerle "damağımla", tatma duyumla, beyin kemiğimle, boyun damarlarımla, göğüs kafesimdeki organlarla, şah damarımla, kalbimin perdesiyle, ciğerimin parçalarıyla göğüs kafesimle, eklem ve kemiklerimle, parmaklarımla, etimle, kanımla, tüyümle, derimle, asabımla, damarlarımla, beynim ve tüm uzuvlarımla, çocukluk dönemimden itibaren oluşan uzuvlarımla, benden ayrılıp yere düşen, zerrelerle, uykum ve uyaklığımla, sakinlik ve hareketlerimle, rükû ve secdelerimle (senin birliğine) şahadet ediyorum:

Eğer asırlarca yaşayabilsem ve bu asırlar boyunca senin nimetlerinden birinin şükrünü yerine getirmeğe kalkışsam yine de yerine getiremem ve eda edemem. Ancak Senin lütfün ile şükrüm kabule şayan olur.

Ve şuna itiraf ediyorum ki, cümle sayanlarla birlikte ben de, ezelden ebede kadar verdiğin ve vereceğin nimetlerini saymağa kalkışsak kesinlikle sayamayız ve onların miktarını bilemeyiz. Buna hiç bir zaman gücümüz yetmez. Nitekim hak ve hakikati beyan eden kitabında "Kuran-ı Kerim'de" ve sadık kavlinde şöyle buyurmaktasın:

"Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız, sayamazsınız."[45]

Şüphesiz senin kitabın ve sözün gerçekleri beyan etmektedir. Resul ve peygamberlerin vahiy, din ve şeriat olarak indirdiklerini halka ilettiler, buna inanıyorum.

Allah'ım; bütün gayretimle ve gücümün yettiği kadar şahadet veriyor ve diyorum ki tüm övgüler sana mahsustur. Yakin ederek ve inanarak söylüyorum ki, "Hamt Allah'a mahsustur o Allah'a ki kendisine evlat edinmemiştir."[46] Dolayısıyla mirasçısı yoktur.

Mülkünde ortağı yoktur, bu açıdan hiç kimse O'na muhalefet edemez. İcat ettiği ve yarattığı şeylerde hiç kimsenin yardımına muhtaç değildir.

O'nu her türlü noksanlıktan tenzih ederim. O, her türlü şirk ve noksanlıktan münezzehtir. "Gökte ve yerde, Allah'tan başka bir mabut daha olsaydı, gök de bozulup mahvolurdu yer de"[47]

Allah her şeyden münezzehtir, birdir, tektir, her şey ve herkes O'na muhtaçtır, O'nun zevali yoktur, bir şeye muhtaç değildir, doğurmaz ve doğrulmamıştır, O'na bir tek eşit ve benzer olamaz, yoktur. Hamt Allah'a mahsustur.

Allah'ın yakın melekleri ve risalet sahibi peygamberleri hamt ettikleri gibi Allah'ın salât ve selamı O'nun en seçkin kulu ve peygamberlerinin sonuncusu, Hz. Muhammed'e (s.a.a) ve onun pak, tertemiz ve ihlâs sahibi Ehlibeyt'ine olsun.

Daha sonra İmam (a.s) gözlerinden yaşlar akar bir halde ve daha rağbetli şekilde sözlerine şöyle devam etti:

Allah'ım; Bana kendi celal ve azametinden, seni görüyormuşum gibi bir korku makamı nasip et. Kendi takvanla beni mutlu kıl. Beni, sana isyan etmekle bedbaht eyleme. Senin geciktirdiğin şeyin anında olmasını ve acele ettiğin şeyin gecikmesini arzu etmemem için, kaza ve kaderinde benim için hayır ve bereket mukadder eyle.

Allah'ım; Nefsimde doyum ve tokluk, kalbimde yakin, amelimde ihlâs, gözümde nur ve dinimde basiret ver. Beni, bedenimin uzuvlarından -beğendiğin şekilde- yararlandır. Kulağımı ve gözümü "aklımdan faydalanmaları için" bana mirasçı kıl.

Bana, zulüm edenin karşısında yardımcı ol. Zalimin karşısında intikam ve galibiyetimi aşikâr eyle. Zalimin mağlup olmasıyla beni sevindir.

Allah'ım; Benim keder ve hüzünlerimi gider. Kusurlarımı ört. Hatalarımı bağışla. Şeytanımı benden uzak et. Üzerimdeki bütün hakları eda eyle.

Ey Allah'ım; Dünya ve ahirette bana en yüce dereceyi bahşet.

Allah'ım; Hamt olsun sana; Sen beni yarattın, işiten ve gören kıldın. Hamt olsun sana, rahmetin icabı en güzel şekilde yarattın; O'ysa benim vücuduma ihtiyacın yoktu.

Ey Rabbim beni yarattın ve fıtratıma itidal bahşettin.

Ey Rabbim; Beni yarattığın gibi yüzümü güzel kıldın.

Ey Rabbim; Bana ihsanda bulundun ve afiyet verdin.

Ey Rabbim; Beni koruyan ve her hususta muvaffak eden sensin.

Ey Rabbim; Bana nimet verdin ve beni hidayete kavuşturdun.

Ey Rabbim; Beni kendine yakın kıldın ve bana her hayırdan nasip ettin.

Ey Rabbim; Bana yiyecek ve içecek verdin.

Ey Rabbim; Beni ihtiyaçsız ve gani kıldın.

Ey Rabbim; Bana yardımcı oldun ve beni aziz ettin.

Ey Rabbim, Beni temiz ve kerametli giysilerine büründürdün ve yarattığın şeylere ulaşmamı kolaylaştırdın.

Ey Rabbim; hakkımda bu ihsanları bahşettiğin gibi Muhammed ve Ehlibeyt'ine salâvat gönder. Gece gündüz ve zamanın olayları karşısında bana yardımcı ol. Beni dünyanın şerlerinden ve ahiretin kederlerinden kurtar. Beni, yeryüzünde zalimlerin yaptıklarının şerrinden koru.

Allah'ım; Korktuğum şeylerin karşısında bana yardımcı ol ve korktuğum şeylerden beni koru. Canımı ve dinimi "her türlü afetten" koru. Yoklukta her türlü tehlikeyi benden uzaklaştır. Ailem ve mal varlığım için bana salih halef nasip eyle.

Rızık olarak verdiğin şeye bereket ver. Beni halkın gözünde büyük ve kendi nefsini zelil gören kıl. İnsanların ve cinlerin şerrinden beni koru. Günahlarımdan dolayı beni rezil etme. İçimden geçenleri aşikâr ederek, beni aşağılama. Beni kötü amelimin neticesine müptela etme. Verdiğin nimetleri elimden alma. Beni, kendinden başkasının ümidine bırakma.

Ey Allah'ım; Beni kime bırakıyorsun? Her an akrabalık bağını kesmesi mümkün olan akrabaya mı? Yoksa her zaman benden yüz çeviren yabancıya mı? Ve yahut beni güçsüz telakki edenlere mi?

Oysa sen benim Rabbimsin ve her hususta sahibimsin. Garipliğimi, kimsesizliğimi, vatandan uzaklığımı ve zalimlerin karşısında güç duruma düşüşümü sana şikâyet ediyorum.

Ey Allah'ım; Gazabını benden uzaklaştır. Bana gazap etmezsen senden başkasından korkum yoktur. Sen her noksanlıktan münezzehsin. Senin lütfün bana, umduğumdan daha çoktur.

Ey Rabbim; Mukaddes zatının nuru hürmetine beni gazabın üzere öldürme. Bana gazabını indirmeden önce benden hoşnut ol. Senden af diliyorum.

Senden af diliyorum. Senden başka tapılacak ilah yoktur. Sen, Mekke'nin, Maş'er'in ve Kâbe'nin Rabbisin. Kabe ve etrafına bereket verdin. Kabe ve Mescidü'l Harem'i halk için emin yer kıldın.

Ey hilmiyle büyük günahları affeden. Ey fazlıyla kullarına bol nimet veren. Ey keremiyle büyük bağışlarda bulunan.

Ey zor anlarımda dayanağım. Ey yalnızlığımda sahibim. Ey kederli anlarımda sığınağım. Ey velinimetim.

Ey Allah'ım. Ey atalarım "Hz. İbrahim, İsmail, İshak ve Yakup" 'un Allah'ı. Ey Cebrail'in, Mikail'in ve İsrafil'in Rabbi. Ey peygamberlerin sonuncusu olan Hz. Muhammed'in (s.a.a) ve onun tertemiz ve seçkin Ehlibeyt'inin Rabbi.

Ey Tevrat'ı, İncil'i, Zebur'u, Furkan'ı, "Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sâd". "Ta hâ" ve "Yasin ve Kur'an-ı Kerim",'i nazil eden Allah. Ortamın şartları beni rahatsız ettiğinde ve yeryüzü onca genişliğine rağmen bana dar geldiğinde sığınağım sensin.

Senin rahmetin olmasa helak olurum. Hatalarımı affeden sensin. Senin affın ve günahlarımı örtmen olmasa rezil olanlardan olurum. Düşmanlarımın karşısında bana yardımcı olan sensin. Eğer Senin yardımın olmasa mağlup olurum.

Ey kendi zatını ululuk ve yüceliğe mahsus kılan; Evliyanı kendi izzetinle aziz eyledin. Ey karşısında sultanların boyunlarına zillet boyunduruğu, vurduğu, galebe ve kahrından korktuğu Allah, "Ey gözlerin hıyanetini, kalplerden geçeni bilen Allah"[48]

Ey gelecekte vuku bulacak olayları ve gizliyi bilen Allah. Ey kendi zatının ne olduğunu sadece kendisi bilen Allah. Ey kendi mahiyetini sadece kendisi bilen Allah. Ey kendisini "hakkıyla" sadece kendisi bilen Allah.

Ey yeri suyla kaplayan. Ey mukaddes isimlere sahip olan Allah. Ey ihsanı hiç bir zaman kesilmeyen Allah. Ey Hz. Yusuf'u kurtarmak için Mısır kervanını ıssız ve susuz bir çölde tutan ve o kervan vesilesiyle Yusuf'u kuyunun dibinden çıkarıp "bir müddet köle olduktan sonra padişahlığa"[49] yüce makama" ulaştıran Allah. Ey Yusuf'u, babası Hz. Yakup'a, -gözlerinin ışığını hüzün ve ağlamaktan kaybettikten sonra- geri çeviren Allah; "Oysa Hz. Yakup kalbinin kederini dışarı vurmazdı." Ey Hz. Eyyub'u dert ve beladan kurtaran Allah.

Ey yaşlanmış ve ömrünün sonlarını yaşamakta olan Hz. İbrahim'in elini oğlu İsmail'i kesmekten alıkoyan Allah, Ey Hz. Zekeriya'nın duasını kabul edip de, yaşı geçmesine rağmen ona Hz. Yahya'yı müjdeleyen, onu yalnız ve sonsuz bırakmayan Allah.

Ey Hz. Yunus'u balığın karnından sapasağlam çıkaran Allah. Ey Ben-i İsrail kavmi için denizi yarıp onları kurtaran, firavun ve ordusunu denizde gark eden Allah. Ey Rüzgârları rahmetinin müjdecileri olarak gönderen. Ey günahkâr kullarını cezalandırmada acele etmeyen.

Ey Firavun'un büyücülerini uzun müddet küfürde kaldıktan sonra hidayete kavuşturan. Oysa onlar, ilahi nimetlerden yararlanıp Allah'ın rızkını yiyor, ama Allah'tan başkasına ibadet ediyorlardı. O'na karşı geliyor, O'na ortak koşuyor ve Allah'ın peygamberlerini yalanlıyorlardı.

Ey Allah; Ey Allah, Ey eşi ve benzeri olmayan yaratıcı. Ey fenası olmayan evvel ve daima var olan Allah; Ey hiç bir dirinin olmadığı zamanda diri olan Allah; Ey ölüleri dirilten.

Ey herkesin yaptığını muhafaza eden. Ey az şükretmeme rağmen beni mahrum etmeyen, hatamın büyük olmasına rağmen beni rüsva etmeyen ve günah işlediğimi gördüğü halde beni teşhir etmeyen Allah. Ey küçüklükte beni -her türlü bela ve afetten- koruyan. Ey yaşlandığımda bana rızık veren.

Ey nimetleri sayıya gelmeyen "sayılmayacak kadar çok olan" ve şükrünün yerine gelmesi mümkün olmayan. Ey hayır ve ihsanının karşısında kendisine, günah ve isyanla karşılık verdiğim Allah.

Ey şükrünü yerine getirmeğe aşina olmadığım halde, beni imanla hidayet eden. Ey hasta olduğum zaman çağırdığımda şifa veren, çıplak olduğumda giydiren, aç olduğumda, doyuran susuzluğumda, suya doyuran, beni aziz eden cahillikten kurtarıp âlim eden. Ey beni yalnızlıktan çıkarıp, cemiyet sahibi eden, gurbetten vatanıma döndüren, fakirlikten kurtarıp gani ve zengin eden. yardım istediğimde yardım eden ve variyetimi elimden almayan Allah; Bu kadar ihsan ve lütuflarına rağmen ben senin şükrünü yerine getirmekte kusur ettim, ama sen yine de bana ihsan ve lütufta bulundun.

Hamt ve şükür sana mahsustur. Ey hatamı affeden, kederimi gideren, duamı icabet eden, kusurlarımı örten, günahlarımı bağışlayan, dileğime kavuşturan ve düşmanlarımın karşısında beni muzaffer eden! Nimetlerini, bahşişlerini ve ihsanlarını saymaya kalkışsam, kesinlikle sayamam.

Ey Mevlam! Sensin minnet eden, sensin nimet veren, sensin ihsan eden, sensin güzellik bahşeden, sensin büyüklük eden, sensin kâmil eden, sensin rızık veren, sensin muvaffak eden, sensin her şeyi veren, sensin ihtiyaçsız kılan, sensin zengin eden, sensin kullarına sığınak ve himayeci.

Sensin kullarına kâfi olan, Sensin hidayet eden. Sensin günahtan alıkoyan. Sensin kusurları örten. Sensin bağışlayan. Sensin

mazeretleri kabul eden ve hatalardan geçen. Sensin aziz kılan. Sensin yardımcı ve yaver. Sensin güç ve kuvvet veren. Sensin imdada yetişen.

Sensin yardım eden. Sensin şifa veren, Sensin afiyet veren, Sensin kullarına izzet ve büyüklük bahşeden. Sensin şanı yüce. Hamt daima sana mahsustur. Şükretmek ilelebet sana mahsustur.

Ey Allah'ım; Günahkâr olduğumu itiraf ediyorum. Günahlarımı lütfünle bağışla. Hata ettim, günah işlemede ısrar ettim, cahillik ettim, gaflet ettim, yanlışlık yaptım, Senden başkasına itimat ettim, bilerek hata ettim, verdiğim vadenin üzerinde durmadım, ahdimi bozdum, günahıma itiraf ediyorum, verdiğin nimetlerine itiraf ediyorum. Günahla sana dönüyorum. Günahlarımı bağışla.

Ey kulları günahlarından dolayı zarara uğramayan, onların itaatinden ihtiyaçsız olan ve salih amel işleyenleri kendi inayet ve rahmetiyle muvaffak eden Allah! Hamt sana mahsustur ey Allah'ım ve Mevlam!

Allah'ım; Sen bana emrettin (itaat etmek gerekirken) sana isyan ettim. Kötü işleri yapmaktan beni sakındırdın, ben ise sakındırdığın şeyi işledim. Öyle bir haldeyim ki, ne mazeretimin kabulüne vesile olacak bir kurtarıcım var ve nede yardımcım olacak bir kudret sahibi var. Öyleyse ne ile ve hangi vesileyle sana yöneleyim,

Ey Mevlam? Kulağımla mı, gözümle mi, dilimle mi, elimle mi, ayağımla mı? Oysa bu uzuvlarımın hepsi Senin nimetlerindir ve ben bunlarla sana karşı günah işledim.

Ey Mevlam; Hüccet ve delil sana mahsustur "ben mahkûmum"; Benim için hiç itiraz ve bahane yolu, kalmamıştır. Ey beni baba ve annelerin eziyetinden, akraba kardeşlerin tenkidinden ve sultanların takip ve galebesinden koruyan!

Ey Mevlam! Eğer onlar benim hakkımda Senin bildiğini bilseydiler, beni terk eder ve benden irtibatlarını keserlerdi.

Ey Allah'ım; bu halimle Senin huzurundayım. Ey Mevlam; Ben Senin, başı aşağı, zelil, çaresiz ve hakir bir kulunum. Ne bir kurtuluş vesilem var, ne yardım dileyebileceğim bir kudret sahibi, ne getire bileceğim bir delil ve hüccet yoktur; Günah işlemediğimi ve kötülük yapmadığımı da iddia edemem.

Ey Mevlam; eğer günahımı inkâr edecek olursam bu-nun halime hiç bir faydası olmaz. Çünkü bütün uzuvlarım yaptıklarıma şahitlik yapacaktır. Bütün uzuvlarım yaptıklarıma şahitlik yaparken nasıl günahımı inkâr edebilirim?

Büyük ve önemli konulardan dolayı kesinlikle hesaba çekeceğini biliyorum; Bunda hiç şüphe yoktur. Muhakkak ki Sen, âdil bir hâkimsin, hiç kimseye haksızlık ve cefa etmezsin. Allah'ım; Senin adaletin beni helak edebilir. Benim korkum Senin adaletinden dolayıdır.

Ey Allah'ım; Eğer beni azaplandıracak olursan bu benim günahlarımdan dolayıdır; Sen hakkı bana bildirmiştin. Sana karşı ve benim hiç bir bahane ve mazeretim yoktur. Ama eğer beni affedecek olursan bu senin hilim, kerem ve büyüklüğündendir."Senden başka ilah yoktur. Her noksanlıktan münezzehsin. Muhakkak ki ben kendine zülüm edenlerdenim."[50]

Senden başka tapılacak mabut yoktur. Her şeyden münezzehsin. Senden bağışlanma istiyorum. Senden başka ilah yoktur.

Seni her kusur ve noksanlıktan tenzih ederim. Ben tevhit ehlindenim.

Senden başka tapılacak mabut yoktur. Sen her noksanlıktan münezzehsin. Ben Senin kahır ve galebenden korkanlardanım.

Senden başka tapılacak ilah yoktur. Sen her şeyden münezzehsin. Ben sana karşı kalbinde korku olanlardanım.

Senden başka ilah yoktur. Sen her noksanlıktan münezzehsin. Ben Senin lütuf ve rahmetine ümit bağlayanlardanım.

Senden başka tapılacak bir mabut yoktur. Sen her noksanlıktan münezzehsin. Ben sana rağbet edenlerdenim.

Senden başka tapılacak bir mabut yoktur. Sen her şeyden münezzehsin. Ben Senin birliğini ve Senden başka tapılacak bir mabut olmadığını itiraf edenlerdenim.

Senden başka ilah yoktur. Sen her şeyden münezzehsin. Ben sana yakaranlardanım.

Senden başka tapılacak bir mabut yoktur. Sen her noksanlıktan münezzehsin. Ben, Seni tespih ve tenzih edenlerdenim.

Senden başka tapılacak bir mabut yoktur. Her noksanlıktan münezzeh ve uzaksın. Ben, tekbir getiren ve Seni yüceltenlerdenim.

Senden başka İlah yoktur. Sen her noksanlıktan uzaksın. Benim ve atalarımın rabbisin.

Allah'ım; Budur benim sana karşı övgü ve temcidim, Senin birliğini ihlâsla anışım ve sayabildiğim nimetlerine itiraf ediyorum. Her ne kadar Senin nimetlerini sayıp bitirmemin imkânsız olduğunu itiraf ediyorum. Çükü Senin nimetlerin sonsuzdur.

Nimetlerin her yerde aşikâr ve her varlıktan öncedir. Beni yarattığın ve dünyaya getirdiğin andan itibaren devamlı olarak nimetlerini bana bahşetmektesin. Fakirliğimi zenginliğe çevirdin, zorluk ve sıkıntıları benden giderdin, rahatlığımı temin ettin, müşkülümü hallettin, kederimi giderdin.

Vücuduma afiyet verdin ve dinimi mahfuz kıldın "Ey velinimetim; verdiğin nimetler o kadar çoktur ki" eğer tüm âlemlerin önceki ve sonraki yaratıkları Senin nimetlerini saymakta bana yardımcı olsalar ne onlar ve ne de benim kesinlikle buna gücümüz yetmez. Nimetlerini sayamayız.

Zatın mukaddes ve şanın yücedir. Kerim azim ve rahim Rab'sin. Nimetlerin sayıya gelmez, övgünü, hiç kimse hakkıyla yapamaz. Nimetlerine hiç kimse karşılık veremez "şükrünü yerine getiremez." "Allah'ım" Muhammede ve (s.a.a) Ehlibeyt'ine (a.s) salâvat gönder.

Nimetini hakkımızda kâmil eyle. Bizi, itaatine muvaffak etmekle mutlu kıl. Seni her noksanlıktan tenzih ederim. Senden başka İlah yoktur.

Allah'ım; Muhakkak ki Sen sıkıntıya düşen kullarının duasını kabul eden, onların fenalığını gideren kederli kullarının imdadına yetişen, hastalara şifa veren, fakirleri zengin eden, kırılan kalbi ferahlığa kavuşturan, küçüklere merhamet eden ve büyüklere yardımcı olansın. Senden başka yaver ve yardımcı yoktur. Senden başka güçlü yoktur. Sensin şanın yüce ve büyüktür.

Ey esir ve tutsakları kurtaran. Ey küçük çocuklara rızık veren. Ey korkusundan sana sığınanın sığınağı, ey ortak ve yardımcısı olmayan Allah; Muhammede ve (s.a.a) Ehlibeyt'ine (a.s) salâvat gönder.

Ve bu akşam saatlerinde kullarına verdiğin çeşitli ve taze nimetlerinden, bana da nasip eyle.

Beni kendilerinden belayı uzaklaştırdığın, kederlerini giderdiğin, dualarını icabet ettiğin, iyi amellerini kabul buyurduğun ve yanlışlıklarına göz yumduğun kimselerden eyle. Muhakkak ki Sen latif, her istediğinden haberdar, âlim ve her şeye kadirsin.

Allah'ım; Sen dilekte bulunulanların en yakını, icabet edenlerin en çabuk icabet edeni, affedenlerin en kerimi, verenlerin en bol vereni, isteyenlerin dileklerini herkesten daha iyi ve en güzel şekilde işitenisin.

Ey dünya ve ahirette Rahman ve Rahim olan Allah; Senin kapın gibi hacet kapısı olmaz ve Senden başka hiç kimseye ümit bağlanmaz; çağırdığımda bana icabet ettin. Dilekte bulundum, verdin. Sana rağbet ettim, bana merhamet ettin. Zorluklarda sana itimat ettim, beni kurtardın. Sana yakardım, bana kâfi oldun.

Allah'ım; Kulun, resulün ve peygamberin Hz. Muhammed'e (s.a.a) ve onun tertemiz Ehlibeyt'ine (a.s) salâvat gönder. Nimetlerini bize tamamla ve verdiklerini bize afiyet kıl. Bizi sana şükredenlerden ve nimetlerini hatırlayanlardan kıl; Amin, Amin "icabet buyur, icabet buyur" ey alemlerin Rabbi!.

Allah'ım; ey mülk sahibi, ey her şeye kadir olan ve galebe çalan, ey kullarının günahlarını örten, ey bağışlanma dileyenleri bağışlayan. Ey rağbetle arayış içerisinde olanların meramı ve ey rahmetine ümit bağlayanların en son arzusu. Ey ilmi her şeyi kaplayan, ey ra'fet, rahmet ve hilmi af dileyenlere geniş olan.

Allah'ım; Bizler, şerafet ve azamet verdiğin bu gecenin ilk saatlerinde peygamberin, resulün, yaratıklarının en seçkini, vahyinin emini, müjdeleyici, korkutucu ve hidayet ışığı olan Hz. Muhammed'i (s.a.a) vasıta ederek sana yöneliyoruz.

O Muhammed ki, O'nun vücudunun hürmetine Müslümanlara nimet verdin ve O'nu âlemlere rahmet kıldın.

Allah'ım; Hz. Muhammede (s.a. a) ve O'nun Ehlibeyt'ine (a.s) salâvat gönder. Nitekim Hz. Muhammed, salât ve selamına layıktır. Ey azim Allah. O'na ve O'nun tertemiz ve seçkin Ehlibeyt'inin (a.s) hepsine salâvat gönder ve bizi affına büründür. Senin katına ayrı ayrı dillerle sesler yükselmektedir.

Allah'ım; Bu akşam bize kulların arasında dağıttığın her hayırdan, hidayet vesilesi olan her nurdan, yağdırdığın rahmetinden, indirdiğin bereketinden, afiyet giysinden ve herkese bahşettiğin rızkından nasibimizi merhamet eyle. Ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım; Bizi bu vakitte felah ve kurtuluşa erenlerden eyle. Bizi iyi amel sahibi ve amelinden yarar görenlerden eyle. Bizi rahmetinden ümit kesenlerden kılma ve rahmetinden uzak eyleme. Fazlından umduğumuzu kesme ve rahmetinden mahrum bırakma. Ümit bağladığımız lütuf ve ihsanına ümidimizi boşa çıkarma.

Bizi katından eli boş geri çevirme ve rahmet kapından kovma, ey cömertlerin en cömerdi ve ey kerem sahiplerinin en kerimi; inanarak sana yöneldik. Beytinin "Kâbe'nin" ziyaretine olan davetine icabet ettik ve kastımız ziyarettir.

Allah'ım; Hac amellerimizde bize yardımcı ol. Haccımızı kâmil ve kabul eyle. Bizi affet. Ellerimizi Senin katına uzattık; bu ise günahlarımızı itiraf etmemize işarettir.

Allah'ım; Bu gecenin ilk saatlerinde Senden istediğimiz her hacetimizi yerine getir. Sadece Senin kâfi olabileceğin konularda bize yardımcı ol. Senden başka yardımcımız yoktur ve Senden başka rabbimiz yoktur. Hükmün hakkımızda geçerlidir. İlmin bizi ihata etmektedir. Hakkımızdaki kaza ve kaderin adalettir. Hakkımızda bize hayırlı olanı mukadder eyle. Bizi hayır ehlinden kıl.

Allah'ım; Bize lütuf ve kereminle büyük mükâfat, saklanmağa değer amel, daima huzur ve emniyet nasip eyle. Günahlarımızın hepsini bağışla. Bizi helaket ehlinden etme. Ra'fet ve rahmetini üzerimizden kaldırma, ey merhametlilerin en çok merhametlisi!.

Allah'ım; Bizi bu vakitte, dileği kabul olan, şükrettiği için nimetini kendisine artırdığın, tövbesi kabul olan ve bir daha günah işlemek üzere sana yöneldiğinden kendisini bağışladığın kimselerden et, ey celal ve azamet sahibi.

Allah'ım; Bizi günahtan koru. İtaatine güçlü kıl ve yakarışımızı kabul buyur, ey dilekte bulunulanların en hayırlısı ve ey merhamet istenilenlerin en merhametlisi.

Ey kirpiklerin hareketi, gözlerin işareti, gizli olan şeyler ve kalplerdeki saklılar kendisine gizli kalmayan Allah; Muhakkak ki

bunların hepsine ilmin ihata etmiş, hilmin zaman ve imkân tanımıştır.

Zalimlerin dediklerinden uzak ve münezzehsin, şanın yücedir. Yedi gök ve yerler ve bunlarda olanlar Seni tespih ve tenzih ederler. Seni tespih ve tenzih etmeyen varlık yoktur. Hamt, büyüklük ve yücelik sana mahsustur.

Ey, celal, kerem, ihsan, nimet, fazl ve büyük bahşişler sahibi. Sensin cömert, Kerim, Rauf ve Rahim.

Allah'ım; Helal rızkından bana bolca ver. Dinimi ve cismimi sağlıklı kıl. Korkumu emniyete çevir ve beni cehennem ateşinden koru. Allah'ım; beni tedbirine duçar etme. Gaflet helaketine duçar etme. Aldanmama sebebiyet verme. Cin ve insanların şerlerini benden uzak eyle.

Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) mübarek başını gökyüzüne doğru kaldırdı, gözlerinden yaşlar aktığı halde yüksek sesle şöyle dua etti:

Ey işitenlerin en iyi işiteni, ey görenlerin en iyi göreni, ey hesaba çekenlerin en çabuk hesaba çekeni ve ey merhametlilerin en merhametlisi;

Muhammede (s.a.a) ve onun Ehlibeyt'ine (a.s) salâvat gönder. Onlar "Muhammed'in Ehlibeyt'i" halkın önderleri, hayır ve bereket vesilesidirler.

Allah'ım; Senden öyle bir dileğim var ki O'nu verdiğin takdirde diğer dileklerimden mahrum etmen bana pek ziyanı olmayacaktır.

Ve O dileğimi vermediğin takdirde bize verdiklerinin pek faydası olmayacaktır. Bu dileğimi yerine getirmeni ve beni ateşten korumanı niyaz ediyorum.

Senden başka tapılacak bir mabut yoktur. Teksin ve ortağın yoktur. Mülk ve Hamt sana mahsustur ve Sen her şeye kadirsin, ey Rabbim, ey Rabbim!

Muhaddis Kummî'den nakle göre; Kef'emi el-Beledü'l-Emin kitabında ve Allame Meclisi, Kef'emi'ye uygun olarak Zadü'l-Mead adlı kitabında İmam Hüseyin'in (a.s) Arife gününde okuduğu duanın bu kadarına yer vermişlerdir. Fakat Seyit İbn-i Tavus (r.a) "İkbal" adlı kitabında "Ey Rabbim!" kelimelerinden sonra şu duayı ilave etmiştir:

Ey Allah'ım; zengin olduğumda bile sana muhtacım, öyleyse fakir olduğumda nasıl sana muhtaç olmamaya bilirim?

Ey Allah'ım; alim olduğum halde yine cahilim, öyleyse ilimden mahrum olduğumda nasıl cahil olmayabilirim?

Allah'ım; tedbir ve takdir ettiklerindeki ani değişiklikler arif kullarını, bağışına müsterih olmamaktan ve Senden gelen belaya ümitsiz olmamaktan alıkoyuyor.

Ey Allah'ım; Benim amellerim, cimriliğimin, neticesidir ve Senin yaptıkların ise, kereminin neticesidir.

Allah'ım; Ben güçsüz olmadan önce Sen kendini bana şefkatli ve merhametli tanıttın acaba, güçsüz ve zayıf bir duruma düştüğüm şu anda şefkat ve merhametini benden esirgiyor musun?

Allah'ım; Eğer iyiliklerimi zahir edersen bu senin fazlından ve bana minnet bırakmandandır. Eğer kötü işlerimi zahir edersen buda senin adaletindir. Çünkü sen bana hücceti ve delilini tamamladın.

Allah'ım; Nasıl beni kendi başıma terk edersin, Oysa benim sahibim Sensin? Nasıl Senden başkasına sığınabilirim oysa yardımcım Sensin? Veya nasıl lütfünden mahrum olabilirim Oysa bana merhamet eden Sensin?

Allah'ım; Ben amelden yoksun bir halde sana yönelmiş bulunuyorum. Oysa amelden yoksun olarak, sana varmak mümkün değildir. Veyahut halimi sana nasıl şikâyet edeyim. Oysa durumum sana gizli değildir? Veya sözlerimi nasıl dile getireyim, Oysa sözlerimin hepsi sana aşikârdır?

Allah'ım; Arzu ve ümitlerimi nasıl ümitsizliğe çevirebilirsin, oysa ümit ve arzularım Senin gibi bir Kerimin katına yücelmiştir? Veya nasıl olur da halimi iyi bir duruma çevirmezsin oysa halimin iyiye çevrilmesi Senin elindedir.

Allah'ım; Cehaletimin çokluğuna rağmen Sen bana ne kadar da şefkatlisin?! Amelimin kötü olmasına rağmen Sen bana ne kadarda merhametlisin. "Rahmetini benden kesmiyorsun"?

Allah'ım; Sen ne kadar bana yakınsın ve ben ne kadar Senden uzağım?! Sen ne kadar bana şefkatlisin! Acaba sana yaklaşmama engel olan nedir?

Allah'ım; Eser ve alametlerin değişikliğinden ve dünyada vuku bulan çeşitli olaylardan şunu anladım ki, hiç bir şeyde sana cahil kalmamam için her şeyde kendimi bana tanıtmak istiyorum.

Allah'ım; Eğer acizliğim ve günahkâr olman Senin karşında konuşmamı engelliyorsa, Senin kerem ve büyüklüğün konuşmama müsaade ediyor. Kötü sıfatlarım benim ümidimi kesebilir, ama sonsuz nimet ve ihsanların beni ümitlendiriyor.

Allah'ım; İyi yönleri kötü olan kimsenin, kötü yönleri nasıl kötü olmasın? Ve doğru konuşması sadece bir iddiadan ibaret olan kimsenin, iddiası nasıl sadece iddia olmasın?. Allah'ım; Hükmünün geçerliliği ve meşiyetinin galibiyeti ne söz sahibine konuşma fırsatı bırakır ve ne de hal sahibinde sebat.

Allah'ım; Yapmağa kalkıştığım çok ibadette ve ihlâs sahibi olmağa azmettiğimde, yaptıklarıma güvendim ama bu güvenimi Senin adaletin yıktı, hatta fazlını bile nazara alsam yine de itaatime güvenemem. Allah'ım; Sen çok iyi biliyorsun ki ben sürekli Senin itaat ve ibadetine meşgul değilim, ama Senin sevgi ve muhabbetin kalbimde yerleşmiştir.

Allah'ım; Nasıl "bir şeyi yapmağa" azmedeyim oysa Senin her şeye galeben vardır "azim ve irademi istediğinde engelleyebilirsin" ve nasıl yapmağa azmetmeyeyim oysa yapmağa emreden Sensin?

Allah'ım; Senin kudret ve azametinin belirtileri hakkında düşünmek beni Senden uzaklaştırıyor. Öyleyse beni öyle bir hizmete muvaffak eyle ki onunla sana ulaşayım.

Allah'ım; Kendisi zaten sana muhtaç olan bir şeyle nasıl sana istidlal olunabilir ve nasıl sana ulaşılabilir? Acaba Senden daha aşikâr olan var mı ki Sen onunla aşikâr olasın? "Her varlıkta Senin zuhur ve tecellin vardır."

Sen ne zaman gaip oldun ki, sana varmak için delile ihtiyaç olsun? Ve ne zaman bizden uzaklaştın ki, bizi sana ulaştıran eser ve belirtiler olsun? Senin kendisine olan nezaretini görmeyen göz kör olsun. Senin muhabbet ve aşkından nasibini almayan kulunun ticareti zarar etsin.

Allah'ım; Kullarına Seni tanımaları için kudret ve azametinin eser ve belirtilerine müracaat etmelerini emrettin. Öyleyse sebeplere iltifat etmeksizin sana ulaşabilmem için beni nurlu tecellilerle, müşahede ve basiretle kendine yönlendir. Beni öyle bir marifet makamına ulaştır ki, artık batini sırlarım, O belirtilere teveccüh etmesin ve o belirtilere iltifat etmediğimden himmetim yücelsin. Muhakkak ki Sen her şeye kadirsin.

Allah'ım; Zelil bir kulun olduğum sana aşikârdır. Perişan halim sana gizli değildir. Sana ulaşmayı Senden niyaz ediyorum ve Seninle sana istidlal ediyorum. Beni nurunla kendine yönlendir ve beni katında daima kabule şayan gerçek bir ubudiyete muvaffak eyle.

Allah'ım; Beni ilim ve esrarından, yararlandır ve beni her beladan koru. Allah'ım; Beni, sana yakın olanların hakikat ve marifetleriyle tanıştır ve beni cezb, vecd ve ilahi aşk ehlinin yolundan götür.

Allah'ım; Beni kendi kâmil tedbirinle noksan tedbirimden ve tercihinle yanlış tercihimden müstağni kıl ve beni, zaaflarımdan haberdar eyle.

Allah'ım; beni nefsanî zilletten kurtar. Ecelim gelip çatmadan önce kalbimi şirk ve şüpheden temizle. Senden yardım istiyorum, bana yardımcı ol. Sana tevekkül ediyorum, beni kendime terk etme.

Allah'ım! Hacetimi sadece Senden istiyorum, benim ümidimi boşa çıkarma. Sadece Senin fazl ve lütfüne rağbet ediyorum, beni mahrum bırakma. Dergâhına sığınıyorum, beni kendinden uzaklaştırma. Kapına geldim, beni kapından kovma.

Allah'ım; Senin rıza ve hoşnutluğun, kendiliğinden herhangi bir nedene bağlı olmaktan münezzehtir. O halde ben nasıl Senin rıza ve hoşnutluğuna neden olabilirim?

Allah'ım; Sen zaten gani olduğun için tarafından sana bir fayda ulaşmasına ihtiyacın yoktur; dolayısıyla benim gibi bir kulundan nasıl gani olmayasın?

Allah'ım; Kaza ve kaderin bende arzulara yol açıyor, nefsanî istekler ise beni şehvet zincirine çekiyor. Bu durumda -Allah'ım- Sen benim yardımcım ol ve bana basiret nasip eyle. Fazlınla beni gani eyle, böylece lütfünle her talebimden müstağni olayım.

Ey Allah'ım; Sensin evliyanın kalplerine marifet nuru düşüren; Onlar bu vesileyle marifet ve tevhit makamına ulaştılar. Sensin, âşıklarının kalplerinden kendinden başkalarını söküp atan; Bundan dolayı onlar Senden başkasını sevmezler ve Senden başkasına sığınmazlar.

Dünya ehlinden korktuklarında Sensin onların munis ve yardımcıları. Delil ve belirtilerden uzak kaldıklarında Sensin, onları hidayet eden. Seni kaybeden neyi buldu ve Seni bulan neyi kaybetti?

Senden başkasına yönelmeğe rıza gösteren mahrum olmuştur. Senden yüz çevirip ayrısına bağlanan hüsrana uğramıştır. Nasıl olur da Senden başkasına ümit bağlanılır, oysa Sen ihsanını kullarından kesmiş değilsin? Nasıl Senden başkasından hacet istenilir oysa Sen lütuf ve kerem sıfatını değiştirmiş değilsin?

Ey muhiplerine, dostluk ve sevginin tatlılığını tattıran; onlar Allah'ın huzurunda O'nu anarak sebat gösterirler. Ey evliyasını heybet ve vakar giysisine büründüren. Onlar daima, Allah'a istiğfar ederler.

Kulların Seni anmadan önce Sen onları hatırlarsın. Abitler sana yönelmeden önce, Sen ihsanınla öncülük edersin. Kulların Senden talep etmeden önce, Sen bağışınla cömertlik edersin. Sensin fazlasıyla bağışlayan. Bizlere bahşettiğinden "fakir kulların için" bizden borç istiyorsun.

Allah'ım; Sana ulaşmam için beni rahmetine çağır ve sadece sana yönelmem için beni ihsanına cezp et.

Allah'ım; Günahkâr olsam da Senden hiç bir zaman ümidimi kesmem. Nitekim itaat etsem bile kalbimden Senin korkun çıkmaz.

Allah'ım; Gerçekten, dünya ehli beni sana terk ettiler. Senin büyüklüğüne olan yakinim, beni Senin katına çekmiştir. Allah'ım; Nasıl ümidimi keserim; Sensin benim arzum? Veyahut nasıl zelil olabilirim oysa yardımcım sensin?

Allah'ım; Nasıl izzet ve yücelik tasarlayabilirim; oysa bir kul olduğumdan, Senin karşında zelilim "kendimden hiç bir şeye sahip değilim" ve nasıl izzet ve yücelik tasarlamayayım; Oysa sen beni kendine mensup ettin "Senin kulun olmam bana izzettir"?

Allah'ım; Nasıl muhtaç olmayayım, Oysa Sen beni muhtaçlardan kıldın ve nasıl fakir sayılırım; Oysa Sen beni bahşişinle gani ettin? Sen öyle bir mabutsun ki, Senden başka tapılacak ilah yoktur. Kendini her şeye tanıttın.

Seni bilmeyen yoktur. Her varlıkta tecelli ettin ve kendini bana tanıttın. Basiret gözüyle her şeyde Seni, aşikâr olarak gördüm. Her şeye ayan ve aşikârsın.

Ey sonsuz merhametiyle her şeye istila eden. Zatında arşı saklayan, kendi varlığınla bütün varlıklara galebe çalan Allah. Başkalarını nurlu eflakle ihata ederek yok ederek onları etkisiz hale koyan Allah.

Ey Allah'ım; Varlık Âlemindeki arşta kendisini gizleyerek bütün gözlerden uzak olan Allah."gözlerle görülemeyen".Ey varlık âleminde kemalini tecelli ederek yüceliğini kâinata gösteren. Nasıl saklı olabilirsin ki, Oysa Zahirsin. Nasıl gaip olabilirsin ki oysa hazırsın. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter. Muhakkak ki bütün hamtlar ve senalar sanadır.[51]

23- Hz. Ali'nin (a.s) Faziletleri Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Mina'da Hz. Ali'nin (a.s) Faziletleri Hakkında Okuduğu Hutbesi)

İmam Hüseyin (a.s) Mina'da iken Haşim oğullarının, Şialarının, dostlarının, Hz. Resulullah'ın (s.a.a) ashabının ve onların çocuklarının, toplumca saygın bilinen Ensar ve Tabiînden de kalabalık bir topluluğun bir çadırda toplanmalarını emretti. Onlar toplandığında Allah'a hamdü senadan sonra şöyle buyurdu:

Bu azgının (Muaviye'nin) bizim ve dostlarımızın başına getirdiği belaları gördünüz, duydunuz, biliyorsunuz ve şahitsiniz. Bugün sizlere birkaç şey soracağım. Eğer söylediklerim doğru ise beni tasdik edin, ama eğer yanlış ise, bana yanlış söylediğimi söyleyin.

Allah'ın, Peygamber'inin (s.a.a) sizler üzerindeki hakkı ve benim Peygamberinize olan nispetimin ve yakınlığımın hakkı hürmetine bu durumumu, söyleyeceklerimi saklamayın, şehir ve kabilelerinize gittiğinizde bu sözleri güvenilir bildiğiniz kimselere söyleyin."

Başka bir rivayette ise "Eğer yalan konuşsam beni tekzip edin" sözünden sonra şöyle geçmektedir:

"Sözümü dinleyin ve onları yazın. Sonra şehirlerinize ve kabilelerinize dönüp, emin bilip güvendiğiniz kimseleri bizim hakkımızda bildiğiniz hak ve hukukumuza davet edin. Zira velayet meselesinin unutularak ortadan kalkmasından, mağlup olmasından korkuyorum."

"Allah elbette nurunu tamamlayacaktır, kâfirler istemese bile"[52]

Râvi şöyle diyor: İmam Hüseyin (a.s) Kuran'da Ehl-i Beyt (a.s) hakkında nazil olan ayetlerin hepsini okudu ve tefsir etti. Peygamber'in (s.a.a), Ehl-i Beyt, babası Hz. Ali (a.s), kardeşi İmam Hasan (a.s), annesi Hz. Fatıma (a.s) ve kendisi hakkındaki buyurduğu hadisleri hatırlattı.

Orada bulunan cemaat bu hadisleri işittikçe hep bir ağızdan "Evet işittik, şahit olduk" diyorlardı. Tabiînden orda bulunanlar da "Evet Allah'a ant olsun ki sahabeden güvendiğimiz ve tasdik ettiğimiz kimselerden bunları biz de duyduk" diyorlardı. Sonra

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"Sizleri Allah'a ant veriyorum! Benim anlattıklarımı kendisine ve dinine güvendiğiniz insanlara iletin."

Suleym şöyle diyor: İmam Hüseyin'in (a.s) yemine verdirdiği konuların bir kısmı şunlardan ibarettir:

Sizleri Allah'a ant veriyorum; acaba Ali b. Ebu Talib'in (a.s) Resulullah'ın (s.a.a) kardeşi olduğunu, ashap ve dostları arasında kardeşlik akdi okunduğunda Ali'yi (a.s) kendisine kardeş seçip "Sen dünya ve ahirette benim kardeşimsin, ben de senin kardeşinim" diye buyurduğunu biliyor musunuz?"

Orada bulunanların hepsi; "Allah'a yemin ederiz ki söylediğin gibidir" dediler.

İmam (a.s) devam etti: "Sizi Allah'a ant veriyorum! Acaba bilir misiniz ki; Hz. Resulullah(s.a.a), cami yaptıktan sonra onun etrafına on oda yaptırmıştı. Bunlardan dokuz tanesini kendisine ve odaların arasında bulunan onuncusunu da babam Ali'ye (a.s) tahsis etmişti. Daha sonra babam Ali'nin (a.s) odasının kapısı dışında kapısı camiye açılan bütün odaların kapılarını kapattı. Sahabelerden bazıları bu hususta Resulullah'a (s.a.a) itiraz edince, Hz. Resulullah (s.a.a) "Ben sizlerin kapılarınızı açıp veya kapamadım. Ancak Allah sizin kapılarınızı kapatıp Ali'nin evinin kapısının açık bırakılmasını emretti" diye buyurdu.

Sonra babam Hz. Ali (a.s) hariç, halkın camide uyumalarını yasakladı. Böylece O'nun evi cami hükmüne girdi. O evde evlatlar dünyaya geldiğini biliyor musunuz?

Orada bulunanlar; "Evet Allah'a ant olsun ki söylediklerin doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle devam etti: "Ömer b. Hattab'ın, camiye bakmak için evinin duvarından ufak bir delik açmak istediğinde Resulullah'ın (s.a.a) buna izin vermediğini biliyor musunuz? Daha sonra Hz. Resulullah, (s.a.a) şöyle bir hutbe okumuştu: "Allah beni tertemiz bir mescit yapmakla görevlendirdi; bu mescitte benden, kardeşimden (Hz. Ali -a.s-) ve çocuklarımdan başkası oturamaz." Bunu da biliyor musunuz?

Orada bulunanlar; "Evet, Allah'a yemin olsun söylediklerin doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) yine şöyle buyurdu: "Sizleri Allah'a ant veriyorum, Hz. Resulullah'ın (s.a.a), Hz. Ali'yi (a.s) Gadir-i Hum'da velayet makamına atadığını, halkı babamın velayetine davet ettiğini, orada bulunanların, orada bulunmayanlara bu haberi ulaştırması gerektiğini buyurduğunu biliyor musunuz?"

Hepsi bir ağızdan; "Evet biliyoruz, Allah buna şahittir" dediler.

İmam Hüseyin (a.s); "Allah aşkına, Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Tebuk gazvesinde Hz. Ali'ye (a.s) hitaben; "Ey Ali senin bana olan konumun Harun'un Musa'ya olan konumu gibidir ve benden sonra sen her müminin velisi ve önderisin diye buyurduğunu biliyor musunuz?' dedi.

Herkes bir ağızdan; "Evet, ant olsun Allah'a doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle devam etti: "Sizleri Allah'a ant veriyorum; Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Necranlı Hıristiyanları mübaheleye davet ettiğinde, babam Hz. Ali (a.s), onun eşi (Hz. Fatıma -s.a-) ve iki evladından başka hiç kimseyi kendisiyle birlikte götürmediğini biliyor musunuz?"

Orada bulunanlar hep bir ağızdan; "Evet, biliyoruz, söylediklerin doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s): "Allah hakkı için söyler misiniz?! Hz Resulullah'ın (s.a.a), Hayber kalesinin fethinde İslam sancağını Hz. Ali'nin (a.s) eline verdiğini biliyor musunuz? Hani sancağı ona vermeden önce şöyle buyurmuştu: Bu sancağı, öyle birine

vereceğim ki o, Allah ve Resulü'nü sever; Allah ve Resulü de onu sever. O yılmadan arka arkaya saldıran, asla kaçmayan biridir. Hayber kalesi onun eliyle fethedilecektir."

Orada bulunanlar; "Evet Ant olsun Allah'a duyduk ve söylediklerin doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: "Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Beraat suresini okumak için babam Hz. Ali'yi (a.s) seçtiğini ve "Bu mesajı ben ve Ehlibeyt'imden olan kimseden başkası ulaştıramaz" diye buyurduğunu biliyor musunuz?

Orada bulunanlar; "Evet, duyduk" dediler.

İmam Hüseyin (a.s): "Acaba Hz. Resulullah'ın (s.a.a) karşılaştığı bütün zorluk ve meşakkatlerde Hz. Ali'ye (a.s) olan güveninden dolayı zorlukları-sorunları halletmesi için gönderdiğini ve babamı hiçbir zaman ismiyle çağırmadığını; Onu çağırdığında; "Ey kardeşim veya kardeşimi sesleyin gelsin" diye buyurduğunu biliyor musunuz?

Oradakiler; "Allah'a ant olsun ki böyledir" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) sözlerine devam etti: "Acaba Hz. Resulullah'ın (s.a.a), babam Hz. Ali, Cafer ve Zeyd arasında hakemlik yaptığında, "Ey Ali sen bendensin, ben ise sendenim; sen benden sonra her müminin velisi, önderisin" diye buyurduğunu biliyor musunuz?

Orada bulunanlar yine hep bir ağızdan; " Evet böyledir" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) :Şunu da biliyor musunuz ki "Babam Hz. Ali'nin, Resulullah (s.a.a) ile her gün gizli görüşmesi, her akşam özel bir meclisi vardı. Bu görüşmelerde Hz Ali(a.s) sorduğunda, Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Ona özel bir ilgi gösterdiğini ve sustuğunda da Hz. Resulullah'ın (s.a.a) konuşmaya başladığını? biliyor musunuz?

Mecliste bulunanlar; "Evet doğrudur, buna şahitlik ediyoruz" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle devam etti: . Resulullah (s.a.a), kızı Hz. Fatıma'ya (a.s); "Ben, Ehlibeytimin en hayırlısı, İslam'ı ilk kabul eden ve hilim açısından onların en halimi ve ilim açısından onların en âlimi olan biriyle seni evlendirdim" buyurduğunda bu sözü ile babam Hz. Ali'yi, Cafer ve Hamza'dan üstün kıldı. Bunu da biliyor musunuz?

Oradakiler; "Evet Allah'a ant olsun söylediklerin doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Acaba Hz. Resulullah'ın (s.a.a); "Ben Âdemoğullarının efendisiyim, kardeşim Ali'de (a.s) Arapların efendisidir. Hz. Fatıma (a.s) cennet hanımlarının en üstünüdür, bu iki evladım Hasan ve Hüseyin de (a.s) cennet gençlerinin efendileridir" buyurduğunu biliyor musunuz?

Orada bulunanlar yine hep bir ağızdan; "Bu sözünüz doğrudur" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle devam etti: "Acaba Hz. Resulullah'ın (s.a.a), Hz. Ali'yi (a.s) kendisine gusül vermekle görevlendirdiğini ve Cebrail'in de (a.s) ona yardımcı olacağını haber verdiğini biliyor musunuz?

Meclistekiler; "Allah'ım sen şahit ol ki, biz doğru olduğunu onaylıyoruz" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Hz. Resulullah'ın (s.a.a) son hutbesinde, Müslümanlara hitaben; "Ben sizin aranızda iki değerli emanet bırakıyorum; onlardan birisi Allah'ın kitabı ve diğeri ise, Ehl-i Beytimdir. Bu iki emanete sımsıkı sarılırsanız asla sapmazsınız." diye buyurduğunu biliyor musunuz?

Oradakiler; "Evet biliyoruz" dediler.

"Hadisi nakleden râvi şöyle diyor: Şehitlerin efendisi İmam Hüseyin (a.s), Hz. Ali (a.s) ve Ehl-i Beyt (a.s) hakkında Kurân'da nazil olan ayetleri ve Hz. Resulullah'ın (s.a.a) dilinden onlar hakkında nakledilen faziletleri sayıp döktü. Her defasında da peygamberin sahabesinden mecliste bulunanların şahitlik etmelerini istedi. Onlar da; "Evet, ant olsun Allah'a biz bunları duyduk" ve tabiînden olanlar ise "Biz de bu faziletleri güvenilir sahabeden duyduk" diyorlardı."

Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) Hz. Resulullah'ın (s.a.a) şöyle buyurduğu hakkında onları yemine verdi: "Beni sevdiğini söylediği halde Ali'ye (a.s) düşman olan kimse, yalancıdır ve Ali'ye buğz eden kimse beni sevmez."

Daha sonra birisi kalkıp Resulullah'tan (s.a.a) bunun sırrı nedir? diye sorduğunda; Hz. Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu: "Zira Ali bendendir, ben de Ali'denim. O'nu seven beni sevmiş ve beni seven de Allah'ı sevmiştir. Ali'ye buğz eden kesinlikle bana buğz etmiştir, bana buğz eden de Allah'a buğz etmiştir."

Mecliste bulunanlar yine hep bir ağızdan; "Evet, biz bunları duyduk" dediler. İmam Hüseyin'in (a.s) konuşması bittikten sonra orada bulunanlar dağıldılar.[53]

24- Yağmur Duası

"Küfeliler Hz. Ali'nin (a.s) yanına gelip kuraklıktan dolayı şikâyette bulunarak; "Allah'tan bize yağmur yağdırması için dua et" dediler.

İmam Ali (a.s), İmam Hüseyin'e (a.s); "Kalk ve Allah'tan yağmur talebinde bulun" diye buyurdular. İmam Hüseyin (a.s) ayağa kalktı, Allah'a hamd-u sena ve Peygamber'e salât ve selamdan sonra şöyle dua etti:

"Ey hayırları bahşeden ve bereketleri indiren Allah, bizlere ardı ardına, bereketli bol, çok genel ve sağanak yağmurlu gökyüzünü (bulutları) gönder ve bu vesileyle kullarından zaaf ve güçsüzlüğü gider, onları canlandır ve ölmüş topraklarını dirilt. Âmin ya Rabbel Âlemin."[54]

25- İyiliği Emretmek Ve Kötülükten Alıkoymak

"Ey insanlar! Allah'ın kendi velilerine öğüt vermek için Yahudi âlimleri hakkında yaptığı kınamadan öğüt alın. Allah-u Teâla Yahudi âlimlerini kınayarak şöyle buyurmaktadır:

"Bari hükümleri bilenleri ve bilginleri, onları, suç olan sözleri söylemekten ve haram yemekten menetselerdi. İşledikleri iş, ne de kötüdür."[55]

Yine Allah-u Teâla buyuruyor ki:

"İsrail oğullarından kâfir olanlara Davut'un diliyle de lânet edilmişti. Meryem oğlu İsa'nın diliyle de. Bu da isyan ettiklerinden ve aşırı gittiklerindendi. İşledikleri kötülükten, birbirlerini men etmezlerdi."[56]

Gerçekten de yaptıkları iş, ne de kötüydü."[57]

Allah'ın onları kınamasının nedenine gelince; onlar, aralarında bulunan zalimlerin yaptıkları kötü işleri görmelerine rağmen, dünya malına olan bağlılıkları yüzünden ve korktuklarından dolayı onlara engel olmadılar. Hâlbuki Allah-u Teâla şöyle buyurmuştur:

"Şu halde (ey Yahudiler ve hâkimler) insanlardan korkmayın, Ben'den korkun"[58]

Ve yine buyurmaktadır ki:

"Erkek ve kadın müminler, birbirlerinin yardımcısıdır; iyiliği emrederler, halkı kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar…"[59]

Görüldüğü gibi Yüce Allah, müminlerin sıfatını saydığında emri maruf ve nehyi münkerden başlamış, ilk olarak onu farz kılmıştır. Çünkü biliyor ki eğer bu fariza hakkıyla yerine getirilip uygulanırsa, (artık) diğer bütün farizalar ister kolay olsun, ister zor yerine getirilip ikame edilecektir. Çünkü iyiliği emredip kötülükten alıkoymak; zulme uğrayanların haklarının alınmasını, zalimlere muhalefeti, Beytülmalın ve ganimetlerin (adaletle) dağıtılmasını, zekâtın gereken yerlerden alınıp gerektiği şekilde sarf edilmesini sağlamakla, İslam'a yapılan (amelî) bir davettir.

Sonra siz, ey ilimle meşhur olup hayırla anılan, nasihatle tanınıp Allah'ın vesilesiyle halkın gönüllerinde heybetli görünen topluluk! (Bilin ki) şerefli insanlar sizden çekinir, zayıflar size saygı gösterir, kendi düzeyinizde olan ve iyilikte bulunmadığınız kimseler sizi kendilerine tercih ederler. (İnsanların) ihtiyaçları karşılanmadığı zaman sizin arabuluculuğunuzla karşılanır. Yolda giderken padişahların heybeti ve büyüklerin de izzetiyle yürürsünüz. Acaba bunların hepsi sizden beklenilen ilahî vazifenizi yapmanız (hakkı hâkim kılmanız) için değil midir? Ama siz vazifenizin çoğunu yapmıyorsunuz, kusur ediyorsunuz. İmamların hakkını küçümsüyor, zayıfların hakkını çiğniyorsunuz. Fakat kendiniz için sandığınız hakka gelince onu talep ediyorsunuz. Siz Allah yolunda ne bir mal harcadınız; ne de O'nun için, yarattığı nefsi herhangi bir tehlikeye attınız ve ne de O'nun rızası için bir kabileye (topluluğa) düşman oldunuz. (Bununla birlikte) Allah'ın cennetine girmeyi, peygamberleriyle komşu olmayı ve azabından da kurtulmayı arzu ediyorsunuz.

Ey (amelsiz olarak) Allah'tan hayır bekleyenler; sizlerin O'nun azap ve intikamına duçar olmanızdan korkarım. Çünkü sizler, Allah'ın size ikramı sayesinde makam ve üstünlük kazanmış ve O'nun ismiyle kulları arasında saygı görmektesiniz. Oysa sizler Allah'a itaat etmekle tanınan kimselere saygı göstermemektesiniz.

Kendi gözlerinizle Allah'ın ahitlerinin bozulduğunu görmeniz sizleri tedirgin etmiyor. Oysaki babalarınızın bazı ahitlerinin (söz ve vasiyetlerinin) çiğnenmesinden tedirgin oluyorsunuz. Peygamber'in (s.a.a) ahitleri küçümsenmektedir. Kör, dilsiz ve kötürüm kimseler şehirlerde sığınaksız ve kimsesiz kalmışlardır. Onlara merhamet edecek bir kimse bile yoktur. Sizler de ne makamınızdan yararlanıp onlara yardım için bir iş yapıyorsunuz ve ne de (sığınaksız insanların) yardımına koşan kimselere yardımcı oluyorsunuz. Zalimlere dalkavukluk ve yaltaklık yaparak güvence kazanmaya çalışıyorsunuz. Bütün bunları Yüce Allah size yasaklamıştır; oysa sizler bundan gaflet ediyorsunuz.

Eğer şuurunuz olsaydı, anlardınız ki insanların içerisinde en büyük musibete uğrayan, gerçek âlimlik makamından düşmüş olan sizlersiniz. Çünkü işleri yürütmek ve hükümleri uygulamak, Allah'ın helal ve haramına emin olan (siz) âlimlerin elinde olmalıdır. Oysa bu mevki sizin elinizden alınmıştır. Bu mevki sadece açık deliller geldikten sonra hakta tefrikaya düşmeniz ve sünnette ihtilaf etmeniz yüzünden elinizden çıkmıştır.

Eğer eziyetlere sabredip Allah için zorluklara katlanacak olsaydınız, ilahî işler size döner, sizin elinizde olur ve sizler merci olurdunuz. Ama siz makamınızı zalimlere bırakarak ilahî meseleleri onlara teslim ettiniz. Onlar da şüphe üzerine hareket edip nefsanî arzularına uymaktadırlar. Zalimleri bu işe musallat kılan şey, siz âlimlerin ölümden kaçmanız ve sizden ayrılacak hayata gönül bağlamanızdır. Sizler güçsüz halkı onlara teslim ettiniz. Onlardan bazıları ezik köleler durumuna düşmüş, bazıları da geçimini sağlayamayan yenik mustazâflar haline gelmiştir. Onlar (zalimler) eşrarla (kötü insanlarla) birlikte Allah'a karşı gelmeye yeltenerek, memleketten istedikleri şekilde faydalanıyorlar; heva ve heveslerine uyup hiçbir kötülüğü yapmaktan çekinmiyorlar.

Bu zalim insanların her şehirde belagatli hatipleri vardır. Memleketin her tarafı onlara boyun eğmiş durumdadır; her tarafta egemenliklerini kurmuş, halk da onların köleleri durumuna gelmiş ve kendilerini savunacak bir güçleri kalmamıştır. Halka egemen olanlar gaddar, isyankâr ve zayıflara karşı acımasızca davranan zalimlerdir ya da Allah'a ve kıyamete inancı olmayan, emrine uyulan yetki sahipleridir.

Hayret! Nasıl hayrete düşmeyeyim ki, İslam toprakları sahtekâr ve zalim zekât toplayıcılarının ve müminlere karşı şefkatsiz ve insafsız olan hain hükümdarların otoritesi altındadır. Münakaşa ettiğimiz hususta, bizimle sizlerin arasında hüküm verecek olan, yalnız Allah'tır. İhtilafa düştüğümüz konularda da bizleri yargılayacak olan O'dur.

Allah'ım, sen biliyorsun ki bizim tarafımızdan gerçekleşen (kıyam), saltanat için yarış ve değersiz dünya mallarından bir şeye ulaşmak için değildir. Senin dininin nişanelerini (öğretilerini) göstermek, beldelerinde işleri düzeltip rayına oturtmak, mazlum kullarına emniyet ve güvence kazandırmak ve İslam'ın farzlarına, Resulullah'ın sünnet ve hükümlerine amel edilmesini sağlamak içindir.

Sizler de bize yardım etmeyip hakkımızda insaflı olmazsanız, zalimler sizlere egemen olur ve Peygamber'inizin (s.a.a) nurunu söndürmeye çalışırlar. Allah bize yeterlidir, O'na tevekkül etmişiz, O'na yönelmişiz "ve dönüşümüz de O'nadır."[60]

26- Ömer b. Hattab İle Sohbeti

Bir gün Ömer b. Hattab Hz. Peygamber'in (s.a.a) minberine oturup hutbe okuduğunda şöyle dedi: "Ey müminler ben sizlere, sizin kendi nefsinizden daha yakınım."

Mescitte bir kenarda oturan Şehitlerin efendisi İmam Hüseyin (a.s) ayağa kalkarak şöyle buyurdu: "Ey yalancı! Babam Resulullah'ın (s.a.a) minberinden aşağıya in. Bu minber senin babana ait değil."

Ömer; "Doğrudur bu minber senin babanın minberidir, benim babamın minberi değildir. Bu sözleri sana kim öğretti? Baban Ali'mi öğretti?" dedi.

İmam Hüseyin (a.s) cevabında şöyle buyurdu: "Eğer babam Ali'nin emrettiklerine itaat etmiş olsam hiç şüphesiz hidayet yolu üzerindeyim demektir. Bu benim babamdır ki Resulullah (s.a.a) zamanında halk O'na biat etti ve halkın boynunda biati vardır. Biat emrini Cebrail Allah tarafından nazil etti, Kuran'ı inkâr edenlerden başka hiç kimse bunu inkâr edemez. Halk bunu kalpleriyle bildiler (anladılar) fakat dilleri ile inkâr ettiler. Biz Ehlibeyt'in hakkını inkâr edenlere yazıklar olsun. Resulullah'ın onlara gazaplandığı halde nasıl onunla yüzleşecekler?"

Ömer; "Ey Hüseyin! Babanın hakkını kim inkâr ederse Allah'ın laneti onun üzerine olsun. Bizi bu halk halife ve emir olarak seçti. Eğer bu halk babanı emir olarak seçseydi biz ona itaat ederdik."dedi.

İmam Hüseyin (a.s) onun bu sözüne karşılık şöyle buyurdu: "Ey Hattab oğlu, Ebubekir seni emir yapmadan hangi halk seni kendisine emir olarak seçti? Sen Ebu Bekir'i, kendisinden sonra seni sorgusuz sualsiz halife seçmesi için kendine emir-halife olarak seçtin. Oysa ne Ehlibeyt bundan razı ide ve ne de Peygamber'den (s.a.a) bir delil vardı. Sizin anlaşmanız, uzlaşmanız Resulullah'ın razı olduğunu mu gösterir? Veya Ehlibeyt'inin razı olması Resulullah'ın rahatsızlığına mı sebep olur?

Vallahi eğer konuşacak dil ve müminlerin destekleyeceği bir amel olsaydı (Konuşmamıza müsaade edilip müminler bizi amelen destekleselerdi) sen Ehlibeyt'in minberine çıkıp, onlara nazil olan kitapla onlara hâkimiyet sağlayamazdın! Öyle bir kitap ki sen ne onun anlaşılması zor olan ayetlerini ve ne de tevilini bilirsin, sadece kulağın öylesine duyar. Hatalı insan ile doğru insan senin nezdinde aynıdır.

Allah senin cezanı (amelinin karşılığını) versin ve yaptıklarından dolayı seni ağır bir şekilde sorgulasın." buyurdu.[61]

(İmam Hüseyin'in (a.s) sözleri burada sona erdi. İmam Hüseyin (a.s) ile Ömer b. Hattap arasında diğer bazı sözler de nakledilmiştir; ama biz onları aktarmayı gerek görmedik. Öğrenmek isteyenler, İbn-i Asakir'in tarihine ve Tabersi'nin İhticac kitabına müracaat edebilirler.)

27- İmam Hüseyin'in (a.s) Hutbelerinden

(İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Gitmeye Karar Verdiğinde Okuduğu Hutbesi)

İmam Hüseyin (a.s) ayaktayken, şöyle buyurdular:

"Bütün hamd ve senalar Allah'a mahsustur. Allah neyi dilerse odur. Kudret ve kuvvet ancak Allah'tandır. Ölüm Âdemoğullarına, gerdanlık kızların boynuna yazıldığı (gerekli olduğu) gibi yazılmıştır.

Hz. Yakup'un Yusuf'u görmeyi arzu ettiği gibi ben de atalarımı görmeyi arzu etmekteyim. Ona varacağım, bir katligâh tayin edilmiştir.

Öyle ki, o ıssız çöllerin yırtıcı kurt ve hayvanlarının (Kufe ordusunun) Nevavis ve Kerbela arasındaki bir yerde karınlarını doyurmak için benim bedenimi parçaladıklarını, aç karın ve boş dağarcıklarını da bedenimle doldurduklarını görüyorum. Allah'ın kaza kalemiyle yazılmış olan böyle bir günden kurtuluş yoktur.

Allah'ın razı olduğu şeye biz Ehlibeyt de razıyız. Allah'ın bela ve imtihanı karşısında sabır ve istikamet edeceğiz, O da sabredenlerin mükâfatını (tamamıyla) bize verecektir. Allah Resulü'nün (s.a.a) bedeninin parçası evlatları asla O'ndan ayrı düşmeyeceklerdir; cennette O'nun yanında olacaklardır. Çünkü onlar Peygamber'in (s.a.a) hoşnutluğu ve gözünün aydınlığına vesile olmuşlardır. Onun vaadi de (İlahi hükümetin istikrarı da) onların vasıtasıyla tahakkuk bulacaktır.

Herkes bilsin ki, bizim uğrumuzda canından geçen ve Allah'a ulaşmak yolunda kendini feda etmeye hazır olan, bizim ile birlikte hareket etmelidir. Çünkü ben yarın sabah erkenden hareket edeceğim inşallah."[62]

28- İmam Hüseyin'in Sözlerinden

İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Giderken İbn-i Abbas'a dönerek şöyle buyurdular:

"Peygamberlerinin (s.a.a) kızının evladını kendi vatanından, yurdundan ceddinin hareminden çıkaran bu kavim hakkında ne diyorsun? O'nu korkutmaya çalıştılar, yalnız bıraktılar, öldürmeye kalkıştılar, kanını dökmeye karar verdiler. Oysa O, hiçbir şeyi Allah'a şirk koşmamış ve hiçbir kötü iş ve günah işlememişti."

İbni Abbas şöyle arz etti: "Ey Hüseyin can! Canım sana kurban olsun! Küfe'ye gitmekten başka çaren yoksa hiç olmazsa aileni ve çocuklarını kendin ile birlikte götürme!"

İmam Hüseyin (a s) cevabında şöyle buyurdu: "Ey amcaoğlum! Allah'ın Resulünü (s.a.a) rüyamda gördüm ve bana bunu emretti ki onun aksine hareket edemem. Bana, Ehlibeyt'imi de kendim ile götürmemi buyurdu."[63]

29- Ferezdak'a Buyruğu

(İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Giderken Ferazdak'a Buyurdğu Söz)

Ferazdak İmam Hüseyin'e (a.s); "Ey Resulullah'ın oğlu! Hac farizasını eda etmeden Mekke'den böyle acele olarak çıkmanızın sebebi nedir?" diye sordu.

Hz. Hüseyin (a.s): "Eğer acele etmeseydim beni yakalayacaklardı" buyurdu.

Daha sonra İmam (a.s) Ferazdah'a Irak halkının durumunu sordu. O da şöyle dedi: "Durumu bilirkişiden sorup öğrenmek istiyorsunuz. Biliniz ki halkın kalpleri sizinledir, ancak kılıçları aleyhinizedir."

Hz. Hüseyin (a.s) bunun üzerine şöyle buyurdu: "İşler önceden ve sonradan Allah' aittir. (Bütün işler Allah'ın elindedir.)

Allah her gün bir iştedir."

Eğer kaza ve kader dilediğimiz şekilde olursa Allah'a nimetleri karşısında şükrederiz; şükretmek için yardım dilenen de O'dur. Ama eğer kaza ve kader, isteğimiz arasında engel olur, işlerimiz dilediğimiz şekilde gitmezse, yine de niyeti hak ve içi takva dolu olan bir kimse, doğru yoldan çıkmamıştır."

Daha sonra Ferezdak İmam Hüseyin'le (s.a) vedalaşarak birbirlerinden ayrıldılar.[64]

30- Zi-Husam'daki Hutbesi

İmam Hüseyin (a.s) bu hutbeyi Zi-Hüsam denilen bir mekânda buyurdular. Hür b. Yezid-i Riyahî ve arkadaşları, İmam Hüseyin'in (a.s) Kufe'ye gitmesine engel oldukları gibi Medine'ye dönmesine de izin vermediler. Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurdular:

"Ey millet! Benim sözlerim Allah katında mazereti kaldırmakta ve sizlere hücceti tamamlamaktadır. Ben kendi isteğimle sizlere doğru gelmedim, gelmemin sebebi sizlerin bana göndermiş olduğunuz mektuplar ve elçilerinizdir. Mektuplarınızda; "İmamımız ve rehberimiz yoktur, davetimizi kabul et, bize gel ki Allah bizi senin vesilenle hidayet etsin" diye yazmıştınız.

Şimdi ben sizlere gelmişim, verdiğiniz sözlerin üzerinde duracak olursanız şehrinize gelirim, eğer durmazsanız ve gelmemden rahatsız iseniz o zaman geldiğim yere (Medine'ye) geri dönerim."[65]

31- Zi-Husam'da Yaptığı Konuşması

İmam Hüseyin (a.s) Zi-Husam denilen mekânda öğle namazında kendisine uyarak namaz kılan Hür ve askerlerine, namazı müteakip Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurdular:

"Ey millet! Eğer takvalı olursanız, kimin hak olduğunu anlarsınız ve böylelikle Allah'ı kendinizden razı etmiş olursunuz. Bilin ki! Biz Peygamber'in Ehl-i Beyt'i, kendilerine ait olmayan ve aranızda zulüm ve sitemle davranan bunlardan (Yezid ve Ben-i Ümeyye) hükümet ve yöneticilik makamına daha layığız.

Eğer sizler bizim gelmemizden rahatsız ve bizim hakkımızı bilmeyecek kadar cahil iseniz ve şimdi de mektuplarınızda yazdıklarınızın aksine başka bir karar almış iseniz o zaman sizden ayrılıp Medine'ye geri dönerim."[66]

32- Ruheyma'da Konuşması

Ruheyma denilen bir yerde (Küfe'ye yakın bir yerin ismidir) Ebu Hirem adlı bir kişi İmam Hüseyin'in (a.s) huzurunda vararak; "Ey Resulullah'ın torunu! Sizi ceddinizin hareminden çıkaran sebep nedir?" diye sorduğunda İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Ey Ebu Hirem! Ümeyye oğulları, çirkin sözlerle şahsiyetime dokundular, buna karşı sabrettim; malımı servetimi yağmaladılar yine sabrettim. Fakat kanımı dökmek istediklerinde şehrimi terk etmek zorunda kaldım. Allah'a andolsun ki, bunlar beni katledeceklerdir.

Allah-u Teala da onları, büyük bir zillet ve keskin bir kılıca duçar edecek ve kendilerini aşağılayacak bir kimseyi onlara musallat kılacaktır. O zamanda bir kadının kendi arzuları doğrultusunda halkının mal ve canına hükümet ettiği Seba kavminden daha aşağılık ve zelil bir duruma düşeceklerdir."[67]

33- Zubale Konağındaki Hutbesi

(İmam Hüseyin'in (a.s) Zubale Konağında Küfelilere Okuduğu Hutbesi)

İmam Hüseyin (a.s) "Zubale" konağında, Küfe'deki taraftarlarından eline ulaşan bir mektup vasıtasıyla, göndermiş olduğu elçisinin şehit edildiğini öğrendi. Bunun üzerine kalkıp Allah'a hamd, Peygambere salât ve selamdan sonra şöyle buyurdular: "Ey insanlar! Siz, Irak hükümetinin bizim elimizde olacağını zannederek (etrafımda) toplanmışsınız. Oysa bana üzücü bir haber ulaşmıştır. Bu üzücü haber amcam oğlu Müslim'in şehit olduğu haberidir. Bu da Şialarımızın bize yardım etmekten vazgeçtiklerini ve bizi yalnız bıraktıklarını göstermektedir. O halde sizlerden her kim kılıçların keskinliğine ve mızrakların dürtüşüne sabredecekse bizimle gelsin, aksi takdirde geri dönsün."[68]

34- Hürr ve Askerlerine Hutbesi

(İmam Hüseyin'in (a.s) Beyza[69] Konağında, Hürr ve Askerlerine Hutbesi)

İmam Hüseyin (a.s) Allah'a hamt ve senadan sonra şöyle buyurdu:

"Ey insanlar! Resulullah (s.a.a) buyurmuştur ki: "Her kim Allah'ın haramını helal bilen, ahdini bozan, Resulünün sünnetine muhalif olan, kulları arasında günah ve haksızlık yapan zalim bir yönetici görür, ameli ve sözüyle ona karşı muhalefet etmezse Allah-u Teâla böyle bir insanı, o zalimi sokacağı yere (Cehennem'e) sokar."

"Ey insanlar! Bilin ki, bunlar (Beni Ümeyye) Rahman'ın (Allah'ın) itaatini terk edip Şeytan'ın itaatine sarıldılar. Fesadı yayıp ilahi sınırları tatil ettiler. Fey'î (Peygamber ailesine mahsus olan ganimeti) kendilerine ayırdılar. Allah'ın haramını helal, helâlını da haram ettiler (emir ve nehiylerini değiştirdiler). Ben, Müslüman toplumu hidayet etmeye ve onlara önderlik yapmaya ceddimin dinini değiştiren fasıklardan daha lâyığım. Biat ettiğinize, beni düşman karşısında yalnız bırakmayacağınıza ve yardımınızı benden esirgemeyeceğinize dair bana birçok davet mektupları ve elçileriniz geldi. Bu biate sadık olduğunuz takdirde, rüşt ve mutluluğa ulaşmış olursunuz. Zira ben Ali ve Peygamberin kızı Fatıma'nın oğluyum. (Bu yolda) Canım sizin canlarınızla ve ailem sizin aileleriniz ile birliktedir. Bende sizler için güzel bir örnek vardır. Eğer bana karşı ahdinizi bozar ve biatiniz üzerinde durmazsanız, zaten yeni bir şey yapmış sayılmazsınız. Çünkü babama, kardeşime ve amcam oğlu Müslim'e de aynı muameleyi yaptınız. Aldatılan, sizin sözlerinize güvenen kimsedir.

Siz nasibini elde etmekte hata eden ve payını boş yere elden çıkaran kimselersiniz. "Kim ahdi bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur."[70] Allah-u Teâla, beni sizden müstağni kılar inşallah. Allahın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.[71]

35- Dünyanın Vefasızlığı Hakkında

İmam Hüseyin (a.s) Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurdular:

"İşte şu anda olayları görüyorsunuz. Gerçekten dünyanın durumları değişmiş, kötülükleri aşikar olmuş, iyilikler ve faziletleri yüz çevirmiş ve ortadan kalkmıştır. Onlardan ancak kabın dibinde kalan su damlacıkları kadar pek az bir şey kalmıştır. Halk zillet ve utanç dolu bir hayat sürdürmektedirler. Hak üzere amel edilmediğini, batıldan da kaçınılmadığını görmüyor musunuz? İşte böyle bir durumda mümin insanın dünyadan yüz çevirip Allah'a kavuşmağı arzu etmesi gerekir. Şüphesiz ben böyle bir durumda ölümü saadet, zalimlerle birlikte yaşamayı ise alçaklık ve zillet görüyorum."[72]

36- Kerbala'da Okuduğu Hutbe

(İmam Hüseyin'in (a.s) Kerbela'ya Girdiğinde Okuduğu Hutbesinden Bir Kesit)

(İmam Hüseyin -a.s- ailesi, çocukları, kardeşleri ve Ehlibeyt'ini bir araya toplayıp, onlara derinden baktı ve biraz ağladıktan sonra şöyle buyurdular:)

"Allah'ım! Biz senin Peygamberin Hz. Muhammed'in (s.a.a) İtret'i (ailesi) ve çocuklarıyız. Bizler ceddimizin hareminden (Medine'den) çıkarıldık, kovulduk, eziyetlere tabi tutulduk. Ümeyye oğulları bize zulmettiler. Allah'ım! Bizim hakkımızı onlardan al ve bize zalimlere karşı yardımda bulun."[73]

37- Şahadeti ve Rica'ti Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Dostlarına Kendi Şahadeti ve Rica'tı Hakkındaki Buyrukları)

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

"Peygamber (s.a.a) bana şöyle buyurdu: "Ey evladım, yakında Irak'a doğru gitmek zorunda kalacaksın. Orası peygamber ve peygamber vasilerinin gördükleri yerdir. "O bölgeye Amura" derler; sen orada şehit olacaksın; seninle birlikte, kılıç ve mızrak darbesinin acısını hissetmeyen ashabından bir grup kimseler şahadete erişeceklerdir."

Sonra hazret şu ayeti okudular:

"Ey ateş dedik, soğu İbrahim'e karşı ve bir zarar verme ona."[74] Savaş, sana ve dostlarına esenlik olacaktır. O halde onları müjdele"

Ant olsun Allah'a! Eğer bizi öldürürlerse, bizler Peygamberimizin yanına gideceğiz. Daha sonra Allah'ın istediği kadar durup bekleyeceğim. Sonra ben kabirden ilk çıkacak olan kimse olacağım. Babamın ve Kaimimiz Hz. Mehdi'nin (a.f) kıyamı gibi kıyam edeceğim ve Resulullah'ın (s.a.a) yaşayacağı gibi yaşayacağım. Daha sonra Allah tarafından o güne kadar dünyaya inmemiş elçiler ve Cebrail, Mikail, İsrafil ve diğer melekler bana nazil olacaklar."

İmam (a.s) sözlerine şöyle devam etti: "O gün bizim Şialarımızdan olanların hepsi kabirlerinden çıkacaklar ve melekler onların yüzlerindeki toprakları temizleyecekler; cennetteki eşlerini, makamlarını ve yaşayacakları yerleri onlara tanıtacaklar. O zaman yeryüzünde hiçbir hasta ve sıkıntılı kimse kalmayacak. Allah-u Teala biz Ehl-i Beyt'in vesilesi ile onlardan sıkıntı, bela ve dertleri giderecektir. Allah bereketini gökyüzünden yeryüzüne öyle bir şekilde indirecek ki, ağaçlar meyvelerin çokluğundan dolayı kırılacaklar, kış meyvesi yazın, yaz meyvesi kışın yenilebilecek. İşte bu Allah'ın buyruğu şu sözün manasıdır:

"Memleketlerin halkı (günahtan) çekinselerdi, gökyüzünden üstlerine bereket yağdırır, yeryüzünden bereket fışkırtırdık, fakat inkâr ettiler de kazandıkları suç yüzünden onları azaba uğrattık."[75]

Daha sonra Allah-u Teala Şiilerimize öyle bir keramet inayet edecek ki, yeryüzünde hiçbir şey onlara gizli kalmayacak; hatta kendi ailelerinin düşündüklerini ve bildikleri şeyleri onlara haber verebileceklerdir."[76]

38- Biat Bozma Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Dostlarına Biati Bozma Hakkındaki Sözlerinden)

"Ey millet! Biliniz ki sizler benimle birlikte, bana kalpleri ve dilleri ile biat etmiş bir kavime doğru yola çıktınız. Oysa şimdi durum tam tersine dönmüştür. Şeytan o kavime musallat olmuş ve Allah'ı onlara unutturmuştur. Şimdi ise beni ve benim ile birlikte olanları öldürmekten başka bir hedefleri yoktur. Onlar benim ailemi de esir etmek istemektedirler. Ben sizlerin bunları bildiğinizi ve bizimle birlikte gelmemekten utanmanızdan korkuyorum. Biz Peygamber hanedanı nezdinde hile ve aldatma haramdır.

Bizimle birlikte gelmekten rahatsız olan varsa şu andan itibaren geri dönsün. Gece örtüdür, yol tehlikesiz ve zaman çoktur. Fakat kim bizim yolumuzda üzüntü ve sıkıntılara katlanırsa cennette bizimle birlikte ve Allah'ın gazabından âmânda olacaktır.

Şüphesiz ceddim Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Oğlum Hüseyin Kerbela'da garip, yalnız ve susuz bir şekilde öldürülecektir. Kim O'na yardım ederse bana yardım etmiş ve oğlum Kaim'e (Mehdi'ye) yardım etmiştir; diliyle bize yardım etse de kıyamet günü bizimle birlikte olacaktır."[77]

39- Dünyanın Fani Olduğu Hakkında

"Ey millet! Biliniz ki dünya geçici, fani ve yok olucudur. İnsanların durumları her gün bir halden başka bir hale değişmektedir. Sizler İslam hükümlerini öğrendiniz, Kuran'ı okudunuz ve Muhammed'in (s.a.a) Allah'ın peygamberi ve elçisi olduğunu anladınız. Bununla birlikte zalim ve alçak bir şekilde onun evladını öldürmeye atılıp sıçradınız.

Ey topluluk! Fırat suyunun balıkların göğsü ve karnı gibi nasıl dalgalandığını görmüyor musunuz? Bu suyu Yahudiler, Hıristiyanlar, domuzlar ve köpekler içebiliyor, fakat (bu suyun yanı başında) Peygamber (s.a.a) çocukları susuzluktan ölüyorlar."[78]

40- İmam Mehdi'nin (a.f) Zuhurunun Nişaneleri

"Bilin ki bu insanların benim başıma büyük belalar getirecekleri günü biliyorum. Bunun için sizlere gitmeniz için izin veriyorum, gidiniz hepiniz özgürsünüz.

Bu sırada İmam'ın vefalı dostları; "Allah Resulü'nün (s.a.a) oğlunu yalnız bırakmaktan Allah'a sığınıyoruz" dediler.

İmam Hüseyin (a.s) sözüne şöyle devam etti: Kâimin (Hz. Mehdi'nin) zuhurundan önce Allah tarafından müminler için bazı alamet ve nişaneler aşikâr olacaktır. Bu, Kuran'da geçen şu ayetin manasıdır: "Andolsun ki mutlaka sizi birazcık korkuyla, açlıkla, mal, can ve meyve noksanlığıyla sınayacağız. Müjdele sabredenleri"[79]

Yani; Müminler, Hz. Mehdi'nin (a.f) zuhurundan önce Abbasi halifelerin saltanatlarının son dönemlerinde korkuyla imtihana tabi tutulacaklar. Yine eşyalarının pahalanması, kötü ticaret, az kâr elde etmek, insanların azalması (ölmeleri), ani ölüm, ürün ve meyvelerin eksilmesi ve ziraatların zekatının az olmasıyla sınanacaklar.

İşte bu zaman sabredenleri, Kaim'in (a.f) zuhurunun çabukluğuyla müjdele.

Şüphesiz Peygamber'inizin (s.a.a) Ehl-i Beyt'inin hükümetinin alamet ve nişaneleri vardır. Öyleyse o zamana kadar bekleyin ve nişaneleri görün. İşte o zaman Rumlar ve Türkler sizlere saldıracaklar, sizlerle savaşmak için asker ve ordular hazırlayacaklar. O esnada sizin mallarınızı toplayan halifeniz ölecek, onun yerine dürüst birisi iş başına gelecek, iki yıl sonra da bu yeni halife azledilecek ve onların hükümetinin başladıkları yerden yıkılışı başlayacaktır."[80]

41- Vefalı Dostları Hakkındaki Hutbesi

"Allah'ı en iyi övgülerle över, zorlukta ve rahatlıkta O'na hamd ederim.

Allah'ım! Bana yüce bir Peygamber gönderdiğin, Kuran öğrettiğin, dininde fakih ettiğin, bizlere işiten kulaklar, gören kalp ve gözler verdiğin için sana hamd ederim. O halde bizleri bu nimetler karşısında şükredenlerden karar kıl.

Allah'a hamd, senâ ve şükürden sonra (şunu bilin ki,) Ben kendi yaranlarımdan daha vefalı, ashabımdan daha iyi ve Ehl-i beytimden daha sadık ve daha bağlı bir aile bilmiyor ve tanımıyorum!

Allah benden taraf sizlere iyi mükâfatlar versin. Bilin ki bu insanlar yüzünden bizim lehimize olan bir güne varacağımızı düşünmüyorum. Ben size (geri dönmeniz için) izin verdim. Sizin boynunuzda benden taraf yükümlülük yoktur. Gecenin

karanlığı sizleri bürümüştür, gitmeniz için bu karanlıktan yararlanın.”

42- Ordusuna Ve Ehlibeyt’ine Sözleri

Sizler, bana etmiş olduğunuz biat hususunda artık özgürsünüz. Ailenizin ve aşiretinizin, yanına dönün.” Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) kendi ailesine şöyle buyurdu: “Sizleri benden ayrılmanız konusunda özgür bıraktım. Sizlerin bunlar ile çarpışmaya gücünüz yoktur. Zira onlar sayı ve teçhizat açısından sizden güçlüdürler. Bunların benden başka maksatları yoktur. Beni bu kavimle baş başa bırakın. Şüphesiz Allah bana yardım edecektir; temiz ecdatlarımız hususunda olduğu gibi beni gözünden düşürmez.”

(Ordusu İmam Hüseyin’i (a.s) yalnız bırakıp gittiler, ama ailesi ve yakın dostları onu yalnız bırakmadılar ve şöyle arz ettiler: “Biz senden ayrılmayacağız; seni yalnız bırakmayacağız, size gelen (bütün musibet ve acılar) bizlere de gelecektir, seni üzen bizi de üzmektedir, sana ulaşan (musibet) bize de ulaşmaktadır. Biz seninle olduğumuzda Allah’a daha yakın olacağız.”

Sonra İmam (a.s) onlara hitaben şöyle buyurdu:

“Kendimi hazırladığım şeye (ölüme) siz de kendinizi hazırlamışsanız bilin ki, Allah kendi kullarına, zorluklara gösterdikleri sabırlarından dolayı yüce makamlar bağışlayacaktır. Allah, zorluklara tahammül etmeyi bana kolaylaştıracak özel keramet ve lütufta bulundu. Allah-u Teala’nın keramet ve lütuflarından bir kısmı sizin içindir.

Biliniz ki, dünyanın tatlılığı ve acılığı hayal ve rüyadan başka bir şey değildir. Gerçek uyanma ahirettedir. Kurtuluşa eren ahirette kurtuluşa eren kimsedir; bedbaht, ise ahirette bedbaht olan kimsedir.

Ey dostlar, muhipler ve bize sarılanlar! Kendisine yöneldiğimizin (ölümün) zorlukları sizlere kolaylaştırması için sizlere yaratılışımızın başlangıcını anlatayım mı?”

Oradakiler; “Ey Allah Resulü’nün (s.a.a) oğlu evet, anlatın” dediler.

İmam (a.s), şöyle devam etti: “Yüce Allah Hz Âdem’i yaratıp her şeyin isimlerini ona öğretti. Sonra onları meleklere sunduğunda Hz. Muhammed (s.a.a), Hz. Ali (a.s), Hz. Fatıma (a.s), Hz. Hasan (a.s) ve Hz. Hüseyin’in (a.s) ruhlarını, beş nur olarak Hz. Âdem’in (a.s) sulbünde karar kıldı. O zaman onların nurları, göklerde, cennetlerde, kürsü ve arşta parlıyordu. İşte o zaman Allah-u Teala meleklere, tazim için Hz. Âdem’e secde etmelerini emretti. Şüphesiz Allah Hz. Âdem’i, nurları ufukları kapsayan o yüce ruhları taşıyabilen bir kap olması hasebiyle üstün kıldı. Derken, Hz. Âdem’e, İblis’ten başka herkes secde etti. İblis, Allah-u Teala’nın azameti ve biz Ehl-i Beyt’in nurları karşısında tevazu etmekten sakındı. Oysa bütün melekler ona tevazu ettiler. Ama İblis tekebbür etti, ululandı ve bu kibir ve secde etmemesinden dolayı kâfir oldu.”[82]

43- Iraklılara Öğütleri

“Dünyayı yaratıp fani, geçici ev kılan Allah’a hamd ve senalar olsun. Öyle bir dünya ki ehlini bir halden başka bir hale çevirip duruyor. Gerçek aldanmış kimse, dünyanın hilelerine aldanan kimsedir. O halde bu dünya sakın sizi aldatmasın. Biliniz ki dünya kendisine itimat edenlerin, ümidini keser, tamah edenlerin tamahını boşa çıkarır. Bugün sizlerin Allah’ın gazaplandığı bir iş üzere toplandığınızı görmekteyim. Allah kerim yüzünü sizden çevirdi, azabını size indirdi ve sizi rahmetinden uzaklaştırdı. Rabbimiz ne güzel Rabdir ve sizler ne kötü kullarsınız. Allah’a dilinizle itaat sözü verdiniz; Peygamberine iman ettiniz. Sonra da Peygamberinizin çocuklarının ve zürriyetinin üzerine yürüdünüz ve onları öldürmek istemektesiniz. Hiç şüphesiz Şeytan size galip gelmiş ve Allah’ın zikrini size unutturmuştur. Allah siz ve irade ettiğinizi yok etsin. “Biz Allah’ınız, yine de O’na döneceğiz.”[83] Bu kavim, “İnandıktan sonra kâfir oldu.”[84] “Artık uzaklık, zulmeden topluluğa”[85]

Bu esnada lanetli Şimr, “Ne diyorsun? Anlayabileceğimiz şekilde konuş” dedi.

İmam (a.s) bunun üzerine buyurdu ki: "Diyorum ki, Rabbiniz olan Allah'tan çekinin, beni öldürmekten sakının. Beni öldürmeniz ve aileme dokunmanız size caiz ve helal değildir. Zira ben sizin peygamberinizin kızının oğluyum. Benim büyük annem Hatice, Peygamber'inizin hanımıdır. Peygamberinizin şu sözünü galiba duymuşsunuzdur: "Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendileridir."[86]

44- Ashabını Cennetle Müjdelemesi

İmam Hüseyin (a.s) ashabına hitaben şöyle buyurdular:

"İşte bu cennettir ki kapıları (sizlerin yüzüne) açılmıştır, ırmakları birbirine kavuşmuştur, meyveleri yetişmiştir, sarayları süslenmiştir. Hurileri ve hizmetçileri ülfet ve hizmet etmek için hazırlanmışlardır. İşte onlar Hz. Resulullah (s.a.a) ve onunla birlikte Allah yolunda savaşan, şehitlerdir. Bunlar da babam ve annemdir; sizleri beklemektedirler, müjdeleşiyorlar, sizinle görüşebilmek için sabırsızlanıyorlar. Öyleyse dininizi savunun ve Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Ehlibeyt'ini, İmamınızı ve Peygamberinizin kızının çocuğunu savunun. Allah bizimle imtihan etmektedir. Artık siz şu andan itibaren ceddimin kenarındasınız, bizlere çok değerlisiniz ve bizim dost ve sevdiklerimiz insanlardansınız. Öyleyse bizi savunun, Allah size bereket versin."[87]

45- Küfelilere İstidlali

(Küfelilere İstidlali Ve Onlara Hücceti Tamamlaması)

İmam Hüseyin (a.s) yüksek bir sesle Ömer-i Sa'd'ın ordusuna hitaben şöyle buyurdu: "Ey Küfeliler! (birçoğu hazretin sesini duyuyordu.) Sözümü dinleyin, üzerime düşen, sizlere öğüt ve nasihat etmek vazifesini yapmadıkça ve bu bölgeye gelme sebebini size anlatmadıkça benimle savaş hususunda acele etmeyin. Eğer insaflı davranırsanız saadete ulaşırsınız, ama eğer insaflı davranmazsanız o halde yaptığınız iş, gam ve üzüntünüze sebep olmaması için görüşlerinizi bir araya toplayın (düşünüp taşının ve hakkımda aldığınız kararı uygulayın) bana göz açtırmayın.[88] Şüphesiz benim velim (yardımcım) Kuran'ı indiren Allah'tır, salih kulların yardımcısı da O'dur."[89]

İmam Hüseyin (a.s) ardından, Allah'a hamd ve sena edip, Hz. Peygamber'e, meleklere ve enbiyaya selam gönderdi (o zamana kadar ve İmam (a.s) kadar güzel, belagatli ve akıcı konuşan bir kimse duyulmamıştır) ve şöyle devam etti:

"Ey millet! Benim hasebimi ve nesebimi araştırın, benim kim olduğuma bakın. Daha sonrada kendinize dönün (işinizin sonucunu düşünün) ve kendinizi kınayın. Bakın görün, beni öldürmeniz ve benim aileme (ve saygınlarıma) dokunmanız sizin için uygun mudur?

Ben, Peygamberinizin kızının oğlu değil miyim? Ben, Peygamberinizin vasisi ve amcasının oğlu değil miyim? Ben, herkesten önce Allah'a iman eden ve Peygamber'in (s.a.a) Allah katından kendisine geleni tasdik eden kimsenin oğlu değil miyim? Seyyidü'ş-Şüheda (Şehitlerin efendisi) olan Hamza, amcam değil midir? Cennette iki kanatla uçan Cafer-i Tayyar, amcam değil midir? Peygamber'in (s.a.a) benim ve kardeşim hakkındaki; "Bu ikisi, cennet gençlerinin efendileridir" sözü size ulaşmadı mı? Eğer sözümü tasdik ederseniz, bu söylediğim sözler birer gerçektir. Allah'a ant olsun ki, Allah-u Teâla'nın yalancıya gazap ettiğini bildiğim günden beri yalan söylememişimdir. Eğer beni yalanlarsanız, hâlihazırda Müslümanların arasında Peygamber'in (s.a.a) ashabından olan kimseler mevcuttur; bunu onlardan soracak olursanız size söylerler. Bunu Cabir b. Abdullah'i-Ensarî, Eba Said'i Hudrî, Sehl b. Sa'di's-Saidî, Zeyd Erkam ve Enes b. Malik'ten sorun öğrenin. Şüphesiz onların hepsi, Resulullah'ın (s.a.a) benim ve kardeşim (Hasan) hakkındaki buyurduğu sözü duymuşlardır. Bu sözler, sizi kanımı dökmekten alı koymuyor mu?"

"Daha sonra şöyle buyurdular: Ben ve kardeşim hakkında Peygamber'in (s.a.a) buyurduğu sözünde şüpheniz var ise, benim Peygamberinizin kızının oğlu olduğumda da mı şüphe ediyorsunuz? Allah'a andolsun ki doğu ve batı arasında (bütün

dünyada) sizin ve sizin dışınızda Resulullah'ın (s.a.a) benden başka bir torunu yoktur.

Yazıklar olsun size! Acaba öldürdüğüm bir kimse veya zayi ettiğim bir mal veyahut (size vurduğum) bir yara karşılığında mı beni cezalandırmak istiyorsunuz? Sizlerden birini mi öldürdüm? Sizlerden birinin malını mı yağmaladım? Veya sizlerden birini mi yaraladım?"

İmam Hüseyin'in (a.s) sözü buraya ulaştığında Küfe ordusu tam bir sükût içerisine gömüldü, hiç kimse konuşmuyordu. Derken İmam Hüseyin (a.s) kendisini davet eden ve Ömer-i Sa'd'ın ordusu içerisinde olan Küfe'nin ünlü kişilerinden bir kaç tanesine hitaben şöyle buyurdu:

"Ey Şebes b. Rib'î! Ey Haccar b. Ebcer! Ey Kays b. Eş'âs! Ve ey Yezid ibn-i Haris! "Meyvelerimiz yetişmiş, çevremiz (bağ ve bahçelerimiz) yeşermiş ve senin için teçhiz edilmiş bir orduya doğru geliyorsun" diye bana mektup yazmadınız mı?"

Burada Kays b. Eş'âs, yüksek bir sesle şöyle dedi: "Ey Hüseyin! Ne dediğini bilmiyoruz. Fakat amcanoğlu Yezid'in emrine boyun eğ. Biat ettiğin takdirde sana karşı, gönlünün istediği şekilde davranılacak ve sana en ufak zarar bile dokunmayacaktır."

İmam Hüseyin (a.s) ona cevaben şöyle buyurdu:

"Hayır, Allah'a andolsun ki, ben size zillet elini uzatmayacağım ve köleler gibi de onların önünden kaçmayacağım."

Sonra bağırarak şöyle buyurdu:

"Ey Allah'ın kulları! "Ve şüphe yok ki ben Rabbime ve Rabbinize sığınırım beni taşlayıp öldürmenizden"[90] Kendisini beğenmiş ve kıyamet gününe iman etmeyen her tekebbürlü insandan, benim ve sizin rabbiniz olan Allah'a sığınırım."[91]

46- Kerbela'daki Hutbelerinden

İmam Hüseyin (a.s) Kerbela meydanında kılıcına dayandığı bir halde ve yüksek bir sesle şöyle buyurdular:

"Sizi Allah'a ant veriyorum, beni tanıyor musuzun?

Onlar: "Evet, sen Resulullah'ın oğlu ve torunusun"

— Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, ceddimin Resulullah (s.a.a) olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, annemin Muhammed Mustafa'nın (s.a.a) kızı Fatımatü'z-Zehra (a.s) olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, babamın Ali b. Ebu Talip (a.s) olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Andolsun ki biliyoruz." dediler.

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum büyük annemin Huveylid kızı Hatice ve bu ümmet kadınlarının ilk iman edeni olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, Seyyidü'ş-Şüheda Hamza'nın, babamın amcası olduğunu biliyor musunuz?"

Onlar: "Evet, öyledir."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, cennetteki Cafer-i Tayyar'ın benim amcam olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet, biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, bu yanımda bulunan kılıcın, Resulullah'ın (s.a.a) kılıcı olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet, biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah ant veriyorum, başımdaki sarığın Peygamber'in sarığı olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet, biliyoruz."

— İmam Hüseyin (a.s): "Sizi Allah'a ant veriyorum, Ali b. Ebu Talib'in (a.s) ilk Müslüman olduğunu, halkın tümünden daha bilgili ve daha sabırlı ve de her Müslüman erkek ve kadının mevlası olduğunu biliyor musunuz?"

— Onlar: "Evet, doğrudur."

— İmam Hüseyin (a.s): "O halde neden benim kanımı akıtmayı helal görüyorsunuz? Hâlbuki babam, susuz bir devenin sudan kovulduğu gibi bir takım kimseleri Kevser havuzundan kovacaktır. Ve kıyamet günü hamd bayrağı onun elinde olacaktır."[92]

— Onlar: "Biz bu söylediklerinin hepsini biliyoruz, ancak susuz can verinceye kadar senden vazgeçmeyeceğiz."

47- Aşura Sabahı Yaptığı Konuşması

İmam Hüseyin (a.s) Aşura günü sabah namazını kıldıktan sonra, dostlarını savaşa hazırlamak için Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurdular:

"Yüce Allah bugün sizin ve benim şehit olmamıza izin vermiştir. Ben sizleri sabra ve cihada davet ediyorum."[93]

48- Dünyadan Uzak Durulması Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Taf Denilen Yerde Dünyadan Uzak Durulması Hakkındaki Sözleri)

İmam Allah'a hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdular:

"Ey Allah'ın kulları! Allah'tan korkun, dünyaya karşı aldanmamak için ihtiyatlı davranın. Eğer bütün dünya bir kişiye kalacak veya bir kişi orada daimi kalacak olsaydı, Peygamberler baki kalmaya daha lâyık, rızaları celbe daha şayan ve böyle bir hükme daha uygun olurlardı. Ama Allah-u Teâla dünyayı imtihan ve ehlini de fani olmak için yaratmıştır. Yenileri eskir, nimetleri zail olur, sevinci ise kararır (gam ve üzüntüye dönüşür.) Dünya yaşanacak (geçici) bir menzil ve göç edilecek bir evdir."[94] "Öyleyse (ahiretiniz için) azık toplayın; en güzel azık ise takvadır."[95] "Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz."[96]

49- Sabırlı Olmaya Daveti Ve Ahirete Teşviki

Aşura günü, savaş şiddetlendiğinde ve baskı arttığında imamla (a.s) birlikte olanlar, onun(a.s) kendilerinin aksine bir hal içinde olduğunu gördüler.

Zira vaziyet zorlaştıkça bunların çehreleri değişiyor, bedenleri titriyor ve kalpleri korkuya kapılıyordu. Fakat İmam Hüseyin (a.s) ve yakınlarından bazıları, tam aksine savaş şiddetlendikçe yüzleri parıldıyor, bedenleri tamamen sakinleşiyor ve kalpleri mutmain bir vaziyette dimdik ayakta duruyorlardı.

İmamın dostlarından bazıları birbirlerine; "Hazrete bakın, ölüme itina bile etmiyor" diyorlardı. Bu durumu gören İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

"Ey yüce insanlar, sabırlı olun! Ölüm sizleri zorluk ve sıkıntılardan geçirip geniş ve daimi nimetlere ulaştıran bir köprüden başka bir şey değildir. Sizlerden kim zindandan saraya gitmeyi istemez? Fakat ölüm, sizin düşmanlarınızı saraydan zindan ve azaba götüren bir köprü gibidir. Babam Allah'ın peygamber'inden (s.a.a) bana şöyle nakletti: "Dünya müminin zindanı ve kâfirin ise cennetidir." Ölüm bunları (dost ve yaranları) cennetlerine, onları (düşmanları) ise cehennemlerine ulaştıran bir köprüdür. Ne bana yalan söylenildi ve ne de ben yalan söyledim."[97]

50- Küfelileri Kınaması

(İmam Hüseyin'in (a.s) Kerbela'da Küfelileri Kınadığı Hutbesi)

İmam Hüseyin (a.s) Allah'a hamd-ü sena ettikten, O'nu layıkıyla andıktan ve Resulullah'a (s.a.a), meleklere ve diğer peygamberlere selatu selamdan sonra şöyle buyurdular:

"Ey cemaat! Ölüm ve üzüntü sizlerin üzerine olsun! Şaşkınlık içerisinde olduğunuz bir halde, büyük bir istekle bizi yardımınıza çağırdığınızda kabul edip süratle imdadınıza koştuk. (Ama siz) yemin edip bizim lehimize çekeceğiniz kılıçlarınızı aleyhimize çektiniz, ortak düşmanımızın aleyhine tutuşturmanız gereken ateşi bize karşı tutuşturdunuz. Dostlarınızın aleyhine toplanıp, aranızda hiçbir adaleti yaymayan (yararınıza bir adım bile atmayan) ve kendilerinden dünya malından size ulaştıracakları haram bir lokmadan ve göz diktiğiniz alçak bir yaşayıştan başka hiç bir şey ummadığınız düşmanlarınıza destek oldunuz.

Birazcık yavaş olun (düşünün). Yazıklar olsun size! Bizden hiç bir şey vaki olmaksızın ve hiçbir hatalı görüş görülmeksizin horlayıp bizi terk ettiniz. Kılıçlar kınında, kalpler huzur içerisinde ve reyler sağlam olduğunda, çekirge gibi süratle bize yöneldiniz ve sinekler gibi (etin üzerine konarcasına) başımıza üşüştünüz.

Allah'ın rahmetinden uzak olasınız. Ey ümmetin köleleri, hiziplerin sapıkları ve Kuran'ı arkalarına atanlar; sözleri tahrif edenler, günahkârlar topluluğu, şeytanın tükürüğü, sünnetleri söndürenler. Acaba bunlara (Yezitlere) yardımda bulunuyor da bizden kaçıyor musunuz? Evet! Allah'a ant olsun ki yardım etmemek (ve hilekârlık) sizin en bariz sıfatlarınızdandır ki damar ve kökleriniz onun üzerine boy salmış, dal ve gövdeniz onu miras edinmiş, gönülleriniz (bu kınanmış adet) üzere rüşt etmiştir, göğüsleriniz onunla örtülmüştür. Siz bağ bekçisinin boğazında kalan veya gasıp bir kimsenin tatlı bir lokması olan kirli bir meyve gibisiniz.

Bilin ki! Zina zade oğlu zina zade (Ubeydullah b. Ziyad) bizi iki şey: "Kılıç ve zillet" arasında bırakmıştır; zillet ise bizden uzaktır. Onu ne Allah, ne Peygamber'i ve ne de müminler kabul ederler ve ne de pak ve tahir olan etekler (anneler) ve izzet-i nefsi olan kimseler alçak kimselerin itaatini kerim kişilerin şahadetine tercih etmeyi reva görürler.

Bilin ki ben, sayımızın azlığına ve yardımcılarımızın da yardım etmemesine rağmen bu ailemle birlikte hedefime doğru yürümekte devam edeceğim."

İmam (a.s) şu şiiri okudu:

"Eğer düşmanı yenersek, zaten önceden de yeniktiler.

Ama eğer (zahirde) yenilirsek, yine gerçekte yenilmiş biz değiliz.

Biz korkaklık nedir bilmeyiz,

Başımıza bir takım olaylar gelmiş, devlet başkalarının eline geçmiştir o kadar.

Ölüm, devesini birisinin kapısından kaldırdığında

Şüphesiz diğerlerinin kapısına yatıracaktır.

Ölüm kavmin büyüklerini de alıp götürmüştür

Nasıl ki evvel kavmimizin büyüklerini alıp götürdü

Eğer padişahların ebedi olması mümkün olsaydı, bizler de ebedi kalırdık.

Eğer büyükler baki kalsalardı, biz de baki kalırdık.

Bizi kınayanlara söyle uyanık olsunlar

(Çünkü) çok yakında bizi kınayanlar, bizim gördüklerimizi göreceklerdir."

İmam Hüseyin (a.s), daha sonra sözünün devamında şöyle buyurdu:

"Bilin! Allah'a andolsun ki, bu savaştan sonra siz ancak süvarinin bineğe bindiği bir süre miktarınca eğlenip durursunuz (arzularınıza ulaşırsınız); ta ki olaylar, bir değirmenin döndüğü gibi sizi döndürür ve bir eksenin sarsıntısı gibi sizi sarsıp sıkıntıya sokar. İşte bu, babam Ali'nin ceddim Resulullah'tan naklettiği bir vasiyettir. "O halde ortaklarınızla beraber toplanıp, ne yapacağınızı kararlaştırın, sonra işiniz, sizi kederlendirmesin. Bundan sonra (vereceğiniz) hükmü uygulayın bana mühlet de vermeyin."[98]

"Şüphe yok ki ben, Rabbim ve Rabbiniz Allah'a dayandım; yeryüzünde yürür hiçbir mahlûk yoktur ki O, onun alnına düşen saçlardan tutup çekmesin, onun mukadderatını tayin etmesin ve şüphe yok ki Rabbim, dosdoğru yoldadır."[99]

Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) ellerini göğe kaldırıp Ömer b. Sa'd'ın ordusuna şöyle beddua etti:

"Allah'ım, onlara yağmur yağdırma ve onlara, Yusuf'un yılları gibi (zor ve kurak) yıllar yaşat ve onlara, Sakifli genci musallat kıl ki zillet kabıyla onları doyursun (onlara kan kustursun) ve onlardan hiçbirisini cezasız bırakmasın. Katledenlerini katletsin, vuranlarını ise vursun; böylece onlardan Ehlibeytimin ve şialarımın intikamını alsın. Zira onlar bizi yalanladılar, (düşmanlar karşısında) bize yardımda bulunmadılar.[100] "Ey Allah'ım! Rabbimiz, sana dayandık ve sana yöneldik ve dönüp geleceğimiz yer de senin tapın."[101]

51- Küfelilere Hitabı

(İmam Hüseyin'in (a.s) Savaş Halinde Piyade Savaşırken Küfelilere Buyurduğu Sözlerden)

"Beni öldürmek için acele mi ediyorsunuz? Andolsun Allah'a beni öldürdükten sonra, benden başka Allah'ın kullarından öldürdüklerinizden hiç bu kadar pişmanlık duymayacaksınız. Hiçbir katlinizde de benim katlim kadar Allah'ın gazabına duçar

olmayacaksınız.

Andolsun Allah'a, Allah'ın sizleri zillete ve aşağılığa çekmesiyle bana büyük inayette bulunacağına ümitliyim. Sonra sizden, tahmin etmediğiniz bir yerden intikamımı alacaktır.

Allah'a andolsun ki, eğer beni öldürürseniz, Allah aranızda savaş çıkaracak, birbirinizin kanını dökmeye duçar kılacak; buna da razı olmayıp onun kaç katı kadar da sizin için elemli azap hazırlayacaktır."[102]

52- Hz. Hüseyin'in (a.s) Hutbelerinden

(İmam Hüseyin (a.s) savaş meydanına bakıp bütün dost ve ashabını kanlar içinde görünce mübarek sakalını tutarak şöyle buyurdular:)

"Yahudiler Allah'ın bir oğlu olduğuna inandıkları için Allah'ın gazabı çetin oldu onlara. Hıristiyanlar da (teslise inandıkları için) O'nu üçün üçüncüsü kabul ettikleri için Allah'ın gazabı çetin oldu onlara. Allah'ın gazabı Mecusilere de çetin oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp güneş ve aya ibadet ettiler. Allah'ın gazabı, Peygamberlerinin kızının oğlunu öldürmek için sözbirliği eden kavme de çetin olacaktır.

Bilin ki, andolsun Allah'a, kanımla boyanmış bir halde Allah-u Teala'yı mülakat edene dek onların istediklerinden hiçbir şeyi kabul etmeyeceğim."

İmam (a.s) sonra şöyle seslendi: "Allah'ın rızası için bize yardım edecek ve Allah Resulü'nün (s.a.a) haremini savunacak kimse yok mu?"[103]

(Bu esnada kadınlar ağlayıp feryat etmeye başladılar ve feryatları gökyüzüne yükseldi.)

53- Ömer B. Sad'ın Ordusu Saldırıya Geçmek İstediğinde Okuduğu Dua

İmam Hüseyin (a.s) Aşura günü gözü düşmanın yığınca ordusuna ilişip karşısında sel gibi insanları görünce ellerini göğe doğru kaldırarak şu duayı okudu:

"Allah'ım! Her gam ve kederde sığınağım, her sıkıntı ve zorlukta ümidim ve her musibette güvendiğim ve hazırlığım sensin. Kalpleri sarsan, kurtuluş yollarını kapatan, dostları kaçıran ve düşmanları sevindiren nice gam ve musibetleri sana şikâyet ettim, başkalarından ümidimi kesip sana yöneldim ve sen o gam ve üzüntüyü giderdin, onları bertaraf ettin, her nimetin sahibi ve her dileğin nihayeti de sensin."[104]

54- Ailesi İle Vedalaşırken Buyurduğu Söz

İmam Hüseyin (a.s) son olarak ailesiyle vedalaşmaya gittiğinde onları sabra davet ederek şöyle buyurdular:

"Bela ve musibete hazırlanın ve bilin ki Allah-u Teâla, sizi yakın bir zamanda düşmanların şerrinden kurtaracak, akıbetinizi hayra dönüştürecek ve düşmanınızı çeşitli belalarla azaplara duçar kılacaktır. Bu bela ve musibetlere karşılık da size çeşitli nimet ve kerametler bağışlayacaktır. Öyleyse şikâyet etmeyin ve değerinizi düşürecek söz ve söylemleri ağzınıza almayın."[105]

55- Ömer B. Sad'ın Ordusuna Hitaben Buyurduğu Sözler

İmam Hüseyin (a.s) Ömer b. Sad'ın ordusuna hitaben buyurdular:

"Yazıklar olsun size ey Müslüman olduklarını iddia edenler ve ey en kötü yaratıkların takipçileri! Artık bu benim sizlere duyurduğum ve bununla hücceti sizlere tamamladığım en son sözümdür. Beni öldürdükten sonra dünyanızda refah içerisinde yaşayıp, saraylarınızda dinlenebileceğinizi mi sandınız? Heyhat, heyhat (asla, asla)! Çok yakında öyle kimseler sizi kuşatacak ki bütün bedenleriniz titreyecek, kalpleriniz yerinden kopacak, öyle ki gizlenecek bir yer bulamayacaksınız, emniyet yüzü görmeyeceksiniz, hatta hanımların (hayızlık döneminde kullandıkları) bezinden de aşağı ve hor bir duruma düşeceksiniz. Neden böyle olmayasınız ki? Çünkü siz Resulullah'ın (s.a.a) kanını dökmek, çocuklarını öldürmek, ailesini susuz bırakıp kadınlarını esir almak için yemin etmişsiniz.

Şüphesiz ben, sizin üç şey arasında seçim yapmanızı istedim, fakat siz çekindiniz ve zahiri gücünüz sizi aldattı. Şüphesiz ben zındık azgınınıza (Yezid'e) boyun eğmekten Allah'a sığınırım. Bu onurlu nefisler ve hamiyetli efendiler zillete boyun eğmemize izin vermezler ve bizi izzet içerisinde ölüme doğru harekete geçirirler; benim bu yiğitlere kavuşmamı ne kadar da teşvik ediyorlar. (Eliyle Kerbela meydanında, kanlarına boyanan Ben-i Haşim'in yiğit kahramanlarına işaret ettiler.) Allah'a verdiğim söze vefa edeceğim. Öyleyse tedbirinizi alın, tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın."[106]

---

[2]- Şura/ 11.

[3]- En'am/103.

[4]- Tuhefu'l-Ukul, İbn-i Şu'be Harranî, s.224; Araştırma: Ali Ekber Gaffari, ikinci çap; 1363-1404 h.k. Müderrisin yayıncılık, Kum, İran.

[5]- Şura/ 11.

[6]- Kehf / 82.

[7]- Tarih-i Medine Dimaşk, İbn-i Asâkir. Hafız Ebu'l-Kasım Ali b. Hüseyin b. Hibbetullah b. Abdullah Şafiî. Araştırma: Ali Şiri, c.14, s.183 ve 185, hadis.203. Baskı. 1415 h.k, 70 cilt, Darü'l-Fikir yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

[8]- Keşfü'l-Gumme fi Merifet-i Eimme (a.s), Ali b. İsa b. Ebi'l-Futuh-i İrbilî, c.2, s.239-240. İkinci baskı, 1405 h.k (1985 m.) 2 cilt, Daru'l-Ezva yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

[9]- Al-i İmran/ 148.

[10]- Keşfü'l-Gumme, c.2, s.242.

[11]- Şerh-i Nehcü'l-Belağa İbn-i Ebi'l Hadid. Araştırma: Muhammed Ebulfazl İbrahim, hutbe.46, c.3, s.186. 20 cilt. Daru'l-İhyai'l-Kutubu'l-Arabiye. Ayetullah Meraşi kütüphanesi tarafından basılmıştır.

[12]- Rahman/ 29.

[13]- Şerh-i Nehcü'l-Belağa, İbn-i Ebi'l Hadid, c.8, s.253-254, hutbe: 130: İbn-i Ebi-l Hadid, Daru'l İhyai'l-Kutubu'l-Arabi, 1378 h.k. İbn-i Ebi'l Hadid, Mutezili alimlerindendir. Yedinci yüzyılda yaşayan bu alim akıl ve mantığa verdiği önemden dolayı, Hz. Ali'nin (a.s) sözlerinin olağanüstü güzelliğinden dolayı Nehcü'l-Belağa'ya şerh yazmıştır.

[14]- En'am / 158.

[15]- Talak / 3.

[16]- el-Vâfî, Molla Muhammed Muhsin Feyz-i Kaşanî; Araştırma: Ziyaddin Hüseyn-i İsfahanî, c.3, cüz.14, s.68. 4 cilt. İmam Emirü'l-

Müminin Ali (a.s) kütüphanesi, İsfahan, İran.

[17]- İrşadu'l-Gulub, Hüseyin b. Ebi'l-Hüseyin Deylemî, c.1, bab.4, s.30, Şerif Razi yayıncılık, 1413 h.k.

[18]- Fussilet /42

[19]- Nisâ /59

[20]- Nisa /83

[21]- Enfal/48

[22]- İhticac-ı Tabersi, İbn-i Mansur Ahmet b. Ali b. Ebu Talip Tabersî. Araştırma: Seyit Muhammed Bakır Horasanî, c.2, s.22-23. 2 cilt, Daru'n-Numan yayıncılık, Necef-i Eşref, Irak.

[23]- Enam /158

[24]- Tevhid-i- Saduk, Şeyh Saduk; Ebu Cafer Muhammed b. Ali b.Hüseyin b. Musa b. Babeveyhî Kummî; Araştırma Seyit Haşim-i Hüseynî Tahranî, bab.43, s.307. 1 cilt. Müderrisin Yayıncılık, 1387 h.k.

[25]- Sad/3

[26]- Haşr/2

[27]- el-İmame ve's-Siyase, Tarih-i Hulefa, Ebu Muhammed Abdullah b. Müslim b. Kuteybi Dineveri. Araştırma: Ali Şiri. c.1, s.208-209. 4 cilt. Şerif Razi Yayıncılık, birinci baskı, 1413 h.k, Kum, İran.

[28]- el-Hüseyin (a.s), c.2, s.162

[29]- İlelü'ş-Şeraî, Şeyh Saduk,; Ebu Cafer Muhammed b. Ali b. Hüseyin b. Musa b. Babeveyhî Kummî c.1, s.9. 2 cilt. Haydariye Kütüphanesi, 1386 h.k, 1966 m. Necef-i Eşref, Irak.

[30]— Mütercim: İmam Hasan (a.s) Peygamber efendimizin kendi torunu ve çocuğu idi. Peygamber efendimiz de Hasan ve Hüseyin'i (a.s) çocukları olarak bilmektedir. Nitekim Kevser suresinde Peygamber efendimizin soyunun İmam Hasan ve Hüseyin (a.s) ile devam edeceği bildirilmektedir. Peygamberimize (s.a.a) bu denli yakın ve can-ı gönülden sevdiği torunlarına yapılan bu davranışın yanlış olduğu kanısındayım. Ayrıca Ayşe'nin eğerli katıra binerek halkın içine gelmesi de Peygamber hanımına yakışır bir davranış değildi."

[31]- Ahzab /53

[32]- Hucurat /2

[33]- Hucurat /3

[34]- Usul-i Kafi, Kuleynî, c.1, s.302-303. 8 cilt. Daru'l-Kutubi'l-İslamî, h.ş. 1365, Tahran, İran

[35]- İmam Hasan'ın (a.s) künyesi.

[36]- Uyun-u Ahbâr-ı İbn-i Kuteybe, Ebu Muhammed Abdullah b. Müslim b. Kuteybi Dineveri,c.2, s.314. Daru'l-Kutbi'l-Arabi Müessesesi, Beyrut, Lübnan.

[37]- İhticac-i Tabersi, c.2, s.23

[38]- el-Beledü'l-Emin, İbrahim b. Ali Âmulî Kef'amî. 1 cilt. El yazımı. Bu el yazımı kitap Tahran'da Meliki kütüphanesinde bulunmaktadır. Meliki kütüphanesi ise şu an Meşhed'e taşınmıştır.

[39]- el-Beledü'l-Emin, el yazımı, Yusuf / 64.

[40]- el-Beledü'l-Emin, el yazması.

[41]- Uyun-u Ahbâr-ı İbn-i Kuteybe, c.2, cüz.6, s.278

[42]- Muhecu'd-Deâvat, Seyid b. Tavus, s.157; İmam Hasan ve İmam Seccad'ın (a.s) torunlarındandır.

[43]- Şu'ra suresi, 11.

[44]- Hadid suresi, 2.

[45]- İbrahim suresi, 34.

[46]- İsra suresi, 111.

[47]- Enbiya suresi, 22.

[48]- Ğafir suresi, 19.

[49]- Yusuf suresi, 84.

[50]- Enbiya suresi, 87.

[51]- el-İkbâl, Seyit Raziyiddin Ali b. Musa b. Cafer b. Tavus, İmam Hasan ve İmam Seccat'ın (a.s) torunlarındandır. c.1, s.339-350; Daru'l-Zehair yayıncılık, 1411 h.k, Kum, İran.

[52]- Saf/8

[53]- Kitab-ı Süleym b. Kays, Şeyh Ebu Sadık Süleym b. Kays Hilali Amir-i Kufî, Araştırma: Şeyh Muhammed Bakır Ensari Zencani Hoini. s.132, el-Hadi Yayıncılık, 1415 h.k. Kum, İran.

Suleym b. Kays, Hz.Resulullah'ın sahabesidir. Bu şahıs Hz Ali (a.s), Hz. Hasan (a.s), Hz. Hüseyin (a.s), Hz. İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) "İmam Seccad" ve İmam Bakır'ı (a s) görmüş ve onların döneminde yaşamıştır.

Suleym b. Kays Hz. Resulullah'ın (s.a.a) en seçkin sahabeleriyle de sıcak ilişki içindeydi. Örneğin; Salman, Ebuzer, Mikdad… Elinden geldiği kadar yazmış olduğu hadis kitabını bu saydığımız seçkin sahabelerden istifade ederek yazmıştır. Bilindiği gibi o dönemlerde hadis yasağı ve zülüm had safhadaydı. Fakat fedakâr insan, elinden geldiği kadar Ehlibeyt'in (a.s) faziletlerini içeren hadisleri günümüze kadar bizim elimize ulaştırmıştır. Allah rahmet etsin ruhu şad olsun inşallah.

Bu konu hakkında şu kitaplara müracaat edebilirsiniz: Rical-i Bergi, s.4; Fihrist-i Şeyh Tusi, s.81; Rical-i Neccaşi, S.6; Hulasetü'l-Akval, s.82; Evaidü'l-Ayyam, s.290; Zevabitü'l-Esma, s.39; Ravzatü'l-Cennat, c.4, s.65

[54]- Biharu'l-Envar, Muhammed Bakır b. Muhammed Taki, Allame Meclisî-i Sani, c.97, bab.1, s.79, Vucubu'l-Emr-i bi'l-Maruf ve'n-Nehy bölümü, 110 cilt. el-Vefa yayıncılık, 1404 h.k, Beyrut, Lübnan.

[55]- Maide/63

[56]- Maide/78

[57]- Maide/79

[58]- Maide/44

[59]- Tevbe /71

[60]- Tuheful-Uku'l, s.237. Maide / 18.

[61]- Tarih-i Kebir-i İbn-i Asakir, İhticac-ı Tabersi, c.2, s.13.

[62]- Maktel-i Musirü'l-Ahzan, Cafer b. İbrahim b. Nema Hillî, s.42, İmam Mehdi (a.f) Müessesesi, Kum İran, 1406 h.k.

[63]- Zikre'l Hüseyin (a.s)

[64]- Makteli'l-Evalim, s.69

[65]- el-Kamil fi't-Tarih, İzzettin Ebu'l-Hasan Ali b. Ekrem Şeybani, İbn-i Esir, c.3, s.280, Dar-u İhya-i Turas, Beyrut, Lübnan, 1404 h.k.

[66]- Tarihi İbn-i Esir, c.3, s.280

[67]- Maktel-i Musirü'l-Ahzan, s.33

[68]- el-Müntehab Li't-Tureyhî, m.9, cüz.2, s.307

[69]- Mucemu'l-Buldan, Şahabuddin Yakut b. Abdullah Hemuri Rumî Bağdadî, Daru'l-İhyai't-Turas, Beyrut, Lübnan, 1399 h.k.

[70]- Fetih/10

[71]- Tarih-i Taberî, Muhammed b. Cerir-i Taberî. Araştırma: Komisyon, c.4, s.304, E'lami yayıncılık, Beyrut, Lübnan.

[72]- Hilyetü'l-Evliya ve Tabakat-i Evsiya, Ebu Naim İsfahanî, c.2, s.39. Daru'l-Kutubi'l-Arabi, Beyrut, Lübnan, 1407 h.k.

[73]- Maktel-i-Harezmî, Ebu Muayyed Muvaffak b. Ahmet b. Ahtef Harezmî, c.1, s.237, b.11.

[74]- Enbiya/69

[75]- Araf/96

[76]- el-Haraic ve'l-Ceraih, Kutbudin Ravendi. Araştırma: İmam Mehdi (a.f) Müessesesi, c.3, b.20, s.1153-1154. İmam Mehdi (a.f) Yayıncılık, Kum, İran.

[77]- Nasihü't-Tevârih, Muhammed Taki Sipehr, c.6, c.2, s.158.

[78]- Maktel-i Ebu Mihnef, Ebu Mihnef Lut b. Yahya Ezdi Ğamir-i Kufî, s.60.

[79]- Bakara /155

[80]- el-Haraic ve'l-Ceraih, b.20, s.196.

[81]- el-İrşad, Şeyh Müfid; Muhammed. b. Muhammed b. Numan c.2, s.442. Şeyh Müfid kongresi, 1413 h.k, Kum, İran.

[82]- Tefsir-i-Askerî, Ebu Muhammed Hasan İbni Ali Hasan Askeri (a.s), s. 218. İmam Mehdi (a.f) yayıncılık, 1409 h.k, Kum, İran. Bu tefsir İmam Hasan Askerî'ye (a.s) isnat edilir.

[83]- Bakara /156

[84]- Al-i İmran/86

[85]- Muminun/41

[86]- Biharü'l-Envar, c.45, s.5.

[87]- Maktel-i Ebu Mihnef, s.67.

[88]- Yunus/71

[89]- A'raf /196

[90]- Duhan/20

[91]- el-İrşad, s.134.

[92]- Emalî, Şeyh Saduk, s.158-159, m.30. İslami Kütüpnasi yayıncılık, 1316 h.ş, Kum, İran.

[93]- İsbatü'l-Vasiyye, Ali b. Hüseyin Mesudi, s.135.

[94]- Zahru'l-Adab, İkdi'l-Ferid'in dipnotundan, c.1, s.66

[95]- Bakara/197

[96]- Bakara/189

[97]- Maani'l-Ahbâr, Şeyh Saduk, s.289, Müderrisin yayıncılık, h.ş.1361, Kum, İran. Aynı rivayet Biharu'l-Envar kitabında da, c.6, s.154 nakledilmiştir.

[98]- Yunus/71

[99]- Hud/56

[100]- Luhuf, Seyit b. Tavus, s.96, cihan yayıncılık, 1348 h.ş, Tahran, İran.

[101]- Mümtehine/4

[102]- Tarih-i Taberî, c.4, s.346.

[103]- Luhuf, s.101.

[104]- el-İrşad, s.233.

[105]- Celai'l-Uyun, Seyit Abdullah Şiri, c.2, s.205

[106]- Müellif; Bu hutbenin senedini basılan kitaplar arasında bulamadım. Fakat ben bu hutbeyi, el yazması nüshalar arasında bizzat gördüm. Bu hutbeyle ilgili bilgileri Merhum Şeyh Muhemmed Muhsin Ebil-Hübbi'nin Kerbela'daki kütüphanesinde ve Hatip Seyit Salih Bağdadî'nin, Bağdat'ta ki kütüphanesinde bulabilirsiniz.

İNCİ BÖLÜM.... 134
MEKTUPLAR... 134
1- "SAMED" KELIMESI HAKKINDA... 134
2- HASAN BASRI'NIN KADER HAKKINDA SORUSUNA CEVABI 136
3- MUAVIYE'YE CEVABI.... 137
4- MUAVIYE'NIN SUÇLARI HAKKINDA..... 138
5- BEYTÜ'L-MAL'A EL KOYMASI HAKKINDA.... 141
6- DÜNYA VE AHIRET HAYRI HAKKINDA... 142
7- İÇINDE DÜNYA VE AHIRET HAYRI BULUNAN İKI KELIME 142
8- ŞAIRLERE VERILEN HEDIYELER HAKKINDA... 143
9- ÖMER B. SAID'IN MEKTUBUNA CEVABI. 143
10- MUHAMMED B. HANEFIYE'YE VASIYETNAMESI 144
11- MEDINELILERE MEKTUBU... 145
12- BASRA BÜYÜKLERINI YARDIMA ÇAĞIRMASI. 146
13- HAŞIMOĞULLARI'NA MEKTUBU... 146
14- KERBELA'DAN MUHAMMED B. HANEFIYE'YE YAZDIĞI MEKTUP 147
15- BASRA HALKINA MEKTUBU.... 147
16- ABDULLAH'IN YAZDIĞI MEKTUBA CE
17- MÜSLIM B. AKIL'IN OĞLUNUN YAZD CEVABI 149
18- KÜFE HALKINA MEKTUBU... 149
19- KÜFELILERIN MEKTUBUNA CEVABI.
20- HABIB B. MEZAHIR'E MEKTUBU.... 1

İKİNCİ BÖLÜM

MEKTUPLAR

İNCİ BÖLÜM

MEKTUPLAR

1- "Samed" Kelimesi HakkInda

(İmam Hüseyin'in (a.s) Basralılara "Samed" Kelimesinin Manası Hakkındaki Cevapları)

"Bismillahirrahmanirrahim.

İlimsiz ve bilgisiz Kuran'ın kavramları hakkında konuşmaya dalmayın ve münakaşa yapmayın. Zira ceddim Hz. Peygamber'in (s.a.a) şöyle buyurduğunu duydum: "Kuran hakkında, ilmi ve bilgisi olmadan görüş bildiren kimse, yerini ateşten hazırlamalıdır." Allah-u Teala'nın kendisi "Samed" kelimesinin manasını açıklamıştır; Kuran'da şöyle buyuruyor: "Allah birdir."[107] "Allah samet'tir"[108] ve devamında da kendisi tefsir ediyor: "Doğurmamış ve doğmamıştır ve O'nun hiçbir dengi yoktur."[109]

"Doğurmamıştır" yani: Evlat ve diğer yaratıklar gibi cismani olan ve ruh gibi cismani olmayan varlıklar O'ndan türememiştir. Hakeza uyuklama, uyku, hayal, üzüntü, sevinç, gülme, ağlama, korku, ümit, rağbet, bıkkınlık, açlık, gibi durumlar da Allah'ta olmaz. O'nun makamı, somut ve soyut bir şeyin O'ndan çıkmasından çok daha yücedir.

Doğrulmamıştır, yani: Diğer cismani eşyalar gibi kendi unsurdan türeyip çıkmamıştır. Örneğin; eşyanın eşyadan, hayvanın hayvandan, bitkilerin topraktan, suyun çeşmelerden, meyvelerin ağaçlardan oluşması gibi veya kendi

unsurundan doğan ve oluşan ruhanî eşyalar gibi de değildir. Örneğin; görmenin, gözden, duymanın kulaktan, koku almanın burundan, tatmanın ağızdan, konuşmanın dilden, tanıma ve anlamanın kalpten, ateşin taşların bir biri ile sürtünmesinden kaynaklandığı gibi.

Hayır! O, Samed olan Allah'tır. O ne bir şeydendir ne bir şeydedir ve ne de bir şeyin üzerindedir. Bütün eşyalar yokken icat edendir, onların yaratıcısıdır kendi kudreti ve iradesi ile eşyaları yoktan var edendir. Yok olmak için yaratılan şeyler O'nun isteğiyle yok olmakta ve dağılmaktadır.

Baki kalması için yaratılan varlıklar da O'nun ilim ve iradesi ile baki kalmaktadır. Buna göre O[110]"Allah "Samet'tir." Öyle Allah ki "Doğurmamış ve doğmamıştır" "Gizliyi de bilen, açıkta olanı da bilen çok büyük ve yüce bir Tanrıdır"[111] "O'nun eşi ve benzeri de yoktur."[112]

2- Hasan Basri'nin Kader Hakkında Sorusuna Cevabı

İmam Hüseyin (a.s) Hasan Basri'nin kader hakkındaki sorusuna cevap olarak şu mektubu yazdı:

Kader konusunda Allah'tan biz Ehlibeyt'e verilen açıklamayı kabul et ve bize uy. Kaderin hayır ve şerrine inanmayan kimse kâfirdir. Günahlarını yüce Allah'a yükleyen-nispet veren kimse, günah işlemiş ve Allah'a karşı büyük bir iftirada bulunmuştur. Şüphesiz Allah ikrahla ibadet edilmez, galebeyle de günah işlenilmez, cebir ile de kullarını helak etmez. Fakat onları malik kıldığı şeye (asıl) malik O'dur; onları kadir kıldığı şeye de kadir ve hâkimdir. Kullar Allah'a itaat etmek isterlerse, Allah onların kulluklarını yerine getirmelerini engellemez. Günah işlemek isterlerse istediği takdirde minnet ederek (lütufta bulunarak) onlar ile günah arasında engel olabilir. Böyle yapmazsa onları günaha zorlayan O değildir. Allah kullarına, doğruyu öğrettikten, onları korkuttuktan, hücceti onlara tamamladıktan, kudret verdikten, emir ve menettiği şeyleri gösterdikten sonra onları günah işlemeye mecbur kılmamıştır. Kullarına, nefislerinin meyletmediği şeyleri yapmaları ve nefislerinin arzu ettikleri şeyleri yapmamaları hususunda güç vermiştir.

Hamd ve övgü Allah'a mahsustur. Öyle Allah ki, kulların emir ve nehiylerini yapmaları hakkında onlara güç verdi ve bunları yapmaya güçleri olmayanları da mazur gördü."[113]

3- Muaviye'ye Cevabı

İmam Hüseyin (a.s) cariyesini özgür bıraktıktan sonra onunla evlenince Muaviye İmam'a bir mektup yazarak yapmış olduğu bu evlilikten dolayı İmamı ayıpladı. Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) şöyle cevap verdi:

"Ama sonra… Mektubun elime ulaştı, mektubunda serbest bıraktığım cariyem ile evlendiğim ve Kureyş'ten kendi şanıma yakışır birisiyle evlenmediğimden dolayı beni ayıplamışsın. Şunu bil ki hiç kimse şeref ve neseple Hz. Peygamber'in (s.a.a) derecesine ulaşamaz. Şüphesiz eş olarak seçtiğim bu cariyenin sahibi bendim. Daha sonra sevap ve Allah'ın rızası için onu özgür bırakıp, Allah Peygamberinin (s.a.a) sünnetine uyarak onunla evlendim. Allah İslam ile aşağılığı kaldırdı, eksiklikleri ise bizden giderdi. İslam mantığına göre Müslüman, günahtan başka hiçbir şey ile kınanmaz. Kınamanız cahiliyet kınamasıdır ancak."[114]

4- Muaviye'nin Suçları Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) İthama Cevap Verip Muaviye'nin Suçlarını Saydığı Mektubu)

Ama sonra… Mektubun elime ulaştı, mektubunda benim hakkımda sevmediğiniz, bana yakıştırmadığınız bazı şeylerin sana haber verildiğini yazmışsın. Şüphesiz ancak Allah insanları iyiliklere hidayet etmekte ve onları doğrultmaktadır. Yaptığım işler hakkında sana haber ulaştırıldığını söylemektesin. Şunu iyi bil ki, sana haber getirenler, dalkavukluk ve kovculuk yapan insanlardır. Ben sana karşı ne savaş hazırlığı içindeyim ve ne de senin aleyhinde kıyam etme fikrindeyim. (Ama) Allah'a andolsun ki, bunu (savaşı) terk ettiğimden dolayı Allah'tan korkuyorum. Bunu terk etmeme Allah'ın razı olacağını; senin sapık ve kâfir dostların, zalim hizbin ve şeytan (sıfatlı) taraftarların karşısında bir gerekçe olmadan kıyam etmemem hususunda beni mazur göreceğini sanmıyorum.

Ey Muaviye! Sen Hücr b. Adiy'in katili değil misin? Acaba namaz kılan, ibadet eden ve aynı zamanda zulüm ve bidate karşı koyan ve Allah yolunda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayan kimseleri öldüren sen değil misin? Onlara aman ve güvence verdikten sonra Allah'tan korkmadan, acımasız ve zalimce bu temiz insanları yakalayıp kanını döken sen değil misin?

Ey Muaviye! Sen Hz. Peygamberin (s.a.a) vefalı dostu ve yaranı olan Amr b. Hamk'ın katili değil misin? O, salih bir Allah kuluydu, ibadetinin çokluğu bedenini zayıflatmış, çehresinin rengini sarartmıştı. Ona aman verdikten sonra, -hem de öyle bir amanname ki eğer kuşlara verseydin dağların zirvelerinden uçar sana gelirlerdi- Allah'a karşı cüret ederek ve verdiğin sözü çiğneyerek onu öldürttün.

Ey Muaviye! Sen Ubeyd-i Sakif'in yatağında (ondan dünyaya gelen) doğan Ziyat b. Sümeyye'nin, babanın oğlu olduğunu iddia eden insan değil misin? Oysa Resulullah (s.a.a); "Çocuk yatak sahibinindir (babanındır) zina edeni ise taşlamak gerekir" diye buyurmuştur. Ama sen Peygamber'in (s.a.a) sünnetini kasıtlı olarak terk edip, kendi arzu, heva ve hevesine uydun. Sonra onu (İbni Ziyad'ı) halkı katliam etmesi, el ve ayaklarını kesmesi, gözlerini oyması, hurma ağacına asması için Irak halkına musallat ettin. Sanki sen bu ümmetten ve bu ümmet de senden değildi.

Acaba sen, İbn-i Sümeyye (İbni Ziyad) sana, Hazremiler Ali'nin (a.s) dini (inancı) üzeredir yazdıktan sonra sen de ona; "Ali'nin dini üzerinde olan herkesi öldür" diye yazmadın mı? O da senin emrinle Ali'nin (a.s) dostlarını öldürdü, mübarek bedenlerini musle[115] etti. Allah'a ant olsun, Ali'nin (s.a) dini Peygamber'in (s.a.a) dinidir. Peygamber de (s.a.a) bu din için sen ve senin babaların ile savaştı. Sen bugün, bu din adına Peygamber'in (s.a.a) yerine oturmuşsun. Eğer bu din olmasaydı sen ve babanın şerefi yok olup giderdi.

Ey Muaviye! Mektubunda; "Kendini, dinini ve Muhammed ümmetini göz önünde bulundur, bu ümmetin arasında tefrika ve ayrılık çıkarmaktan uzak dur ve onları fitneye sürükleme." diyorsun.

Oysa ben, bu ümmete, senin onlara yöneticiliğinden daha büyük bir fitne görmediğim gibi kendim, dinim ve Muhammed ümmeti için de sana karşı çıkmaktan daha üstün bir görüş bilmiyorum. Bunu yaparsam Allah'a yakınlaşmış olurum. Eğer bunu dinim için yapmazsam dinim için Allah'a yönelmem, tövbe etmem ve işim için Allah'tan yol göstermesini istemem gerekir.

Ey Muaviye! Yazmış olduğun mektubunda; "Eğer ben seni tanımazsam senin de beni tanımayacağını; sana tuzak kurarsam senin de bana tuzak kuracağını" demişsin. O halde benim hakkımda elinden gelen düzeni kur. Hilelerinin bana zarar vermemesini, herkesten daha çok kendi nefsine zarar vermesini ümit ediyorum. Şüphesiz sen cehalet merkebine binmiş, ahit ve anlaşmanı bozmaya ihtiraslısın. Ant olsun ki sen hiçbir şarta bağlı kalmadın; barış, yeminler, ahitler ve anlaşmalardan sonra, savaşmayan ve birini öldürmeyen kimseleri öldürmenle ahdini bozdun.

Sen bu ameli, sadece bizim faziletlerimizi söylemeleri ve hakkımız olan şeyi ululamalarından dolayı yaptın. Sen onları öldürdün! Zira onları öldürmeden kendi öleceğinden korktun.

Ey Muaviye! İlahi kısas ile seni müjdeliyorum. Hesap gününe yakin et. Bil ki Allah'ın, "Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş" bir kitabı vardır."[116] Allah hiçbir zaman zan ve tahmin ile insanları yakalamanı, sırf itham üzere O'nun dostlarını öldürmeni, evliyaullahı kendi yurtlarından gurbet ellere sürmeni ve içki içen, köpeklerle oynayan oğlun için insanlardan biat almanı unutmayacaktır. Hiç şüphesiz nefsini hüsrana uğrattın, dinini yok ettin, halkı aldattın, İlahî emaneti tahrip ettin, cahil ve anlamaz insanların sözlerini dinledin ve onlardan dolayı takvalı insanları korkuttun."[117]

5- Beytü'l-Mal'a El Koyması Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Beytü'l-Mal'a El Koyduktan Sonra Muaviye'ye Yazmış Olduğu Mektup)

Yemen'den bir kafile Muaviye'ye mal götürüyordu. İmam Hüseyin (a.s) kafilenin önünü kesip malları müsadere ettiksen sonra Muaviye'ye şöyle yazdı:

Hüseyin b. Ali'den Muaviye b. Ebu Süfyan'a:

"Ama sonra... Yemen'den Dimaşk haznedarlığına bırakmak ve babanın oğullarının (Ebu Süfyan ailesi) susamışlarını doyurmak maksadıyla, senin için bazı mal, ziynet, amber ve güzel koku yüklü kervanını durdurdum ve ihtiyacım olduğu için onlara el koydum. Vesselam"[118]

6- Dünya Ve Ahiret Hayrı Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Küfeli Birisinin; "Ey Efendim, Dünya Ve Ahiret Hayrını Bana Bildir" Diye Yazmış Olduğu Mektuba Cevabı)

"Bismillahirrahmanirrahim

Ama sonra... Kim Allah'ın rızasını halkın öfkesiyle kazanmak isterse Allah, insanlarla ilgili işlerde ona yeter; kim de halkın rızasını, Allah'ın gazabıyla kazanmak isterse Allah onu halka bırakır. Vesselam"[119]

7- İçinde Dünya Ve Ahiret Hayrı Bulunan İki Kelime

(İmam Hüseyin'in (a.s) "Bana İçinde Dünya Ve Ahiret Hayrı Bulunan İki Kelime İle Nasihatte Bulun" Diyen Kimseye Yazdığı Cevap)

"Kim, Allah'a isyan etmekle bir işin gerçekleşmesini isterse, umduğu şeyden uzaklaşır ve korktuğu şeye yaklaşır."[120]

8- Şairlere Verilen Hediyeler Hakkında

(İmam Hüseyin'in (a.s) Kardeşi İmam Hasan'a (a.s) Şairlere Verilen Hediyeler Hakkındaki Mektubu)

"Ey kardeşim! Sen benden daha âlimsin; şüphesiz en güzel mal, kendisiyle haysiyetini koruduğun maldır."[121]

9- Ömer B. Said'in Mektubuna Cevabı

(İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Doğru Hareket Ederken, Amr B. Said'in[122] Yazmış Olduğu Mektuba Cevabı)

"Ama sonra… "Kim Allah'a çağırır, iyi işlerde bulunur ve ben Müslümanlardanım derse"[123] asla Allah ve Resulü'ne karşı muhalefet etmemiştir. Sen beni emniyete, iyiliğine ve ihsana davet etmişsin. Öyleyse şunu iyi bil ki, en güzel emniyet ve aman Allah'ın emniyet ve amandır. Dünyada Allah'tan korkmayan kimse, Allah'a ve kıyamet gününe iman etmemiştir. Bunun için Allah'tan, dünyada Ondan korkmayı istiyoruz. Zira bunun kendisi kıyamette O'nun âmânında olmamıza sebep olacaktır. Eğer bana mektup yazmakla bana iyilik yapmak ve ihsanda bulunmak istemişsen, dünya ve ahirette mükâfatlanasın. Vesselam"[124]

10- Muhammed B. Hanefiye'ye Vasiyetnamesi

(İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Doğru Giderken Muhammed B. Hanefiye'ye Yazmış Olduğu Vasiyetnameyi İçeren Mektubu)

Bismillahirrahmanirrahim

Bu, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) kardeşi Muhammed b. Hanefiye'ye[125] vasiyetidir.

Hüseyin şahadet ediyor ki Allah'tan başka bir ilah yoktur. Muhammed (s.a.a) O'nun kulu ve elçisidir, hak dini (İslam'ı) Allah'tan (bütün âlemler için) getirmiştir. Cennet ve cehennem haktır. "Ve gerçekten de kıyamet gelmededir, şüphe yok onda ve gerçekten de Allah, (böyle bir günde) kabirlerdekileri diriltecektir."[126] Ben azgınlık, makam, fesat ve zulüm için Medine'den çıkmadım. Ben ceddimin ümmetini ıslah etmek, iyiliğe emir, kötülükten sakındırmak, ceddim Resulullah (s.a.a) ve babam Ali'nin (a.s) sünneti ile hareket etmek için kıyam ettim. Öyleyse kim hakkın kabulüyle beni kabul ederse (bana itaatte bulunursa), Allah hakka daha evladır; kim de bunu reddederse (bana itaatte bulunmazsa), Allah benimle bu kavmin arasında hak ve adaletle hükmedene kadar sabrederim "Allah hükmedenlerin en hayırlısıdır"[127] Kardeşim! İşte bu benim sana olan vasiyetimdir.

"Muvaffakiyet Allah'tandır, O'na tevekkül ediyorum, dönüşüm de yine O'nadır."[128] Daha sonra İmam Hüseyin (a.s) yazmış olduğu mektubu dürüp mühürledikten sonra kardeşi Muhammed'e verdi ve vedalaştıktan sonra gece karanlığında Medine'den ayrıldı.[129]

11- Medinelilere Mektubu

(Medineliler, İmam Hüseyin'e (a.s) birkaç beyitten oluşan bir şiir göndermişlerdi. Bu şiir Yezid'e aitti ve Medineliler bunu hazrete söylememişlerdi.

İmam (a.s) gönderilen bu şiirin Yezid'e ait olduğunu anlayıp, onlara cevaben şu ayeti yazdı:[130]

Bisillahirrahmanirrahim

"Seni yalanlarlarsa sen de de ki: Benim yaptığım iş bana ait, sizin yaptıklarınız size. Siz, benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım."[131]

12- Basra Büyüklerini Yardıma Çağırması

"Bismillahirrahmanirrahim.

Hüseyin b. Ali'den, Malik b. Misma'i, Ahnaf b. Kays, Münzir b. Carud, Mes'ud b. Amr ve Kays b. Heysem'e: Selamun aleykum. Ben sizi, hak ve hakikat nişanelerini canlandırmaya ve bidatleri yok etmeye çağırıyorum. Eğer sözüme icabet edip kabul ederseniz, doğru yola erirsiniz. Vesselam."[132]

13- Haşimoğulları'na Mektubu

"Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla.

Ali oğlu Hüseyin'den (a.s) Haşim oğulları'na! Sizden kim bana katılırsa şehit olacaktır; kim de geri kalırsa zafere ulaşmayacaktır. Vesselam."[133]

14- Kerbela'dan Muhammed B. Hanefiye'ye Yazdığı Mektup

"Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla

Ali oğlu Hüseyin'den (a.s) Muhammed b.Ali'ye ve yanında bulunan Haşim oğullarına:

"Sanki dünya var olmamış ve ahiret de fani olmayacak... Vesselam"[134]

15- Basra Halkına Mektubu

"Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla Hüseyin b. Ali'den. Şüphesiz Allah-u Teâla Muhammed'i (s.a.a) bütün yaratıklarına tercih etti, Peygamberliğiyle O'na ikramda ve risaletiyle de ona bağışta bulundu İnsanları hidayet ettikten ve Rabbinin mesajını halka tebliğ ettikten sonra O'nun ruhunu aldı. Peygamberin ailesi ve varisleri, kendisinden sonra O'nun makamına daha lâyık olan kişilerdi. Fakat bir grup bize musallat oldu. Biz de (Müslümanların arasında) fitne ve ihtilaf ve çıkmaması, onların arasında rahatsızlık olmamasından dolayı susmak zorunda kaldık. Şimdi kendi elçimi bu mektupla size doğru gönderdim. Sizi Allah'ın kitabına ve Peygamberin'in sünnetine davet ediyorum. Eğer sözümü dinler ve emrime uyarsanız, sizi doğru yola hidayet ederim. Es-selamu aleyküm ve rahmetullah ve berekatuh."[135]

16- Abdullah'ın Yazdığı Mektuba Cevabı

(İmam Hüseyin'in (a.s) Amcası oğlu Abdullah b. Cafer-i Tayyar'ın Mektubuna Cevaben Yazmış Olduğu Mektubu [136])

" Mektubun elime ulaştı. Yazdıklarını anladım.

Bil ki, rüyamda ceddim Resulullah'ı (s.a.a) gördüm, bana bir şeyi haber verdi, onun karşısında teslim oldum. Ant olsun Allah'a, ey amcam oğlu! Ben her hangi bir hayvanın yuvasında olsam da bunlar beni oradan çıkartıp öldürecekler. Ant olsun Allah'a bunlar cumartesi günü zulüm eden Yahudiler gibi bana zulmedecekler. Vesselam."[137]

17- Müslim B. Akil'in Oğlunun Yazdığı Mektuba Cevabı[138]

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Korkudan dolayı sana vermiş olduğum mektubu Küfe halkına götürmemen için istifa etmenden endişeleniyorum. Seni göndermiş olduğum yola devam et.[139]

18- Küfe Halkına Mektubu

(İmam Hüseyin'in (a.s) Irak'a Doğru Hareket Ederken Küfe Halkına Yazdığı Mektup)

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla Hüseyin b. Ali'den, Müslüman ve mümin kardeşlerime;

Selamun aleykum. Kendisinden başka tanrı olmayan Allah'a hamd ediyorum.

Güzel görüşünüzü ve bize yardım etmek ve hakkımızı talep etmek için toplanmış olduğunuzu bildiren Müslim b. Akil'in mektubu bana ulaştı. Allah-u Teâla'dan bize güzel ihsanda bulunmasını ve size buna karşılık büyük mükâfatlar vermesini niyaz ederim. Ben Zi'l-Hicce'nin sekizi, olan salı günü Mekke'den ayrılıp size doğru hareket ettim. Elçim size ulaştığında işlerinizi saklı tutun ve hazırlıklı olun. Ben de bu birkaç gün içerisinde inşallah gelip size ulaşırım, Vesselam."[140]

19- Küfelilerin Mektubuna [141] Cevabı

"Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

Hüseyin b. Ali'den Küfe halkının mümin ve Müslümanlarına:

Hani ve Saîd siz Küfe ehlinin mektubunu bana ulaştırdılar. Bu iki kişi sizin mektuplarınızı bana ulaştıran en son kimselerdi. Mektuplarınızda ısrarla hatırlatıp dile getirdiğiniz şeyleri anladım; çoğunuzun sözü şundan ibaretti:

"İmam ve önderimiz yoktur, bize, doğru gel ki Allah-u Teâla senin vesilenle bizi hakka ve doğru yola hidayet etsin." Şimdi ben kardeşim, amcam oğlu ve ailem arasında itimat ettiğim bir kimse olan Müslim b. Akil'i size gönderiyorum. (Ona halinizi, düşüncelerinizi, görüşlerinizi yakından öğrenip neticeyi bana bildirmesini emrettim.) Eğer Küfe halkının ekseriyetinin isteği ve aranızdaki akıl ve fazilet sahibi kimselerin görüşü de, elçilerinizin huzuren anlattıkları ve mektuplarınızda okuduğum ve zikrettiğiniz gibi olursa ben de inşallah pek yakın bir zamanda size doğru hareket edeceğim. Allah'a yemin ederim ki gerçek İmam, Allah'ın kitabıyla amel eden, adalete sarılan, hakka boyun eğen ve kendisini sadece Allah'a adayan kimsedir. Vesselam."[142]

20- Habib B. Mezahir'e Mektubu

İmam Hüseyin (a.s) Küfe'ye doğru giderken, Müslim b. Akil'in Küfeliler tarafından hile ile şehit edildiği haberini alınca, on iki bayrak hazırlattı; herkesin bir bayrağı taşımasını emretti, on bir bayrak kaldırıldı fakat bir bayrak yerde kaldı. Dostlarından bazıları "İzin verirseniz onu da biz taşıyalım" dediler. İmam Hüseyin (a.s) ise, "Allah sizlere mükâfat versin, fakat bu bayrağın sahibi gelecektir" buyurdu. Daha sonra şu mektubu yazdı:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla Hüseyin b. Ali'den bilgin ve fakih olan Habib b. Mezahir'e:

Ey Habib! Sen, bizi ve Resulullah'a (s.a.a) olan yakınlığımızı herkesten daha iyi biliyorsun. Sen güzel tabiatlı ve gayretli bir insansın. Öyleyse canını bizim yolumuzda feda etmekte cimrilik yapma. Zira ceddim Resulullah (s.a.a) kıyamet günü seni mükâfatlandıracaktır."[143]

[107]- İhlas/1

[108]- İhlas/2

[109]- İhlas/3 ve 4.

[110]- Tevhid-i Saduk, s.91; Ş.Saduk kitapevi, Tahran, İran, 1398 h.k.

[111]- Rad/9

[112]- İhlas/3 ve 4.

[113]- Fıkhu'r-Rıza (a s), s.57;Uluslararası İmam Rıza (a.s) Konferansı, araştırma; Alu'l-Bayt Müessesi, Kum, İran, 1406. Bu kitap İmam Rıza'ya (a.s) isnat edilmektedir.

[114]- Zehrü'l-Adab ve Semeratü'l el-bab, Girevanî, c.1, s.101

[115]- Musle; ölmüş bir insanın burun, kulak, göz gibi uzuvlarını kesmeye denir.

[116]- Kehf/49

[117]- Rical-î Keşşî, Ebu Cafer Muhammed b. Hasan Tusî, Amr b. Hamik'ın tercümesi, s.409; Alu'l-Bayt (a.s) Müessesi, 1407.

[118]- Şerh-i İbn-i Ebi'l-Hadid, c.8, s.409; İbn-i Ebi'l-Hadid, Daru'l-İhyai'l-Kutub'il-Arabiye, 1378. İbn-i Ebi'l Hadid Mutezile alimlerindendir. Hicri kameri yedinci yüzyılda yaşamış ve Nehcü'l-Belağa kitabına şerh yazmıştır.

[119]- el-İhtisas, s.225; Muhammed b. Muhammed b. Numan (Şeyh Müfid), Camia-i Müderrisin, Kum, İran.

[120]- el-Usulu'l-Kâfi, c.2, s.373. Kitabul-İman ve'l-Küfr; Sikatü'l-İslam Ebu Cefer Muhammed b. Yakup b. İshak, Küleyni, İslamî Yayınevi, Tahran.

[121]- el-Fusulu'l-Mühimme, Ali b. Muhammed Maliki (İbn-i Sabbağ) c.1, s.163; Adl Kütüphanesi, Necef-i Eşref, Irak.

[122]

- Amr b. Said mektubunda İmam Hüseyin'e (a.s) şöyle yazdı: Bismillahirrahmanirrahim Said b. Amr'dan Hüseyin b. Ali'ye: Allah'tan karşılaşmış olduğun bu zorlukları sana tanıtmasını ve en iyi yolu göstermesini temenni ediyorum. Irak'a doğru gitmen haberi bana ulaştı. Seni Allah'a ant veriyorum ki tefrikadan ve ayrılıktan kaçın. Zira öldürülmenden korkuyorum. Abdullah b. Cafer ve Yahya b. Said'i sana gönderdim, onlarla benim yanıma gel; zira benim yanımda emniyet, iyilik, ihsan, birlik ve beraberlik içinde olursun.

[123]- Fussilet/33

[124]- Nihayeti'l-İrb, Şahabuddin Dineveri, c.20, s.411

[125]- İmam Hüseyin'in (a.s) Muhammed b. Hanefiye'ye kardeş demesinin sebebi şudur: Hz Ali'nin (a.s) Muhammed isminde üç oğlu vardı: Büyük Muhammed, ortanca Muhammed ve küçük Muhammed. Bunların her birinin kendilerinin has künyeleri vardı. Küçük Muhammed'in künyesi Ebu Bekir idi. Annesi ise Mesud kızı Leyla idi. Küçük Muhammed kardeşleriyle birlikte Kerbela'da şehit oldu.

Büyük Muhammed ise diğer iki kardeşinden ayrıt edilmesi için annesi Havletu'l-Hanefieye lakabıyla lakaplanmıştır. Bu konuyla daha fazla bilgi edinmek isteyenler "Ecvibetü'l-Mesaili'd-Diniyye" kitabına (s.85, Kerbela baskısı) müracaat edebilirler.

[126]- Hacc/7

[127]-Araf/87

[128]- Hud/88

[129]- Biharü'l-Envar, c.44, s.329; Muhammed Bakır Meclisi, İslamiye Yayınevi, 1363 h.ş, Tahran

[130]- Maktel-i Harezmî, fasıl,10, c.1, s.219; Ahmet b. Muhammed Mekkî Harezmi, Müfid kütüphanesi yayınları, Kum, İran.

[131]- Yunus/41

[132]- Ahbâr-i Tival, İbni Kuteybiye Dineveri, s.233.

[133]- Luhuf, Seyit b. Tavus s.55;, Haydariye yayınları, Necef-i Eşref, Irak, 1385 h.k.

[134]- Kamilü'z-Ziyaret, Kasım Cafer b.Muhammed b. Kulube. s.75;Ebul Murtazaviye yayınları, Necef-i Eşref, Irak, 1356 h.k

[135]- Maktel-i Ebi Mihnef, s.23; İbn-i Yahya. İbn-i Seyit İbni. Mihnef-i Ezdi, Kum, İran

[136]- Cafer-i Tayyar'ın oğlu Abdullah'ın İmam Hüseyin'e (a.s) yazmış olduğu mektup: "Bismilllahirrahmanirrahim

Cafer oğlu Abdullah'tan Ali oğlu Hüseyin'e (a.s); Allah rızası için Mekke'den çıkma. Bu kararının sonucunda seninin öldürülüp Ehlibeyt'inin de belalara uğrayacağından korkarım. Sen öldürülürsen Allah'ın nurunun sönmesinden korkarım. Çünkü sen hidayete erenlerin önderi ve müminlerin ümidisin. Irak'a gitmek konusunda acele etme. Sen, ailen ve yaranların için Yezit'ten ve bütün Ümeyyeoğullar'ından amanname alacağım. Vesselam."

[137]- Maktel-i Harezmi, fasıl.10, c.1, s.218; Ahmet b. Muhammed Mekkî Harezmi, Müfid kütüphanesi yayınları, Kum, İran.

[138]- Müslim b. Akil'in yolculuk esnasında "Muzayyak" denilen bir mekanda Kays b. Musahhar ile birlikteyken İmam

Hüseyin'e (a.s) yazmış olduğu mektup:

"Biz Medine'den iki yol gösterici ile Küfe'ye doğru gitmekteydik. Ama maalesef bu arkadaşlarım yollarını kaybettiler ve susuzluk bizim canımıza tak etti, sonuçta bu arkadaşlar Allah'ın rahmetine kavuştular. Biz ise yolumuza devam ettik; su bulduk, canımızı ölümden kurtardık.

Bu olay Muzayyak deresinde vuku bulmuştur, ben başımıza gelen bu olayı iyiye yormadım sanki başımıza bir şey gelecekmiş hissine kapıldım. Eğer uygun görürsen bizleri bu görevden muaf et ve bizim yerimize bir başkasını gönderin. Vesselam."

[139]- el-İrşad. s.382; Muhammed b. Muhammed b. Numan (şeyh Müfid), Basiret kitap evi, Kum, İran

[140]- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.168

[141]- Küfe halkının İmam Hüseyin'e (a.s) yazmış oldukları mektup:

"Bismillahirrahmanirrahim. Müslüman ve mümin Şiâlarından Hz. Ali Oğlu İmam Hüseyin'e (a.s): Acele et, çabuk gel, Küfe halkı seni beklemektedir. Senden başkasını düşünmüyorlar ve senin görüşünün dışında da görüşleri yoktur. Acele et, acele et…

[142]- el-İrşad. s.380; Muhammed b. Muhammed b. Numan (şeyh Müfid), Basiret kitap evi, Kum, İran.

[143]- Maali'l-Sibteyn, Muhammed Muhammedî Mazenderanî Hairî, c.1, s.288.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM. 156
HİKMETLİ SÖZLERİ... 156
1- GERÇEK KULLUK... 156
2- DEĞERLI BABA. 156
3- İBADETIN KISIMLARI.. 156
4- EN FAKIR İNSAN.. 157
5- TESLIM OLMANIN SEBEPLERI... 157
6- FAYDALI DÖRT HASLET. 157
7- GIYBET ETMENIN ÇIRKINLIĞI... 158
8- MÜHLETIN NEDENI. 158
9- CIMRI KIMDIR.. 158
10- İYI AMEL... 158
11- KONUŞMADAN ÖNCE SELAM. 159
12- ÜÇ DURUMDA YARDIM İSTEMEK.. 159
13- NIMETIN TEFSIRI.. 159
14- ZULÜMDEN KAÇINMAK. 160
15- CÖMERT BIRISINDEN YARDIM İSTEMEK.. 160
16- SEVILMENIN-MAKBULIYETIN-ÖZELLIKLERI.. 161
17- KURÂN MÜMIN'IN AYNASIDIR. 161
18- ÖZÜR DILEMEK NIYE?.. 161
19- SELAM VERMENIN MÜKÂFATI.. 162
20- ONURU KORUMAK. 162
21- EHLIBEYT (A.S) DOSTLUĞU.. 162
22- KURTULUŞ ANAHTARI. 163
23- EHLIBEYT (A.S) DOSTLARINA İLIM ÖĞRETMEK 163
24- TAKIYE DOST VE DÜŞMANI AYIRT EDEN ÖZELLIK 163
25- EHLIBEYT (A.S) ŞIASI.. 164
26- GÜNAH NASIL TERK EDILIR?.. 164
27- DÖRT ÇEŞIT DOST.. 165
28- ŞIA'YI KURTARMAK. 166
29- YÖNETICILERIN-SULTANLARIN SIFATI.. 167
30- ÇALIŞMANIN ÖLÇÜSÜ... 167
31- EMIN İNSANIN RAHATLIĞI. 167
32- YÖNETICILERE KARŞI NASIL DAVRANILIR?.. 168
33- GÜNAHIN, ÖZÜR DILEMEKTEN DAHA İYI OLDUĞU YER 168
34- SERVETTEN İYI ŞEKILDE YARARLANMAK.. 168
35- İHSANI KABUL ETMEK.. 169
36- İMAM HÜSEYIN'IN (A.S) DUASI. 169
37- ÖNEMLI ÖZELLIKLER.. 169
38- HASAN BASRI İLE SOHBETI. 170
39- ÖNEMLI NASIHAT. 170
40- İZZETLI ÖLÜM. 171
41- TEKEBBÜR KIME MAHSUSTUR?.. 171
42- SAHIH HARCAMA. 171
43- ÖĞÜT VERICI SÖZLER... 172
44- ORUCUN FELSEFESI. 172
45- HAYSIYETIN KORUNMASI.. 172
46- ALLAH'TAN KORKMAK.. 173
47- CIHAT VACIP MIDIR MÜSTEHAP MIDIR?.. 173
48- HIDAYET İMAMLARI VE DALALET İMAMLARI 174
49- ÖMRÜN BITMESI.. 175
50- KURÂN HAKKINDA. 175
51- MÜNAZARA.. 175
52- EHLIBEYT (A.S) İÇIN AĞLAMAK.. 176
53- ALLAH'TAN KORKMAK. 176
54- ALLAH'TAN KORKUP AĞLAMAK... 177
55- ALLAH'IN RAHMETI.. 177
56- BAŞKALARININ AYIPLARINI ARAMAYIN!. 177
57- NIMETLERE ŞÜKRETMEK... 177
58- EN BILGIN ÂLIM.. 177
59- SABIRLI OLMAK... 178
60- EHLIBEYT'I (A.S) SEVMEK.. 178
61- ÖVÜNMEK.. 178
62- NIÇIN DÜŞMANLIK?.. 179
63- EVLAT ÖLÜMÜ. 179
64- SORU VE CEVAP... 179
65- EFENDILIK VE SOYLULUK. 181
66- DÜNYA EVI. 182
67- YANLIŞ YEMIN. 183
68- İYILIK EDENLER... 183
69- İNSANLAR DÜNYANIN KULUDUR. 184
70- KURÂN'IN ZAHIRI VE BATINI.. 184
71- İNSANLAR BIRKAÇ GRUPTUR. 184
72- AKLIN KEMALI. 185
73- ÇOCUĞA SÜT VERMEK.. 185
74- DOSTLUK VE DÜŞMANLIK. 185
75- İSLAM'IN YEMINLI DÜŞMANLARI BEN-I ÜMEYYE 186
76- HZ. ÂDEM'DEN ÖNCE EHLIBEYT'IN (A.S) YARATILMASI 186
77- HILAFETE EL KOYULMASI. 186
78- HZ. İBRAHIM'IN (A.S) DINI. 187
79- BIR AYETIN TEFSIRI.. 187
80- AYDINLIK VE KARANLIK... 188
81- ON İKI NUR. 188
82- HZ. MUSA VE YUSUF'UN (A 189
83- ÂL-I MUHAMMED'IN (S.A.A
84- ZUHUR DÖNEMI... 190
85- HZ. MEHDI'NIN (A.F) ÖZEL
86- İKI GAYBET DÖNEMI.. 19
87- HZ. MEHDI'NIN (A.F) ZUHU ALAMETLERI 191
88- HZ. MEHDI'NIN (A.F) ZUHU ALAMETLERI 192
89- HZ. MEHDI'NIN (A.F) SIMA
90- HZ. MEHDI'NIN (A.F) ZUHU ARAPLARIN DURUMU 192
91- GERÇEK İNTIKAMCI.. 193
92- ÜMEYYE OĞULLARINDAN I ALINMASI 193
93- HZ. MEHDI'NIN (A.F) HÜKÜ SÜRESI. 194
94- İMAM MEHDI (A.F) VE BEN
95- BEN-I ÜMEYYE BENI ŞEHIT 194
96- GÖZYAŞININ ŞEHIDI.. 195
97- TEHLIKE ANINDA OKUNAN
98- GEÇERSIZ BIR MAZERET..
99- İMAM HÜSEYIN'IN (A.S) CÖ
100- İMAM'IN (A.S) YARDIM
101- FAZILET VE ÜSTÜNLÜK N
102- ŞIALARIN ÖLÜMÜ ŞAHAD
103- AMELLERI SUNMAK... 19
104- KURÂN-I KERIM'I OKUMA 200

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HİKMETLİ SÖZLERİ

1- Gerçek Kulluk

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Allah'a hakkıyla kulluk eden kimseye, Allah arzu ettiklerinden ve kifayetinden daha fazlasını verir.[144]

2- Değerli Baba

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Kim kendi faziletli babaları Hz. Muhammed (s.a.a) ve Ali'nin (a.s) hakkını layıkıyla riayet edip yerine getirirse ve de onlara itaat

ederse O'na "Cennetler arasından hangi cennete istersen ona gir" denilir.[145]

3- İbadetin Kısımları

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Bazıları Allah'tan bir şey umarak ibadet ederler; Bu tacirlerin ibadetidir. Bazıları da korkarak ibadet ederler; bu da kölelerin ibadetidir. Bazıları ise Allah'a şükür olarak ibadet ederler; bu da hür insanların ibadetidir; işte en faziletli ibadet budur.[146]

4- En Fakir İnsan

İmam Hüseyin'den (a.s) şöyle soruldu: "Ey Hz. Resulullah'ın (s.a.a) oğlu nasıl sabahladınız?"

İmam (a.s) şöyle cevap verdi: "Benden yukarıda bir rabbim olduğunu, cehennem ateşinin önümde olduğunu, ölümün peşimde olduğu, hesabın beni çepe çevre sardığını, amellerimin beni rehin aldığını sevdiğim şeyi bulamadığım, sevmediğim şeyleri de kendimden uzaklaştıramadığımı, Allah'ın isterse beni azaplandıracağı, isterse affedeceğini bildiğim bir halde sabahladım. Öyleyse benden daha fakir var mıdır?[147]

5- Teslim Olmanın Sebepleri

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Eğer şu üç şey insanlarda olmasaydı. İnsanlar hiçbir şeyin önünde boyun eğmezdiler; Fakirlik, hastalık ve ölüm.[148]

6- Faydalı Dört Haslet

İmam Hüseyin (a.s):

Bizim yanımıza gelen herkes en azından şu dört şeyden "hasletten" birine sahip olur:[149]

1-Sağlam bir belirtiye (Hakkı tanımasına sebep olacak bir alamet ve belirtiyi öğrenir)

2-Adilane bir hüküm anlar.

3-Faydalı ve yararlı bir arkadaş kazanmış olur.

4-Âlimlerle oturup kalkmanın faydasını görür.

7- Gıybet Etmenin Çirkinliği

İmam Hüseyin'in (a.s) yanında başkasının gıybetini eden bir adama şöyle buyurdu: "Ey adam! Gıybet etmekten sakın. Çünkü gıybet, cehennem köpeklerinin katığıdır."[150]

8- Mühletin Nedeni

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Allah'ın kuluna süre tanıyarak onu bedbahtlığa sürüklemesi demek, kuluna çok nimet verip, şükretme başarısını ondan almasıdır.[151]

9- Cimri Kimdir

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: Gerçek cimri, selam vermekte cimrilik yapan kimsedir.[152]

10- İyi Amel

Bir adam İmam Hüseyin'in (a.s) nezdinde: "Liyakatli olmayan birine ihsan yapıldığında zayi olur dediğinde İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Hayır! Öyle değildir; ihsan ve iyi amel hem iyilerin ve hem de kötülerin üzerine yağan sağanak yağmuru gibidir.[153]

11- Konuşmadan Önce Selam

Bir adam İmam Hüseyin'e (a.s) selam vermeden önce "Nasılsınız? Allah afiyet versin." dediğinde İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Evvel selam, sonra kelam. Allah sana da afiyet versin." Daha sonra buyurdular ki: "Selam vermedikçe hiçbir kimsenin konuşmasına izin vermeyin."[154]

12- Üç Durumda Yardım İstemek

Birisi İmam Hüseyin'e (a.s) gelip yardım talebinde bulunduğunda, İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Şu üç durum dışında başkalarına elinizi açıp yardım istemeyin:

1-Çok ağır sıkıntıda olunca.

2-Çok fakir olunca.

3- Ödeyemediğiniz kan parası olunca.[155]

Adam, bunlardan biri için geldim dediğinde, İmam Hüseyin (a.s) ona yüz dinar verilmesini emretti.[156]

13- Nimetin Tefsiri

Birisi, İmam Hüseyin'den (a.s) Allah'ın şu ayeti hakkında "Ve Rabbinin nimetini söyle."[157] Sorduğunda, İmam Hüseyin (a.s) ona şöyle buyurdular:

Allah, Hz. Peygamber'e (s.a.a) dini hususunda ona bağışladığı nimetleri insanlara haber vermesini emretmiştir.[158]

14- Zulümden Kaçınmak

İmam Hüseyin (a.s), oğlu "İmam Zeynü'l-Abidin'e (a.s)" şöyle dedi:

"Ey Oğulcuğum! Sana karşı Allah'tan başka yardımcısı olmayan kimseye zülüm etmekten sakın![159]

15- Cömert Birisinden Yardım İstemek

Ensardan birisi İmam Hüseyin'e (a.s) ihtiyacını karşılaması için ricada bulunmak istediğinde, İmam şöyle buyurdu: "Ey Ensari kardeş, yüzünün suyunu dökme, isteğini bir kâğıda yaz; ben Allah'ın izniyle seni sevindirecek bir şey yaparım.

"Ensardan olan adam şöyle yazdı: "Ya Eba Abdullah filan adamın benden beş yüz dinar alacağı vardır, beni sıkıştırıyor; durumum düzelinceye kadar bana mühlet vermesi hakkında onunla konuş.

"İmam (a.s) mektubu okuyup evine girdi ve içerisinde bin dinar olan bir kese getirip şöyle buyurdu: "(Bu) beş yüz dinarla borcunu öde, geri kalan beş yüz dinarla da geçimini sağla. Bu üç kimsenin dışında hiç kimseye ağız açma; dindar, yiğit ve soylu insan.

Çünkü dindar kendi dinini koruması için ihtiyacını karşılar. Yiğit de (seni ümitsiz etmeyi) kendi yiğitliğine sığdırmaz, utanır. Soylu ise ihtiyacın için yüzünün suyunu dökmeye mecbur kaldığını bildiğinden, haysiyetini korumak için seni eli boş geri çevirmez."[160]

16- Sevilmenin-Makbuliyetin- özellikleri

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Kabul görmenin belirtilerinden biri akıllılarla birlikte oturmaktır. Kâfirden gayrisiyle çekişmek cahillik alametlerinden biridir. Âlimin nişanelerinden biri de kendi sözünü eleştirmesi ve muhtelif görüşlerin hakikatinden haberdar olmasıdır.[161]

17- Kurân Mümin'in Aynasıdır

İmam Hüseyin (a.s): Mümin, Allah'ı kendisine sığınak, sözünü ise ayna edinir; bazen müminlerin, bazen de gaddarların sıfatına bakar; onların sıfatlarından incelikler elde eder, kendisini iyice tanır; üstün zekâsıyla yakin makamına ulaşır ve nefsini temizlemekte [162]

de güçlü olur.

18- Özür Dilemek Niye?

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Özür dilenecek hareketten sakın. Zira mümin ne suç işler ve ne de özür diler, ama münafık her gün suç işleyip özür diler![163]

19- Selam Vermenin Mükâfatı

İmam Hüseyin (a.s): Selamın yetmiş sevabı vardır; altmış dokuzu selam verene, biri ise selamı alan kimseye aittir.[164]

20- Onuru Korumak

İmam Hüseyin (a.s): İhtiyaç sahibi senden bir şey istediğinde, yüzünün suyunu dökmüştür. Öyleyse sende onun ihtiyacını karşılayarak onurunu koru.[165]

21- Ehlibeyt (a.s) Dostluğu

İmam Hüseyin (a.s): Biz Ehlibeyt'i Allah için seven kimse, kıyamet gününde bizimle birlikte (bunu söylerken iki parmağını birleştirdi) Allah'ın Resulünün (s.a.a) huzuruna varacaktır. Fakat bizi sadece dünya için seven kimse ise, bilsin ki dünya sadece iyileri değil, kötüleri de içine alır.[166]

22- Kurtuluş Anahtarı

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Herhangi bir konuda kendi görüşü olmayan ve çaresi tükenen kimsenin kurtuluşu uysallıktır."[167]

23- Ehlibeyt (a.s) Dostlarına İlim Öğretmek

İmam Hüseyin (a.s): Kim bizim dostlarımızdan bir yetimin (Ehlibeyt ilminden yoksun kalan bir Ehlibeyt dostunun) sorumluluğunu üstlenir ve ona yardımcı olursa, öğrendiği ilmi ona öğretip hidayet ederse, Yüce Allah ona şöyle seslenir:

"Ey şefkatli ve keramet sahibi kulum! Böyle bir keremde bahşişte bulunmak bana daha iyi yakışır. Daha sonra meleklere şöyle hitap eder: Ey benim meleklerim "Cennette onun için, öğretmiş olduğu her harf karşılığında bir milyon saray yapın, şanına layık olan nimetleri de ona verin." [168]

24- Takiye Dost Ve Düşmanı Ayırt Eden Özellik

İmam Hüseyin (a.s): Eğer takiye olmasaydı bizim dost ve düşmanlarımız birbirinden ayrılmazdı; kardeşliğin hak ve hukuku tanınmasaydı, yapılan bütün günah ve hataların ardından azap gelip çatardı! Fakat Yüce Allah şöyle buyurmaktadır[169]: "Ve size gelip çatan her felâket, ellerinizle kazandığınız bir şeydir ancak çoğunu da bağışlar."[170]

25- Ehlibeyt (a.s) Şiası

Birisi İmam Hüseyin'e (a.s) şöyle dedi: "Ey Allah Resulü'nün (s.a.a) oğlu! Ben sizin şialarınızdanım. İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"Allah'tan kork! Allah'ın, sana yalan konuşuyorsun demesine yol açacak bir iddiada bulunma! Bizim şiamız öyle insanlardır ki kalpleri her türlü kinden, iki yüzlülükten ve sahtekârlıktan münezzehtir. "Ben sizin dostlarınızdan ve sizleri sevenlerdenim." de.[171]

26- Günah Nasıl Terk Edilir?

(Birisi İmam Hüseyin'in (a.s) huzuruna gelerek "Ey Resulullah'ın (s.a.a) oğlu! Ben günahkâr bir insanım ve günahı terk edemiyorum, bana nasihatte bulun." dedi.

İmam Hüseyin (a.s) ona şöyle buyurdu:

Şu beş işi yap, ondan sonra her istediğin günahı işle:

Birincisi; Allah'ın rızkından yeme, ondan sonra hangi günahı işlersen işle!

İkincisi; Allah'ın velayeti, hükümranlığı dışına çık, sonra hangi günahı işlersen işle!

Üçüncüsü; Allah'ın seni görmediği bir yer bul, sonra hangi günahı işlersen işle!

Dördüncüsü; Ölüm meleği gelip senin canını almak istediğinde, canını ona teslim etme, sonra hangi günahı işlersen işle!

Beşincisi; Cehennem memuru seni günahlarından dolayı ateşe atmak için götürdüğünde ateşe girme, sonra hangi günahı işlersen işle![172]

27- Dört Çeşit Dost

Kardeşlik ve dostluk dört çeşittir:

1- Sana ve kendine yararı olan.

2- Sana yararı olan.

3- Senin zararına olan.

4- Ne sana ve ne de kendine yararı olan.

"Bunlardan maksat nedir?" diye sorulduğunda; İmam (a.s) şöyle buyurdu: Senin ve kendisinin yararına olan kardeş; dostluğunuzun kalıcı olmasını ve bozulmamasını isteyen kimsedir.

Böyle bir kardeşlik hem senin, hem de onun yararınadır. Çünkü böyle bir kardeşlik devam edip kâmil olursa, her ikinizin de hayatı tatlı olur, bozulduğu takdirde de kökten batıl olur (her ikinizde zarar görürsünüz)

Senin yararına olan kardeşlik de kendisini tamahkârlıktan uzaklaştırıp sırf kardeşlik için sana ilgi gösteren ve dünyevi hiçbir yarar ve çıkar gözetmeyen kardeştir. İşte bu kardeş tüm vücuduyla senin yararınadır.

Senin zararına olan kardeş de felaket ve sıkıntıya düşmeni bekleyen, sırlarını açan, kabileler arasında adına yalan uyduran ve kıskançlar gibi de yüzüne bakan kardeştir. Yegâne Allah'ın lâneti onun üzerine olsun.

Sana ve kendine yararı olmayan kardeş de Allah'ın, vücudunu ahmaklıkla doldurduğu ve rahmetinden uzaklaştırdığı kimsedir. (Böyle bir adamın) kendisini sana tercih ettiğini ve senin yanında olan şeye cimrilikle göz diktiğini görürsün.[173]

28- Şia'yı Kurtarmak

İmam Hüseyin (a.s) birisine şöyle buyurdu: "Şu söyleyeceğim amelin hangisini daha çok seviyorsunuz?

Bir insanın öldürmek istediği zavallı birini onun elinden kurtarmayı mı, yoksa zayıf, bilgisiz, delil getirme gücüne sahip olmayan bir Şiayı, yanlış yola saptırmak isteyen Ehlibeyt (a.s) düşmanının karşısında delil ve burhan sunarak düşmanın elinden kurtarmayı mı?

Sonra İmam (a.s) şöyle devam etti:

Sapıklığa düşecek bir Şiayı Nasibi'nin (Ehlibeyt (a.s) düşmanının) elinden kurtarmak daha önemli ve değerlidir. Zira Allah şöyle buyuruyor:

"…ve kim, birisini kurtarır, diriltirse bütün insanları diriltmiş gibidir"[174]

Yani; Bir insanı ihya eder ve küfürden imana hidayet ederse, kılıçlar ile öldürülmeden önce bütün insanları ihya etmiş gibi olur.[175]

29- Yöneticilerin-Sultanların Sıfatı

Yönetici ve sultanların en kötü sıfatları şunlardır:

1-Düşmandan korkmak.

2- Zayıf insanlara karşı katı kalpli olmak.

3- Bağışlama, ihsan etmek gerekirken cimrilik etmek.[176]

30- Çalışmanın Ölçüsü

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

Gücünün yetmediği işin altına girerek kendine eziyet etme. Ulaşamayacağın şey için teşebbüste bulunma, kudretin ve gücünün yetmediği şeyi vaat etme. Kazandığın kadar infakta bulun, amel ettiğin kadar mükâfatın peşinde ol. Allah için yapmış olduğun itaat ve amellerden başka bir şeyden dolayı sevinme. Ancak bildiğin ve üstesinden gelebileceğin işe koyul ve istifade et.[177]

31- Emin İnsanın Rahatlığı

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Güvenilir ve dürüst insan emniyet ve aman içerisinde olur. Günahsız insanın bir korkusu olmaz. Hain kimse korku içinde olur. Akıllı insan, zorluk ve belalar ile yüz yüze geldiğinde aklını kullanarak üzüntülerini gidermeye ve çare yollarını bulmaya çalışır.[178]

32- Yöneticilere Karşı Nasıl Davranılır?

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: Hükümdara bir ilacı anlatıp tanıtmayın. Zira onu iyileştirirse sana teşekkür etmez. Zarar gördüğünde ise seni suçlar.[179]

33- Günahın, Özür Dilemekten Daha İyi Olduğu Yer

İmam Hüseyin'in (a.s) huzurunda Amr b. As'ın oğlu Abdullah'ın Sıffin savaşına katıldığından dolayı özür dilemesi konuşuluyordu. İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

Bazı günahları işlemek, o günahtan dolayı özür dilemekten daha iyidir.[180]

34- Servetten İyi Şekilde Yararlanmak

İmam Hüseyin (a.s): Sahip olduğun mal ve servet senin işine yaramazsa sen servetin malı olursun. Mal ve servet seni korumadığı gibi sen de onu kollayıp korumaya çalışma. Öyleyse servetin seni yiyip bitirmeden, sen onu ye.[181]

35- İhsanı Kabul Etmek

İmam Hüseyin (a.s): Senin yaptığın ihsanı ve yardımı kabul eden kimse, senin ihsan ve kerem sahibi olmana yardım etmiştir. [182]

36- İmam Hüseyin'in (a.s) Duası

İmam Hüseyin (a.s) Allah'a şöyle yalvardı:

Ey Allah'ım! Bana bağışladığın ihsanlarının çokluğu karşısında, sana şükür ve hamt etme fırsatını benden alma. Beni belalara duçar ederek edeplendirme.[183]

37- Önemli Özellikler

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyor ki: Doğruluk, izzettir, yüceliktir. Yalancılık güçsüzlüktür ve size verilen söz bir sır olarak emanettir. Komşuluk bir nevi akrabalıktır. Yardımda bulunmak arkadaşlıktır. Çalışmak tecrübedir. İyi ahlak ibadettir, susmak insanın ziynetidir. Hırs ve tamah bir tür fakirliktir. Cömertlik zenginliktir. İnsanlarla iyi geçinmek akıllılıktır.[184]

38 Hasan Basri İle Sohbeti

İmam Hüseyin (a.s), Hasan Basri'ye (Hasan Basri İmam Hüseyin'i (a.s) tanımıyordu) şöyle buyurdu:
Ey Şeyh! Kıyamet günü için kendi nefsinden razı mısın?
Hasan Basri: Hayır razı değilim, dedi.
Hz. Hüseyin (a.s): bedenini kıyamet günü için sevmeyip, beğenmediğin şeylerden temizlemeyi düşünüyor musun?
Hasan Basri: Evet!
İmam Hüseyin (a.s): Kıyamet günü hakkında kendisini senden daha çok aldatan kim olabilir ki? Çünkü sen, kendi nefsin için sevmediğin şeyi gerçek olarak terk etmeyi düşünmüyorsun!
İmam (a.s) bunları buyurduktan sonra gitti.
Hasan Basri, 'Bu şahıs kimdi?' diye sordu.
Yanında bulunanlar, 'Hüseyin b. Ali idi, dediler.
Hasan Basri, 'Beni rahatlattınız' dedi.[185]

39- Önemli Nasihat

(Bir gün İmam Hüseyin (a.s), İbn-i Abbas'a şöyle buyurdular) Seni ilgilendirmeyen bir şey hakkında konuşma. Zira günaha düşmenden korkuyorum. Seni ilgilendiren sözü de yerinde söyle, zira birçok hakkı konuşan vardır ki, doğru konuştukları halde eleştirilip, kınanırlar. Sabırlı ve akılsız, sefih insanlar ile tartışma. Çünkü sabırlı insan seni yener, sefih insan ise seni rahatsız eder incitir. Mümin kardeşinin arkasından, senin arkandan konuşulduğunda hoşuna gidecek şeyleri söyle, yaptığı hatalar yüzünden cezalandırılacağını ve yaptığı iyilikler karşılığında mükâfatlandırılacağını bilen kimseler gibi amel et! Vesselam[186]

40- İzzetli Ölüm

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Şerefle ölmek, zillet altında yaşamaktan daha iyidir.[187]

41- Tekebbür Kime Mahsustur?

Birisi İmam Hüseyin'e (a.s) ben sizde büyüklük görüyorum dediğinde, İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: "Bütün büyüklük bir olan Allah'a mahsustur. Ondan başkasına ait olamaz. Fakat Allah şöyle buyurmaktadır:[188] "Allah'ındır üstünlük ve Peygamberinin ve inananların"[189]

42- Sahih Harcama

Hz. İmam Hüseyin (a.s): Eğer servetinin sana bir faydası yoksa öyleyse kendini servetinin yolunda harcamışsın demektir. Ölümünden sonra arkanda servet ve mal bırakma. Çünkü servetini başkaları için toplamış sayılırsın. Oysa bu servetin ve malın hesabını verecek olan sensin. Bil ki! Sen mal için kalıcı olmadığın gibi, malın ve servetin de sana vefa etmez. Öyleyse mal seni yiyip bitirmeden sen onu ye![190]

43- Öğüt Verici Sözler

Hz. Hüseyin (a.s): "İlim öğrenmek marifetin ilk aşamasıdır. Tecrübenin çokluğu aklı arttırır. Gerçek şeref takvadır. Kanaat, bedenin rahatlığıdır. Seni seven kimse, seni kötü işlerden alı koyar. Sana düşman olan kimse ise kötülüğe teşvik eder.[191]

44- Orucun Felsefesi

Birisi İmam Hüseyin'e (a.s) gelerek şöyle bir soru sordu: "Allah neden kullarına oruç tutmayı farz kıldı?
İmam Hüseyin (a.s) cevabında şöyle buyurdular: "Zenginlerin açlığı tatmaları ve fakirleri hatırlayıp onlara yardım etmeleri [192]

için.”

45- Haysiyetin Korunması

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: Birsinin halkın haysiyeti ile oynadığını duyduğunuzda onun sizi tanımaması için çalışın. Çünkü bu tür insanlar en çok tanıdıkları kişilerin haysiyeti ile oynarlar.[193]

46- Allah’tan Korkmak

Birisi İmam Hüseyin’e (a.s) “Niçin Allah’tan bu kadar çok korkuyorsun? Diye sorunca, İmam Hüseyin (a.s): “Kıyamet gününde, dünyada Allah’tan korkan insan dışında hiç kimse güvende olmayacaktır.” dedi.[194]

47- Cihat Vacip midir Müstehap mıdır?

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: “Cihat dört kısımdır; bunlardan ikisi farzdır, biri ancak farzla birlikte yapılan sünnettir, (diğer) biri de sünnettir.

Farz olan cihatlardan biri insanın kendisini günahtan koruması için nefsi ile cihat etmesidir. İşte bu cihat, cihatların en büyüğüdür. Biri de yakınınızdaki kâfirlerle cihat etmektir ki, bu da farzdır. Farzla birlikte yapılan sünnet cihat ise şöyledir: Düşmana karşı cihat etmek bütün ümmete farzdır. Zira cihadı terk ederlerse, onlara azap gelir; (elbette) bu azap sadece millete gelir, (İmama değil). İşte bu cihat İmama sünnettir. (Yani, İmama yalnız başına farz olmaz; halkın İmamın yanında yer almasıyla farz olur.) Bunun haddi de İmamın ümmetle beraber düşmana saldırıp onlara karşı cihat etmesidir. Sünnet olan cihat ise, kişinin bir sünneti (güzel bir geleneği) ayakta tutmak ve onun hayata geçirilmesini sağlamak için verdiği çabadır. Bu yolda çalışmak ve çaba sarf etmek en faziletli amellerdendir. Çünkü bu (güzel olan) bir sünneti diriltmektir.

Nitekim Resulullah (s.a.a) buyurmuştur ki: “Kim güzel bir sünnet (gelenek) bırakırsa, kıyamet gününe kadar o sünnetle amel edenlerin sevabından bir şey eksilmeksizin ona da sevap yazılır.”[195]

48- Hidayet İmamları Ve Dalalet İmamları

Birisi İmam Hüseyin’e (a.s) şöyle sordu: “Ey Allah Resulü’nün (s.a.a) oğlu! Yüce Allah’ın buyurmuş olduğu şu söz hakkında bizi bilgilendirin:

“O gün, herkesi, her topluluğu, uydukları (İmamları) ile beraber çağıracağız”[196]

İmam Hüseyin (a.s) cevabında şöyle buyurdu: “İki çeşit İmam vardır: İnsanları Allah’a davet eden ve insanların da onun davetini kabul ettiği imam; insanları sapıklığa davet eden ve insanların da onun davetini kabul ettiği imam.

Birinci sınıf cennettedir, ikinci sınıf ise cehennemdedir:[197] Nasıl ki Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Halkın bir bölüğü cennettedir ve bir bölüğü yakıp kavuran cehennemde.[198]

49- Ömrün Bitmesi

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu ki: Ey Âdemoğlu! Sen sayılı günlerden ibaretsin. Her gün geçtikçe, senin vücudunun bir parçası da gitmektedir.[199]

50- Kurân Hakkında

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Allah’ın yüce kitabında dört çeşit mesele vardır; İbaret (tabir), işaret, incelikler ve hakikatler.

İbaretler avam(insanların geneli) içindir, işaretler özel kimseler içindir, incelikler evliyalar için ve hakikatler peygamberler içindir.[200]

51- Münazara

Birisi İmam Hüseyin'in (a.s) yanına gelerek, 'Otur seninle din üzerine münazara edelim', dedi.

İmam Hüseyin (a.s) ona şöyle buyurdu: "Ey Allah kulu! Ben dinimde basiret sahibiyim, hidayet yolu benim için apaçıktır, bellidir. Eğer dinin konusunda cahilsen, git onu öğrenmeye çalış.

Benim münakaşaya ihtiyacım yoktur, elbette şeytan insana vesvese verip kulağına "Git halkla din üzerine tartış ki, cahil ve aciz olduğunu anlamasınlar." diye fısıldar. (Bil ki!) İnsanlar dört kısımdır:

1- Sen ve tartıştığın kimse, her ikinizin de bildiği konu hakkında tartışmaktasınız. Bu durumda birbirinizin iyiliğini istememektesiniz ve birbirinizi rezil etmeye çalışıp, ilmin değerini alçaltmışsınız.

2- Veya her ikiniz de cahilsiniz, bu durumda birbirinizin cahilliğini su yüzüne çıkartıp, cahilliğinizden dolayı birbirinize düşmanlık yapmaktasınız.

3- Veya sadece sen âlimsin ki bu durumda muhatabına zulüm etmiş sayılırsın, zira onun ayıplarını ve sürçmelerini aşikâr etmektesin.

4- Veya sen cahilsin ve muhatabın âlimdir, bu durumda da onun saygınlığını korumamış ve makamına hürmet etmemiş olursun.

Bu kısımların hiç birisini yapmamak gerek, öyleyse insaflı olup hakkı kabul eden, tartışmadan ve çekişmelerden uzak duran kimse imanını güçlendirmiş, dinini güzelleştirip, aklını korumuştur.[201]

52- Ehlibeyt (a.s) İçin Ağlamak

İmam Hüseyin (a.s): "Allah, Biz Ehlibeyt (a.s) için gözyaşı döken veya gözleri yaşla dolan kimselere uzun süre cennette yer verir.[202]

53- Allah'tan Korkmak

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: Allah'tan korkamayan kimseden başkasına güvenme![203]

54- Allah'tan Korkup Ağlamak

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki: "Allah'ın korkusundan ağlamak, cehennem ateşinden kurtuluştur."[204]

55- Allah'ın Rahmeti

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki: "Gözlerin ağlayıp, kalplerin korku içinde olması Allah'ın rahmetindendir."[205]

56- Başkalarının Ayıplarını Aramayın!

İmam Hüseyin (a.s): Başkalarının ayıplarını aramayan kimse, kendi kusurları için daima bir mazeret yolu bulur.[206]

57- Nimetlere Şükretmek

İmam Hüseyin (a.s): "Geçmişteki nimetlerin şükrünü yerine getirmek, gelecekteki nimetleri beraberinde getirir."[207]

58- En Bilgin Âlim

İmam Hüseyin (a.s): Güçlü olmak kişiyi ihtiyatlı davranmaktan uzaklaştırır. Şüphesiz herkes kendi şanını ve şahsiyetini herkesten daha iyi bilir."[208]

59- Sabırlı Olmak

İmam Hüseyin (a.s): Hakkın seni yükümlü kıldığı hoşlanmadığın şeylere karşı sabret. Aynı şekilde heva ve hevesinin arzu ettiği

şeylerden uzak durmak konusunda da sabırlı ol.[209]

60- Ehlibeyt'i (a.s) Sevmek

Ebân b.Tağlib diyor ki: "İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Bizi seven herkes, biz Ehlibeyt'tendir. Ebân: İmam'a (a.s) "Siz Ehlibeyt'ten midir?" dedim. İmam Hüseyin (a.s), "Biz Ehlibeyt'tendir" dedi ve bunu üç defa tekrar etti. Sonra şöyle devam etti: "Salih kulun Kurân'da sözünü duymadın mı?"[210] "Artık kim bana uyarsa o bendendir"[211]

61- Övünmek

Münzir b. Carud bir gün İmam Hüseyin'in (a.s) huzuruna gelerek, "Ey Allah Resulü'nün (s.a.a) oğlu, canım sana feda olsun, nasıl sabahladınız? diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Araplar, Arap olmayan acemlere karşı, Muhammed'in (s.a.a) kendilerinden olmasından dolayı övünerek sabahladılar ve acemler de bu övünmeyi kabul ediyorlar. Kureyş ile biz, Kureyş'in bizim üstünlüğümüzü bilmelerine rağmen bunu kabul etmedikleri halde sabahladık. Bu, Müslüman ümmetin uğradığı bir beladır. Onları hakka davet ettiğimizde kabul etmiyorlar, kendi başlarına bıraktığımızda ise biz olmadan hidayet yolunu bulamıyorlar.[212]

62- Niçin Düşmanlık?

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: Halkın bize karşı niçin düşmanlık ettiklerini bilmiyorum. Hâlbuki biz, rahmet evi, nübüvvet ağacı ve ilim kaynaklarıyız.[213]

63- Evlat Ölümü

Bir gün İmam Hüseyin'in (a.s) çocuklarından biri vefat etti. Fakat hazretin mübarek yüzünde üzüntü belirtisi görülmedi. Bundan dolayı bazıları İmam Hüseyin'i (a.s) kınamaya kalkıştıklarında, İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Biz Ehlibeyt (a.s) ne zaman Allah'tan bir şeyler istesek bize bağışlamaktadır. Bizim hoşumuza gitmeyen bir şeyi de irade ettiği zaman, biz O'nun razı olduğu şeye rıza gösteririz." [214]

64- Soru Ve Cevap

Birisi İmam Hüseyin'in (a.s) yanına gelerek selam verdi ve İmam Hüseyin (a.s) onun selamının cevabını verdi.

Daha sonra adam, "Ey Allah Resulü'nün (s.a.a) oğlu! Sizden birkaç şey sormak istiyorum dedi.

—İmam Hüseyin (a s) sor, dedi.

—İman ile yakîn arası ne kadardır?

—İmam (a.s), dört parmak kadardır, buyurdu.

—Nasıl? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s); Çünkü kulak ile göz arası dört parmaktır, buyurdu.

—Gökyüzü ile yeryüzünün arası ne kadardır? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s): Duanın kabul edildiği kadardır.

—Doğu ile batı arası ne kadardır? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s.): Güneşin bir günlük kat ettiği yol miktarıncadır, buyurdu.

—İzzet nedir? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s): Milletten müstağni olmaktır, buyurdu.

—En çirkin olan şey nedir? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s): İhtiyar insanın günahı, hakim ve sultanın hiddet ve kabalığı, soylu insanın yalanı, zengin insanın cimriliği, alim insanın dünyaya karşı hırsı, düşkün olması en çirkin şeylerdir, buyurdu.

—Doğru ve gerçeği buyurdunuz, ey Resulullah'ın (s.a.a) oğlu dedi. Peygamber efendimizden sonra gelecek İmamlar kaç tanedir? dedi.

—İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: On iki kişidir, İsrail oğullarının nakipleri (kavim reisleri) kadardır.

—Onların isimleri nelerdir? Dedi.

İmam Hüseyin (a.s) kısa bir süre başını aşağı eğip kaldırdıktan sonra şöyle buyurdu:

—Evet! Arap kardeşim sana onlar hakkında haber vereceğim, Hz. Peygamber'den (s.a.a) sonra, onun halifesi Emirü'l-müminin Ali b. Ebu Talip, Hasan, ben ve benim soyumdan gelecek olan dokuz evladımdır.

Onların isimleri şundan ibarettir: İlki oğlum Ali, onun oğlu, Muhammed, onun oğlu Cafer, onun oğlu Musa, onun oğlu Ali, onun oğlu Muhammed, sonra onun oğlu Ali ve onun oğlu Hasan, Hasan'dan (a.s) sonra oğlu Mehdi (a.f) onun yeryüzünde ki halifesidir, bu benim dokuzuncu oğlumdur. Kıyametten önce Allah'ın dinini yeryüzüne hâkim kılmak için kıyam edecektir.[215]

65- Efendilik Ve Soyluluk

Müminlerin emiri Hz. Ali (a.s), oğlu İmam Hüseyin'e (a.s) şu soruları sordu:

— Şereflilik nedir?

—İmam Hüseyin (a.s): Kendi akraba ve aşiretine yardım etmek, insanların yanlışları ve sürçmelerine karşı sabırlı olmak.

—Hz. Ali (a.s): Zenginlik nedir?

—İmam Hüseyin (a.s): Arzuları azaltmak ve sana yettiği miktara razı olmaktır.

—Hz. Ali (a.s): Fakirlik nedir?

—İmam Hüseyin (a.s): İhtiras (aşırı istek) ve Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek.

—Hz. Ali (a.s): Aşağılık nedir?

—İmam Hüseyin (a.s): İnsanın kendini koruyup, eşini olaylar karşısında yalnız bırakmasıdır.

—Hz. Ali (a.s): Pervasızlık nedir?

—İmam Hüseyin (a.s): İnsanın komutana, kendisine zarar ve fayda verebileceği kimseye düşman olmasıdır.[216]

Hz. Ali (a.s) Haris Ever'e dönerek, Ey Haris! Bu hikmetli sözleri çocuklarına da öğret, çünkü bu hikmetli sözler aklı çoğaltıp insanın ileri görüşlülüğünü artırır, buyurdu.

66- Dünya Evi

Adamın birisi İmam'a (a.s) gelip, "Ben bir ev yaptım yeni evimde dua etmenizi çok arzuluyorum." dedi.

İmam Hüseyin (a.s) eve girip baktıktan sonra şöyle buyurdu: "Ahiret evini yıktın! Başkalarının (dünya) evini diktin. Yeryüzü ehli, seni övgüyle anarlar, gökyüzü ehli ise sana düşman olurlar."[217]

67- Yanlış Yemin

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: Çok yemin etmekten kaçının, çünkü insanlar genellikle şu dört şeyden dolayı yemin ederler:

1- Halkın, kendisini tasdik etmelerini beklemesinden doğan aşağılık kompleksine kapıldığı için.

2- Konuşmada güçlük çektiğinden boşuna yemin ederek sözünü sürdürmeye çalışması.

3- Halkın kendisine güvenmediğini bildiği için yeminden başka bir şeyle söylediklerine inanmayacaklarını düşünür.

4-Diline sahip olmayarak dikkatsizce yemin etmesi.[218]

68- İyilik Edenler

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Kıyamet gününde bir münadi, "Ey insanlar! Allah'tan alacağı olan varsa ayağa kalksın." diye nida eder. Bunun üzerine mahşerde bulunanlar arasından iyilik ve hayır sahiplerinden başka kimse ayağa kalkmaz.

İmam Hüseyin (a.s) çoğu zaman şu şiiri tekrar ederdi:

Ey geçici dünya lezzetlerine, kalbini bağlayan kimse!

Geçici olan bir gölgeye aldanmak ahmaklıktır ve akılsızlıktır![219]

69- İnsanlar Dünyanın Kuludur

İmam Hüseyin (a.s): İnsanlar dünya kuludur, din ise dillerinde dolaşır. Dinin sayesinde geçimleri iyi olduğu müddetçe onu savunurlar, zorluklarla imtihan edildiklerinde ise dindarlar azalır.[220]

70- Kurân'ın Zahiri Ve Batını

İmam Hüseyin (a.s): Kurân'ın zahirî güzel, batini çok derindir.[221]

71- İnsanlar Birkaç Gruptur

Birisi, Hz. Ali'nin (a.s) yanına gelerek, "Eğer âlim isen, "Nas", Eşbah-ı Nas" ve "Nesnas"ın ne olduğunu söyle, dedi.

Hz. Ali (a.s) İmam Hüseyin'e dönerek bu adamın cevabını ver dedi.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: Biz "Nas" olanız, zira Allah Kurân'da buyurmuştur ki:

"Sonra insanların, hep birden Arafat'tan döndüğü yerden siz de dönün"[222] Allah Resulü insanları Meş'arü'l-Haram'e doğru göç ettirdi.

Eşbah-ı Nas ise, bizim şialarımız ve bizi sevenlerdir ki bizdendirler. Zira Hz. İbrahim (a.s) "Artık kim bana uyarsa o bendendir"[223] diye buyurmuştur.

Nesnasın kim olduğuna gelince, işte bu halkın genelidir diyerek eli ile oradaki halka işaret etti. Daha sonra şu ayeti okudu:[224] "Onlar, ancak hayvanlara benzerler, hatta yol yordam bakımından hayvandan daha aşağı ve sapıktır onlar"[225]

72- Aklın Kemali

Bir gün, İmam Hüseyin (a.s) ve Muaviye'nin olduğu bir mecliste akıl üzerine bir konuşma oldu.

İmam Hüseyin (a.s) oradakilere şöyle dedi: "Hakka ve hakikate uymadıkça aklın kemale ermesi mümkün değildir."[226]

73- Çocuğa Süt Vermek

Birisi, İmam Hüseyin'e (a.s) Ey Eba Abdullah çocuğa bağış ne zaman gerekli olur? diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s): "Çocuğun ağlama sesi işitilince ona bağış ve rızık gerekli olur" diye buyurdular.[227]

74- Dostluk Ve Düşmanlık

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyorlar ki: "Bizi seven ceddim Resulullah'ı (s.a.a) sevmiştir, bize düşman olan ceddim Resulullah'a (s.a.a) düşman olmuştur.[228]

75- İslam'ın Yeminli Düşmanları Ben-i Ümeyye

Bizim Ümeyye oğullarıyla aramızdaki düşmanlığımız, şüphesiz Allah içindir. Bu düşmanlığımız kıyamete kadar devam edecektir. Allah'ın meleği Cebrail gelerek, hak sancağını bizim üzerimize açtı.

Şeytan ise batıl bayrağını onların üzerine açtı. İslam'da yere dökülen ilk münafık kanı, emevi kanıdır."[229]

76- Hz. Âdem'den Önce Ehlibeyt'in (a.s) Yaratılması

Habib b. Mezahir, İmam Hüseyin'e (a.s) "Allah, Hz. Âdem'i yaratmadan önce, siz ne durumdaydınız? Diye sorunca, İmam Hüseyin (a.s) şöyle cevap verdi:

"Allah'ın arşının etrafında bir nur halinde seyrediyorduk, hareket halindeydik. Meleklere, Allah'ı tespih, temcit ve hamt etmeyi öğretiyorduk.[230]

77- Hilafete El Koyulması

İmam Hüseyin (a.s): Ebu Bekir ve Ömer hakkın bize ait olduğunu bilerek, bu işe (hilafete) el koydular, elimizden aldılar. Hâlbuki bu iş bütünüyle bize aitti.

Bize ihtiyar kadının mirastan aldığı pay miktarınca bir pay verdiler. Allah'a yemin ederim ki, kıyamet günün de halk biz Ehlibeyt'ten şefaat istedikleri zaman onlar kendilerini kınayacaklardır.[231]

78- Hz. İbrahim'in (a.s) Dini

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyorlar ki: "Biz ve bizim Şialarımız Hz. İbrahim'in (a.s) milleti-şeriatı üzereyiz.[232]

79- Bir Ayetin Tefsiri

Nazir b. Malik Hz. Hüseyin'den (a.s) "Allah'ın bu sözünün manası nedir diye sordu. "Şu iki zümre, Rablerinin dini hakkında birbirleriyle çekişen iki düşmandır"[233]

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Bu iki guruptan maksat, biz ve Ümeyye oğullarıdır.

Biz Allah için doğru söyledi diyoruz. Onlar ise Allah, (hâşâ) yalan ve batıl söyledi demektedirler. Bunun için bizlerle onlar kıyamete kadar bir birimizle düşmanız. [234]

80- Aydınlık Ve Karanlık

Haris b. E'ver diyor ki, "Ey Allah Resulü'nün (s.a.a) oğlu, canım sana feda olsun, Allah "Ant olsun güneşe ve ışığına"[235] demekle neyi kastetmiştir?

İmam Hüseyin (a.s), "Ey Haris, güneşten maksat, Allah'ın Resulü Hz. Muhammed'dir (s.a.a), buyurdu.

Haris, peki "Ve ondan ışık aldığı, ardına düşüp seyrettiği zaman aya"[236] ile neyi kast etmektedir, diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s), "Ondan maksat, Resulullah'ın (s.a.a) ardıca gelen Müminlerin emiri Hz. Ali'dir (a.s) buyurdu. Haris "Ve ışıdığı zaman güne"[237] den maksat nedir, diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s), "Bu, yeryüzünü adaletle dolduracak olan Âl-i Muhammed'in (s.a.a) Kaimi'dir (Kıyam edenidir)" buyurdu.[238]

81- On İki Nur

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

"Bizden on iki Mehdi vardır birincisi müminlerin emiri Ali b. Ebu Talib'dir ve sonuncusu, oğullarımın dokuzuncusudur. O hak üzere kaim olan İmamdır. "Müşrikler istemese de"[239] onun eliyle hak dini tüm dinlerin üstüne çıkacaktır.

Elbette onun için bir gaybet dönemi vardır ki bu dönemde halkın bir kısmı dinden çıkacaktır. Fakat az bir grupta hak din üzerine sağlam kalacaklardır. Bundan dolayı da sıkıntılar çekecek, zahmetlere düşeceklerdir. Onlara şöyle denilecektir: "Ve derler ki: Gerçekseniz bu vaat ne zaman yerine gelecek"[240]

Şüphesiz bu dönemde zorluklara ve yalanlamalara sabredip, gaybete inanan kimseler, Peygamber (s.a.a) ile birlikte aynı safta cihat

eden mücahitler gibidirler.[241]

82- Hz. Musa Ve Yusuf'un (a.s) Sünneti

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyuruyor: "Benim dokuzuncu oğlum da Hz. Musa'dan bir sünnet ve Hz. Yusuf'tan bir sünnet vardır. Şüphesiz bizim kıyam edenizim o'dur. Allah onun işini bir gecede düzeltecektir.[242]

83- Âl-i Muhammed'in (s.a.a) Kaimi

İmam Hüseyin (a.s): Bu İslam ümmetinin Kaimi (Kıyam edeni), benim oğullarımdandır. O'nun gizlilik dönemi olacaktır ve o kendisi hayattayken mirası bölüşecektir.[243]

84- Zuhur Dönemi

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Zuhurunu beklediğiniz İmamın zuhuru, sizden bir grubun diğer bir gruptan teberri etmesinden, birbirinizin yüzüne tükürmenizden, birbirinizi tekfir etmezinden ve birbirinize lanet okumanızdan sonra gerçekleşecektir.

Ravi diyor: "Artık o zamanda bir hayır yok mu?" diye sordum.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle cevap verdiler: "Bütün hayır o zaman olacaktır, Kaim (İmam Zaman) kıyam edecek ve bütün zorluk ve sıkıntılara son verecektir.[244]

85- Hz. Mehdi'nin (a.f) özellikleri

Haris b. Muğayra, İmam Hüseyin'den (a.s) .Hz. Mehdi'yi (a.f) nasıl tanıyacağız? Diye sorduğumda, şöyle buyurdular: "Onun sakin, kendinden emin vakarlı duruşundan tanıyacaksınız.

İkinci defa, diğer özellikleri nelerdir? Diye sordum. İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"Allah'ın helal ve haramını bilmesinden, insanların ona muhtaç olup fakat onun kimseye muhtaç olmamasıdır."[245]

86- İki Gaybet Dönemi

İmam Hüseyin (a s) buyurdular ki:

"İmamet ve kıyam işini üstlenecek olan (Mehdi'nin) iki -gaybet-gizlilik dönemi vardır. Gaybetlerinden birisi çok uzundur, hatta o kadar uzundur ki bir grup, "Ölmüştür, dünyadan gitmiştir, bir grup öldürülmüştür, bir grup ise (kaybolup) gitmiştir diyeceklerdir. O'nun yerini, işlerine bakmakla görevli hizmetçisi dışında ne bir veli bilir ne de başkası, kimse bilmez."[246]

87- Hz. Mehdi'nin (a.f) Zuhurunun Alametleri

Muhammed b. Samit diyor: "İmam Hüseyin'e (a.s) İmam Mehdi'nin (a.f) zuhurunun alametleri var mıdır? Diye sordum. İmam Hüseyin (a.s) evet var diye buyurdular.

Nedir? Diye sordum:

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"(İmam Mehdi'nin (a.f) zuhurundan önce) Abbasi hükümeti yıkılacak, Süfyani çıkacak ve ordusu Beyda denilen bir yerde yerin dibine batacaktır."

"Sana feda olayım bu dönemin çok uzun olmasından korkuyorum." dedim.

İmam Hüseyin (a.s):

"O'nun Gaybet dönemi ve zuhur nişaneleri tespih taneleri gibidir, hepsi birbiri ardından sırayla gerçekleşecektir." dedi.[247]

88- Hz. Mehdi'nin (a.f) Zuhurunun Alametleri

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki: "Hz. Mehdinin (a.f) zuhurunun beş alameti vardır:

1-Süfyanînin çıkışı.
2-Yemanînin çıkışı.
3- Gökten bir nidanın gelmesi.
4- (Süfyan ordusunun) Beyda çölünde yerin dibine batmaları.
5- Nefsi Zekiye'nin öldürülmesi.[248]

89- Hz. Mehdi'nin (a.f) Siması

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyorlar ki: Hz. Mehdi (a.f) zuhur ederse, şüphesiz insanlar O'nu inkâr edecektir. Çünkü insanlar İmam Mehdi'yi (a.f) yaşlı biri olarak beklerken, güzel yüzlü bir genç olarak gelecektir.[249]

90- Hz. Mehdi'nin (a.f) Zuhuru Döneminde Arapların Durumu

İmam Hüseyin (a s) buyuruyorlar ki:

"Hz. Mehdi (a.f) zuhur ettiğinde onunla Araplar ve Kureyşliler arasında kılıçtan başka bir şey hüküm etmeyecektir. Niçin Hz. Mehdi'nin (a.f) zuhurunun çabuk olması konusunda acele ediyorlar?

Allah'a yemin ederim ki; O'nun elbisesi sert olur. Arpa ekmeğinden başka bir şey yemez. Onun yaşantısı kılıç ve kılıçların gölgesindeki ölümden başka bir şey değildir.[250]

91- Gerçek İntikamcı

İsa el-Heşab şöyle nakleder: İmam Hüseyin'den (a.s) bu işin sahibi (Mehdi) siz misiniz? diye sordum..

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu: "Hayır ben değilim. Bu işin sahibi ümmet tarafından terk edilen, yalnız kalan, sekiz ay kılıcı omzunda taşıyan ve künyesi amcasının künyesi olan kimsedir."[251]

92- Ümeyye Oğullarından intikam alınması

İmam Hüseyin (a.s) Mescid-i Nebi'de oturan bir grup Ümeyye oğulları ile karşılaştı ve onlara şöyle dedi:

"Allah'a yemin ederim ki, dünyanın sonu gelmeden Allah benim soyumdan birini gönderecek ve sizlerden intikam alacak…[252]

93- Hz. Mehdi'nin (a.f) Hükümetinin Süresi

İmam Hüseyin (a.s): Hz. Mehdi'nin (a.f) hükümetinin süresi on dokuz yıl ve birkaç aydır, diye buyurmuştur.[253]

94- İmam Mehdi (a.f) Ve Ben-i Ümeyye

Büşr b. Galib-i Esedî diyor: İmam Hüseyin (a.s) bana şöyle dedi: "Ey Büşr! Kaimimiz Mehdi kıyam ettiğinde, Kureyş ve Ümeyye oğullarından intikam alacaktır….

İmam Hüseyin (a.s) şöyle devam etti:

"…bir kavme bağlı olanlar (dostları) da onlardandır."[254]

95- Ben-i Ümeyye Beni Şehit Edecektir

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"Hüseyin'in canı elinde olan Allah'a yemin ederim ki! Ben-i Ümeyye'nin saltanatı beni öldürmeyinceye kadar yıkılmaz. Oysaki beni öldürmelerine rağmen onlardan hiç biri hedeflerine ulaşamayacaklardır. Ömürlerinin sonuna kadar onlardan hiç biri Allah'ın yolunda hiçbir fayda, kar da ellerine ulaşmayacaktır. Şüphesiz bu ümmetin ilk şehidi ben ve ailem olacaktır.

Hüseyin'in canı elinde olan Allah'a yemin ederim ki! Kıyamet günü gelip ulaştığında, Ben-i Haşim'den hiç kimse hayatta

kalmayacaktır.[255]

96- Gözyaşının Şehidi

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki:

"Ben gözyaşların şehidiyim, Beni hatırlayıp, anan her mümin mutlaka ağlar."[256]

97- Tehlike Anında Okunan Dua

İmam Hüseyin (a s) buyurdular ki:

"Öyle kelimeler ve cümleler vardır ki onları söyledikten sonra bütün insan ve cinlerin bana karşı birleşmelerinden korkmam ve o cümleler şunlardır:"

"Allahın adıyla, Allah için, Allah'a doğru ve Allah yolunda, Resulullah'ın dini üzerine.

Allah'ım! Beni kendi kuvvet, güç ve kudretinle her hainin şerrinden ve azgınların hile ve kininden koru. Çünkü ben iyileri seviyor ve seçkinlerin yolunu takip ediyorum.

Hz. Muhammed (s.a.a) ve onun Ehlibeyt'ine salât ve selam olsun"[257]

98- Geçersiz Bir Mazeret

İmam Hüseyin (a.s) bir gün Abdullah b. Amr As'ın yanından geçerken Abdullah şöyle dedi: "Kim gökyüzündekilerin nezdinde yeryüzünde en çok sevilen insana bakmak istiyorsa Hüseyin'e baksın. Ama ben Sıffin'den beri onunla bir kelime bile konuşmadım." Ebu Said Hudri Abdullah'ı İmam Hüseyin'in yanına götürdü ve İmam ona şöyle buyurdu:

"Sen benim yeryüzündekiler arasında, gökyüzü halkı tarafından en çok sevilen kimse olduğumu bildiğin halde, niçin ben ve babam ile Sıffin'de savaştın? Oysa Allah'a yemin ederim ki babam benden daha iyi idi. Abdullah özür dileyerek ve Peygamber (s.a.a) bana her zaman babana itaat et buyurduğu için bunu yaptım, dedi.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: "Allah'ın Kuran'da buyurduğu "Eğer baba ve annen bilgin olmadığı bir şeyi bana ortak kılmaya seni zorlasalar artık onlara itaat etme"[258] ayetini duymadın mı?

Peygamber'in (s.a.a) "İtaat ancak iyi işlerde olur" diye buyurduğunu duymadın mı?

Ve yine Peygamber'in (s.a.a) "Allah'a günah işlenecek işlerde mahlûka itaat edilmez." buyruğunu duymadın mı?[259]

99- İmam Hüseyin'in (a.s) Cömertliği

Bir adam İmam Hüseyin'e (a.s) gelerek ihtiyacını dile getirdi. İmam Hüseyin (a.s), "Ey Müslüman kardeşim, benden ihtiyacını istemen bana ağır gelir. Bir Müslüman olarak benim üzerimde büyük ve ağır bir hakkın olduğunu bilmem görevimi sana daha da ağırlaştırıyor, fakat ben sana layık olacak şekilde ihtiyacını karşılayacak güçte değilim.

Allah yolunda yapılan bahşişler ne kadar da çok ve büyük de olsa yine azdır. Benim yanımda teşekkürü gerektirecek kadar bir şey yoktur.

Eğer bu az yardımı benden kabul edersen, sana yardım edebilmek için içimde çektiğim acıyı, gerekli olan hakkını eda etme uğraşısını boynumdan kaldırmış olursun." buyurdu.

Adam, "Ey Resulullah'ın (s.a.a) oğlu gücün yettiği kadar yapacağın yardımı kabul ediyor, yardımından dolayı sana teşekkür ediyorum ve bir şey vermesen de seni mazur göreceğim." dedi.

Daha sonra İmam vekilini çağırdı ve ihtiyacı olan miktarı hesaplattırdı.

Sonra "ondan (gerekli ihtiyaçlar için ayrılan) üç yüz binden fazlasını getir" dedi.

Hazretin vekili elli binini getirdi.

Hazret, beş yüz dinarı ne yaptın? Dedi.

Vekil, benim yanımdadır, dedi.

Hazret, onu da getir, buyurdu.

Hazret o paraların hepsini ihtiyacı olan adama verdi ve "hamal çağır bu malları senin için taşısınlar." dedi, adam hamal getirdi, hazret abasını hamallara taşıma ücreti olarak verdi. Hazretin kölelerinden birisi "Allah'a yemin ederim ki hatta bir dirhem bile kalmadı" dedi.

Bunun üzerine, İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Fakat ben bu yapmış olduğumuz amel karşısında çok büyük mükâfatların bize verilmesini ümit ediyorum."[260]

100- İmam'ın (a.s) Yardım Talebi

İmam Hüseyin (a.s) Ebu Abdurrahman'a şöyle buyurdular:

"Bu dünyanın Allah katında aşağılığının bir göstergesi Hz. Zekeriya'nın oğlu Hz. Yahya'nın başının kesilerek, İsrail oğullarından zalim bir hâkimin yanına hediye olarak götürülmesidir. Bunu biliyor musun?

Ben-i İsrail fecrin doğuşundan (sabah ezanından) güneşin doğuşuna kadar yetmiş peygamberi öldürdükten sonra, hiçbir şey olmamış gibi, pazarda çarşıda oturur alış veriş yaparlardı.

Allah onlara mühlet tanıdı, sonra da çok şiddetli bir şekilde intikam aldı.

Ey Ebu Abdurrahman Allah'tan kork! Bana yardım etmede kusur etme."[261]

101- Fazilet Ve Üstünlük Nedir?

İmam Hüseyin'e (a.s) "fazilet nedir?" diye sordular.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"İnsanın diline sahip olması ve çok ihsanda bulunmasıdır."

"Eksiklik nedir?" diye sorulduğunda İmam (a.s):

"Sana faydası olmayan bir iş için çalışıp çabalamandır." dedi.[262]

102- Şiaların Ölümü Şahadettir

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular:

"Bizim bütün Şialarımız sıddık (doğru konuşan) ve şehittirler."

Ravi "Canım sana feda olsun, bu nasıl olabilir? Oysa Şialarınızın çoğu yatakta ölüyorlar." dedi.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu:

"Kuran'da Hadid suresini okumadın mı? Allah şöyle buyuruyor: "Allah'a ve Peygamberine iman edenler, işte onlar Allah nezdinde sıddık ve şehittirler."[263]

Ravi: "Sanki şu ana kadar bu ayeti hiç okumadım" dedi.

İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Eğer şehitler düşündüğün gibi olursa, o zaman şehitlerin sayısı çok az olur."[264]

103- Amelleri Sunmak

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyorlar ki: "Şüphesiz bu ümmetin amelleri her Sabah Allah azze ve celle'ye sunulmaktadır.[265]

104- Kurân-ı Kerim'i Okumanın Sevabı

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu:

"Kim Kurân-ı Kerim'in ayetlerinden bir ayeti ayakta namaz kılarken okursa, Allah her harf için yüz sevap yazar, namaz dışında okursa her harf için on sevap yazar.

Eğer Kurân'ı dinlerse, her harfi için bir sevap yazılır. Eğer Kurân'ı akşam hatim ederse, melekler sabaha kadar ona selam gönderirler.

Eğer Kurân'ı gündüz hatim ederse, koruyucu melekler sabahtan akşama kadar ona selam gönderirler ve onun için kabul edilecek bir dua hakkı olur. Bu ameli gökyüzü ve yeryüzü arasında olan her şeyden daha değerli olur."[266]

Hz. Hüseyin'in (a.s) hadislerinden toplayabildiğimiz bunlardan ibarettir.

Allah'ın salât ve selamı Hz. Muhammed'e ve Ehl-i Beyt'ine (a.s) olsun.

Ali İtimat

---

[144]- Tefsir-i Askerî (a s), s.327. Bu tefsir on birinci İmam, İmam Hasan el-Askeri (a s)'a isnat edilir. Bu İmamın kabri Irak'ın Samerra şehrindedir.

[145]- Tefsir-i Askerî (a s), s.330

[146]- Meclisi, Muhammed Bakır, Biharü'l-Envar, c.78, s.117.

[147]- Biharü'l-Envar, Meclisi, Muhammed Bakır, , c.78, s.116

[148]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, Hüseyin İbni Muhammed İbni Hüseyin İbni Nasır Helevanî, s.80

[149]- Keşfü'l-Gumme, c.2, s.244

[150]- Biharü'l-Envar: c. 78, s.117

[151]- Biharü'l-Envar, c.78, s.117

[152]- Tuhefu'l-Ukul, s.248

[153]- Tuhefu'l-Ukul, s.246

[154]- Tuhefu'l-Ukul, s.246

[155]- El yazması nüshası

[156]- Biharü'l-Envar, c.78, s.118

[157]- Duha/11

[158]- Biharü'l-Envar, c.78, s.118

[159]- Biharü'l-Envar, c.78, s.118

[160]- Tuhefu'l-Ukul, s.247

[161]- Biharü'l –Envar, c.78, s.119

[162]

- Tuhefu'l-Ukul, s.248

[163]- Biharü'l-Envar. c.78, s.120

[164]- Biharü'l-Envar: c.78, s.120

[165]- Keşfü'l-Gumme, c.2, s.244

[166]- Emâli Ş. Tusî, Ebu Cafer Muhammed İbni Hasan Tusî, cüz.9, s.259

[167]- İ'lâmu'd-Din, Ebu Muhammed el-Hasan İbni Muhammed Deylemî, s.298; Beyrut, Lübnan, 1409 h.k.

[168]- Tefsir-i- Askeri (a.s), s.341

[169]- Tefsir-i-Askerî (a.s), s.321

[170]- Şura/30

[171]- Tefsir-i'Askeri.(a.s), s.309

[172]- Biharü'l-Envar, c.78, s.126

[173]- Tuhefu'l-Ukul, s.247

[174]- Maide/32

[175]- Tefsir-i Askerî (a s), s.348

[176]- Tefsir-i- Askerî (a.s), s.348

[177]- Esrarü'l-Hükema, s.90

[178]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.84

[179]- İ'lâmu'd-Din, s.298; Eb-u Muhemmed el-Hüseyin b.Muhammed Deylemi hicri sekizinci yüzyılda yaşamış alimlerdendir. Mu'essesetul Alu'l-Beyt (a s) Müessesesi, Beyburt, Lübnan.

[180]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.84. İmam'ın (a.s) bu sözden maksadı belki de şudur: Bazı kötü işlerin fenalığı yüzünden onlardan özür dilemek yoluyla bile hatırlatmak iyi değildir. Sadece onların kötü sonuçlarını gidermek yeterlidir.

[181]- ed-durretü'l-Bâhire mine'l-Esdâfi't-Tâhire, s.24

[182]- ed-durretü'l-Bâhire mine'l-Esdâfi't-Tâhire, Şehid-i Evvel, s.24

[183]- ed-durretü'l-Bâhire mine'l-Esdâfi't-Tâhire, s.24

[184]- Tarih-i Yakubî, Ahmet İbni Ebu Yakup İbni Cafer İbni Vahab İbni Vazih Ahbarî, c.2, s.233

[185]- Tarih-i Yakubî, c.2, s.233

[186]- Kenzü'l-Fevâid, Ebulfettah Muhammed İbni Ali Keraçî,c.2, s.32

[187]- Menâkib-i Âl-i Eb-u Talip (a.s), Ebu Cafer Reşiddin Muhammed İbni Ali İbni Şehr-i Aşub Mazenderanî, c.4, s.68

[188]- Biharü'l-Envar, c.44, s.198

[189]- Munafıkun/8

[190]- İ'lamu'd-Din, s.298

[191]- Biharü'l-Envar, c.78, s.128, Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır kitabında hadisin metni biraz farklı nakledilmiştir. s.88

[192]- Menâkib-i Âl-i Eb-u Talip, c.4, s.68.

[193]- el-Hüseyin (a s), Ali Celalî Mısrî, c.1 s.161. Mısır.

[194]- Menâkib, c.4, s.69

[195]- Tuhefu'l-Ukul, s.243

[196]- İsra/ 71

[197]- Zikri'l-Hüseyin (a.s), Şeyh Habip İbni İbrahim el-Muhacir el-Amulî, c.9

[198]- Şura/ 7

[199]- İrşadü'l-Kulub, bab.7, s.46

[200]- Camiü'l-Ahbâr, Muhammed İbni Muhammed Şairî Sebzevarî, fasıl.21, s.47

[201]- Misbahü'ş-Şeria ve Miftahü'l-Hakika, bab.48, s.32. İmam Sadık'a (a.s) isnat edilir.

[202]- Emalîî Müfid, Muhammed İbni Muhamed Numan, meclis.40, s.341

[203]- Camiü'l-Ahbâr, fasıl.54, s.111

[204]- Camiü'l-Ahbâr, fasıl.54, s.111

[205]- Camiü'l-Ahbâr, fasıl.54, s.111

[206]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.80

[207]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.80

[208]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.84

[209]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.85

[210]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.85

[211]- İbrahim/36

[212]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.85

[213]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır, s.85

[214]- el-Hüseyin (a.s), c.1, s.163

[215]- Kifayetü'l-Eser fi'n-Nass âla'l-Eimmet-i İsnâ Aşer, Ebul Kasım Ali İbni Muhammed İbni Ali Hazzazî Kummî Razî, s.233

[216]- Biharü'l-Envar, c.78, s.102

[217]- Mecmuet-u Verram, Veram İbni Ebu Feras, c.1, s.71.

[218]- Mecmuet-u Verram, c.2, s.110

[219]- Menâkib-i Âl-i Ebu Talip, c.4, s.69; Ebu Cafer Reşidin Muhammed b. Ali b.Şehri Aşub Mazandaran'in doğum yılı.588 h.k'dir.Allame Yayınevi, Kum, İran

[220]- Biharü'l-Envar, c.44, s.383

[221]- Camiü'l-Ahbâr, fasıl.21, s.47

[222]- Bakara/199

[223]- İbrahim/36

[224]- Ravzatü'l-Kafi, Kuleyni, c.8, s.244

[225]- Furkan/44

[226]- Nuzhetü'n-Nazir ve Tenbihü'l-Hâtır. s.83

[227]- el-İsti'ab fi marifet-i Sahabe, İbni Abdulbirr c.1, s.398

[228]- Yenabiü'l-Mevedde, Süleyman b.İbrahim Kunduzî, bab.58, s.276; Haydariye yayıncılık, Necef-i Eşref, Irak, 1411 h.k.

[229]- Biharü'l-Envar, c.8, s.343. Eski çapı, Süfyani Suri'den nakledilmiştir.

[230]- İlelü'ş-Şera'i, c.1, s.23.

[231]- Biharü'l-Envar, c.8, s.348

[232]- Tefsir-i Ayyaşî, Ebu Nasr Muhammed b. Mesud b.Ayyaş Semli Semerkandî (Ayyaşî),En'am suresi, c.1, s.338, hadis.146; Mektebetü'l-İlmiyetü'l-İslamiyye

[233]- Hacc/18

[234]- Hisal-i Saduk, İbni'l-Hüseyin İbni Babaveyhi Kummî, c.1, s.43, hadis.35; Müderrisin yayıncılık, Kum, İran, 1362 h.k.

[235]- Şems/1

[236]- Şems/2

[237]- Şems/3

[238]- Tefsir-i Furat-i Kufî, Ebu Kasım Furat b. İbrahim b. Furat Kufî, s.212.

[239]- Tevbe/33

[240]- Yunus/48

[241]- Uyun-u Ahbâr-ı Rıza (a s), Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî, İmam Rıza'ya (a.s) ait sözleri ihtiva eden bir kitabımızdır ki bu kitap aynı zamanda Türkçeye de çevrilmiştir. c.1, bab.6, s.56

[242]- Kemâlu'd-Din, Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî, c.1, s.317

[243]- Kemâlu'd-Din, c.1, s.317

[244]- Gaybet-i Numanî, İbni Ebu Zeynep Muhammed İbni İbrahim Numanî, bab.12, s.207

[245]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, Yusuf İbni Yahya İbni Ali İbni Abdulaziz Mukaddes Şafiî Selimî, s.41; Mektebetü'l-Alemi'l-Fikr, Kahire, Mısır, 1399 h.k.

[246]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.134

[247]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.49

[248]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.111

[249]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.41

[250]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.228

[251]- Kemalüd'Din, c.1, s.318

[252]- Gaybet- i Tusî, Ebu Cafer Muhammed İbni el-Hasan Tusî, s.125

[253]- Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.239

[254]- Biharü'l-Envar, c.52, s.349

[255]- Kâmuli'z-Ziyaret, Ebul Kasım Cafer İbni Muhammed İbni Guvleveyh, s.74; Murtazaviyye Kütüphanesi, Necef-i Eşref, Irak, 1354 h.k.

[256]- Kâmuli'z-Ziyaret, s.109

[257]- Biharü'l-Envar, c.95, s.220

[258]- Lokman/14

[259]- Menâkib-i Âl-i Eb-u Talip, c.4, s.73

[260]- Makteli'l-Harezmî, c.1, fasıl.7, s.153

[261]- Biharü'l-Envar, c. 44, s.365

[262]- Müstedreki'l-Vesâil, Muhaddis-i Nuri, c.9, s.24

[263]- Hadid/19

[264]- el-Mehâsin, Ebu Cafer Ahmed b.Muhammed b.Halid Bergî, bab.32, s.163, Kitabu's-Safve.

[265]- ed-Daâvat, s.34, hadis.79;

[266]- Biharü'l-Envar, c.92, s.201